

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

CMauricius de Portu Hybernae ordinis minorum: Reverendo
d. Antonio Pighani Patrio Ueneto: ac sancte romane ecclie
priorato: artiu[m] et theologie iur[er]ti sapientissimo. S. P. D.

Cum superioribus diebus in Foru Julii me cōtulisse[m] inuisendi grā
Dñici Brimani Car^l dignissimi: atq[ue] Agligieni. Patriarche ibi tūc
morā trahētis: viri et ingeni: et philosophie studijs. Cui^o ut sūme: ac
cumulatissime fortunā augēt: tollitq[ue] dignitates: ita varie: multipli-
cesq[ue] aiuz exornat cumulatq[ue] discipline. Accedit singularis humani-
tas: morūq[ue] māstertudo: ac p[ro]bitas admixta grauitate quāta et maxi-
mas dignitates deceat: et neminē a sortio allogog[ue] detreat: aut abi-
gat: sed alliciat pou^o: et q[ui]si irriteret: Nō enī accersita: aut a reb^o sūpta:
sed nativa: ac p[ri]pria. Lūsigit et tu illuc adesses q[ui]ppe qui nunq[ue] ab ad-
ministratiōe: curaq[ue] rerū dñi uel momēto diuelli patiare: nō abre tūc
eē existimau[i] illos ipsos dies: q[ui]s uobiscū agerē studijs imp̄trit: ut uel
ederē aliqd: uel colligerē: uel certe emēdatez: q[uo]d per imp̄f[ect]orie artis
viros pdiret in luce: q[ui] q[ue]d boni appellatiōe ceseat: quaten[t] tale sit
cōf[ide]re offerre ac p[ro]bere oib[us] scirez quoad fieri posset. Quare agitāti
hec mibi occurrit forte fortuna libellus foialitatū i[ns]cript^o Antonij su-
recti sumi ac p[ec]carii Parisiensis theologi ex Scoti snia atq[ue] opione co-
posit^o: quē passim lectitātē hactē p[ro]fessitate fere oēs. Cū aut̄ si aduerterē
mēdosissima eē exēplaria ac depeanatissimos codices decreui ita p[ro]-
sus emēdere atq[ue] emaculare oia diligētē: ut in p[er]stīnā dignitatē: ite-
gritatēq[ue] liber restituere: q[uo]d spero me assecutuz. Q[ui]m vō ille subtile
doc. in oib[us] maxime imitari studuit: adhibiti hāc q[ue]d curā ac diligē-
tiā: ut q[ue]d in mediū afferret Scotti dictis ac rōnib[us] niteret: que nos
sparsa: disiecta in ei^o libris in vnu p[er]ulum^o atq[ue] in marginib[us] adno-
tanim^o vnde ea sumpta sint: atq[ue] ubi h[ab]ent. Quin et quas dicitū insta-
tias: et rōversiasq[ue] brevib[us] signauim^o. Oppōnes etiā atq[ue] authorita-
tes cōtulimus cū ueterib[us] formalitatū scriptorib[us]. Multa demū ab
eo p[ro]posita tutari ac defendere pro virili conati sumus. Premissimus
ptereā nōnulla que totū opis instituto nō patuz collatura videbant:
atq[ue] hec oia brevib[us] tū ne libellus moduz excederet: aut pliritate fa-
stidii pareret: tum q[ui] ante nos Antonius th̄robeta copiosissime oia
hec est cōplexus: cui nimirum in huiuscemodi rebus p[er]plādis pri-
mas p[ro]tes cēleo esse deferēdas. Addidi huic libello opusculuz aliud
theologi nō ignobilis: ac Scotti p[ri]cipue imitatoris Stephani Burlī
fer. qui cuz pleraq[ue] aduersus formalitatū authores: potissimumq[ue] An-
toniū Sirectū differat: haud facile infirmāda: diluēdaue quātu[m] atti-
net. s. ad multitudinē p[er]deptitatu[m] ac distinctionū placuit hoc q[ue]d lo-
co illi^o occurrere argumētatiōib[us]: ppugnareq[ue] ac defensare coia pla-
cita queque plurimū p[er]sensu niterent: idq[ue] vīsimili quodam ac p[ro]babili

argumētādi genē. Hāz ueteres ac maiores oēs p
 culdubio sunt: ut laude in p̄mis ita reuerētia qđā
 ac ueneratiōe psequēdi ubi res ipse nō refragent
 aut vītas reclamet. Ut rūḡ h̄o opus pari castiga
 tionis atq̄ adnotatiōnis munere illustrauimus.
 Quas ego lucubratiūculas tue potissimum reue
 rēde. d. scribere ac dicare p̄stitui: maiora aliquā au
 surus. Lui enīz potius dicent līaria monimēta: qđ
 ijs qui a teneris annis ita līris ac bonis artib⁹ sint
 innutriti: ut eo tātum alimēto ac cibo (si dici pōt)
 creuisse videant̄: qđq; eo vītutis ac doctrine iāz pue
 nerint ubi stare cogant̄ et quasi receptui canere: cū
 ulterius p̄gredi non valeat humanus aius. Acce
 dit qđ et opus ipsum tam tibi p̄uenire videtur: qđ
 Minerue: Mercurioḡ ingenij votes: quod ait
 poete. Quippe qui eo animi acumine ea perspica
 citate mentis excellas: ut quod de aquilaruz pul
 lis dici solet: lucē solis non reformidantibus si ue
 ri: legitimiq; sint eius volucris filij: alūnīq; id ti
 bi potissimum accōmodetur: qui et diuinam ipsaz
 vim (si fas dictu est) mētis oculis ita intro p̄spici
 es: ut pene ea videoas: que nullis fortasse alijs hu
 manis animis appareant ut nemini dubium esse
 possit celestis aure ac diuini ignis inesse tibi nō mi
 nimam particulam: scintillāq;. Quapropter for
 malitatum subtilissimus liber meo quidem iudi
 cio vñce tibi debetur: quando (ut inquit Homer
 us) ac ueteri p̄querbio usurpatum frequenter est
 Aēi plū ḥ̄v o μοῖον ḥ̄γει θέδος ἀσ ḥ̄v o μοῖον. Accipe
 igitur hilari queso ac leto vultu ut soles cetera
 bas quoq; Mauricij tui p̄mitias ex Scotti pene
 tralibus: atq; adytis depromptas: collectasq; ac
 si quando oculum supererit: uacabitq; a familiarib⁹
 bus negocijs: ceterisq; curis: quibus nō nunq; oc
 cupatisimus distineris perleges elementa hec: si
 ne quibus (si uerum fateri uelimus) nemo in spe
 culatiuis disceptationibus facilis vnc̄ aut expe
 ditus esse poterit.

**Uale: Me vō tue. D. dedi
 tissimū atq; lāpridē addi
 ctum amā sc protege.**

Additiones

Ro ampliori declaratiōe termino
rum in sequenti tractatu formalita
tū bec paucā que sequuntur ad cō
munem utilitatē legentium stimu
lo charitatis ipulsus cōmunicare
decreui. Omnes enim formalitan
tes communiter tñ in concreto consueverunt no
tificare ydemptitates & distinctiones: & l3 possint
ex doctrina Artis excusari qui etiā plerūq; sic ex
primit relationes: & hoc propter earum minimam
entitatem & facilitatem docendi: ingeniosi nibilo,
minus est investigare profundius quo potest terū
quiditates & essentialē intellectum: quare descri
ptiones notabiles ydemptitatum & distinctionuz
in abstracto acceptarū ut potero explicabo: & mul
tiplicitatem earum brevibus notabo.

C^onota igit p q distinctio est duplex. vna cois: & est
alietas seu diversitas extremoꝝ siue pueniētiū in
aliquo qditative siue nō: & hec pdicat de omni di
stinctione. Alia est ppria de qua loquunt formalis
te coiter & est alietas siue nō ydēpititas extremoꝝ
in aliquo pueniētiū ex nā rei uel per actū collati
uum intell's ul're alterius potētie sibi innicē com
paratorum: & hec dividitur in realem & rationis:
extensive accipiendo distinctionem realem que ul
terius dividit in distinctiones ex nā rei & foizalē: &
distinctio rationis est alietas seu diversitas extre
morum per operationem collatiuam intellect' uel
alterius potētie sibi innicē comparitorum & in
aliquo conuenientium: Ita q circumscrip' uel poss
to actu tollitur uel ponitur talis distinctio.

C^oy dēpititas rōnis est duplex. vna que p supponit di
stinctiōi rōnis in qua. s. pueniētiū extrema distincta
fm rōnē: & est nō alietas extremoꝝ in aliq pueniē
tiū per actū collatiuuz rōnis innicē comparatoꝝ.

C^oy dēpititas nō rōnis que opponit distinctioni rō
nis: de qua loquunt foizalite coiter: est nō alietas
alicuius qditatis aut formalitatis uel entitatis a
scipsa pcepta per actū rōnis: cui' extrema nō sunt
duo nisi per psideationē rōnis. Solet igit dici q
y dēpititas ratiōis est absolutissima & habet funda
mētu p̄ximū & remotū: & est simp̄t ydēpititas &

Fm qd diuersitas: que oia declarabit ingeniosus lector: & quō ad ipsa regif alietas: & salua cōpositibilitatē ydēptitatis & distinctionis rōnis ut nosti.

CDistinctio ex natura rei tm̄ est alietas seu diuersitas extremorum in aliquo conuenientium ex natura rei sibi inuicem comparatorū originata ex proprijs rōnibus formalib⁹ extremoz & nō actu collatiuo alicui⁹ potentie. Uel aliter p̄t sic notificari.

CDistinctio ex natura rei cum precisione: est alietas inter cui⁹ extrema distincta p̄t fundari. Ðictio seclusa quacūq; opatione intell̄s. Usū aduerte q; est duplex distinctio ex nā rei: yna tanq; gen⁹ ad oēs sequentes: alia tanq; sp̄es ab alijs distincta. Ideo in sua notificatione adiūxi ly tm̄ uel cum p̄cisione.

Cydemptitas ex natura rei: alia est presupposita distinctioni tali in qua. sc. conueniunt extrema distincta ex natura rei: & est non alietas extremorum in aliquo conuenientiū ex natura rei de gbus sub rōne qua conueniunt nullo modo p̄dicata. Ðictoria p̄nit formari: originata ex proprijs rationib⁹ formalibus extremoz & nō actu collatiuo alicui⁹ potentie. Alia est opposita distinctioni ex natura rei & est nō alietas alicuius quiditatis uel entitatis a seip̄a ex natura rei de qua absolute accepta nullo mō possunt predicata contradictoria formari. Considera quomodo distinguis ab ydēptitate rationis. Quidam enim dicunt q; talis ydemptitas est rationis. Sed aduerte tunc quomodo esset opposita distinctioni ex natura rei. Ideo dic alti⁹: Dicitū nāq; quidam & apparenter q; omnis ydemptitas eiusdez ad se est tm̄ rationis. Ideo refert dicere aliqd esse idem ex natura rei uel realiter & dicere ydemptita te esse talē: maxime ad seipsum. Quere Scotti notanter sup. 5° metha^{ce}. c. de relatione. Pro coitate distinctionis ex nā rei alia & ipl⁹ p̄cisione ab eis: vi de in sili Sco. in logib⁹. c. de dīa. & c. de q̄litate. Alia plura addat hic ingeniosus lector: his breuibus dumtaxat ex parte factus.

CDistinctio modalis est alietas uel diuersitas que oritur inter quiditatem & modū intrinsecū uel inter modū & alterum modū eiusdem uel alterius quiditatis: cum alijs conditionib⁹ additis supra

Admonitiones

in descriptione distinctionis ex natura rei.

Cy demptis modaliis alia est presupposita distinctioni talis: et est non alicet modorum in aliquo cōvenientium ex natura rei sibi inuicem cōparatorum. Alia vero opposita distinctionis modali: et est non alicet modis alicuius modi a seipso: et per aliquos est ratio nis tamen sed ut ois bene ponderabitis. Et dicta debet intelligi de modis realib⁹ et non intentionalib⁹ p. 5. Aduertere quod in ab omnibus modis possit absitribi conceptus qualitatibus modi in communis non ramen sequitur quod non sunt primo diversi quiditatis. quod si cui est status in conceptibus quiditatis ita in qualitatibus ut babet Scotus in theorematis. Ulde cōsequenter qualiter differunt distinctiones modalis et ex natura rei. Quere formalistas antiquiores et semper Scotum imitare.

Distinctio formalis est alietas seu diversitas qualitatuum in aliquo conuenientium ex natura rei sibi inuicem comparatorum quarum neutra includit aliam quiditatem et per se primo modo. Unde ad uerte quod bic describitur distinctio formalis dicta et formalitate tertio modo de qua infra parte: secundum articuli principialis. Si igitur vis accipere ipsam a formalitate secundo modo addet ut scilicet ad primum. Est etiam descriptio distinctionis formalis mutue seu adequate ut patet.

Cy demptis formalib⁹ uno modo sic describitur. Est non alicet alicuius editatis ex natura rei a seipso que a quibusdam dicitur rationis sed considerata per se.

Cy demptis formalis quam distinctio talis presumuit. est non alicet quidatum ex natura rei conuenientium in aliquo quiditatem.

Cy demptis formalis quam distinctio talis destruit non alietas quidatum: quartum uia ex natura rei alia includit quiditatem. Ubi patet quod formalites semper accipiuntur in 3^a acceptione infra ubi prius.

Distinctio realis est alietas vel diversitas entium beatitudinem aliam et aliam realitatem formaliter posse in actu existentes unica existens seu diversa. ubi sumitur realitas pro realitate existente vel subsistente. non autem essentie. quod bene consideret. Dicit autem in descriptione habentibus aliam et aliud

realitatem ppter subiectum & propriam passiones
formaliter positivam. si propter priuationes & b^o
actu existentem. si ppter quiditates diversas: vni
ca existens &c. dicitur ppter personas in diuinis.
vnde ponderabis curiosus lector diversitatem res
litatis & existentie. & quomodo pot accipi ut qd u^l
ut modus vel denominatiue & quiditatue ut alijs
modi & passiones & differentie & b^o. Et qditer uno
modo includit ens quiditatue. & alio modo ita
de alijs. vide Sc. singularissime 4° metba^c & ali
bi & applica ubiqz. Instans vero sequenter adducat
& soulat ingeniosus lector. Plora etiam qd alia est
distinctio realis mutua & adequata ut inter mate
riam & formam: vel duo individua eiusdem speciei:
alia nou mutua nec adequata ut inter totu essentia
le & partes ut infra tangetur. Sed ponderabis in
stantias pro & contra de hac mutuitate.

Cy de ppter realis qud distinctio talis presupponit
est no sicutas extremoz existentiaz in aliquo com
muni: & hec est realis & non rationis.

Cy de ppter realis opposita distinctioni tali uno mo
do sic notificatur. Est non sicutas alicuius enti
tatis actualiter existentis ad seiphas actualiter existen
tem: & dicitur ex rationis. Alio modo sic describat
Est no sicutas extremoz ex natura rei babentium
vnam & eandem realitatem formaliter positivam
actu existentem vulga existentia seu diversis. & ista
est realis ut patet speculanti.

C. Distinctio essentialis est sicutas u^l diversitas extre
moz ex natura rei actu separatori vel saltim actu
separabilium & separatis conservabilium in aliquo co
nvenientium. Et est duplex. sc. mutua ut inter sortem
& Platonem. alia nou mutua ut inter totum & par
tes. In quodsd. Sed tu considera instantias & ad
de & restringe ut nosti.

Cy de ppter essentialis presupposita distinctioni ta
li: est non sicutas extremoz ex natura rei actu nec
separatori: nec separabilium: nec separatis conser
vabilium in aliquo conuenientium: sed pondera dif
ferentiam b^o a reali. Quere ubiqz. p. i. & f. & ali
os quos nosti pro & contra.

Cy de ppter vero essentialis opposita distinctioni tali

Additiones Mauricii

alia est rationis sui quoddam. Et est non alietae aliquarum entitatis ad seipsum ex natura rei ab alia acta separate vel separabilis et separata conservabilis. Alia est realis et est non alietae extremon et natura rei actu non separatorum nec separabilium nec separata conservabilium.

C Distinctio se totis subiective est alietae cuius extremis et natura rei in nullo individuo aut subiecto aut supposito reperiuntur. et alia est individua. Hoc: ut in creaturis. alia personalis vel suppositalis ut in divinitate et in aliquibus creaturis. Nec descripacio est intelligenda nisi secundas modum atque grandis distinctione se totis subiective ut infra bewetur si proximum modum sustinere voluntatis faciliter alio modo describere eam poterit.

Cy demptitas se totis subiective per supposita distinctioni tali. est non alietae cuius extrema et si in aliquo convenienter in nullo tamem subiecto vel individuo aut supposito reperiuntur: que omnia bene manifestando considera.

Cy demptitas vero opposita distinctionis tali alia est rationis sui quoddam. Et est non alietae eiusdem extremitatis ad se in aliquo individuo aut subiecto aut supposito ex natura rei reperi. Alia est realis. Et est non alietae extremon que ex natura rei sunt in eodem existente vel subsistente. Que omnia ut de rei intelligantur sibi communem assignationem.

C Distinctio se totis obiective est alienas extremon in nullo vel quiditatino ex natura rei puerentias.

Cy demptitas per supposita distinctioni taliter: non alietae extremon et non rei puerentias aut quiditatine aut denotative aut virtuoso aut saltem in virtuoso.

Cy demptitas vero opposita alia est rationis sui aliquos: et est non alietae aliquam extremitati ad se ipsum cui usibil est ex natura rei commune illi convenienter quiditatino. Alia est realis. et est non alietae extremon convenientium in aliquo uno conceptu quiditatino. Addet tu ad hec plura castigando et limitando ad mentem Scotti omnia diligendo. Nam hec descriptiones communes sunt ad plures vias formalizantium inferius turba litterarum notabo limitationes et loca doctrine scotice.

CFormalitates moderniores de mēte clarissimi doctoris subtilis Scotti in florētissimo Parisiensi gymnasio cōpilate per excellentem sacre Theologie pfectorem magistrū Antonium Sirecti prouincie Luro-nie ordinis minorum feliciter Incipiunt.

Indēnsit i pmētic
lector: qd p̄sup̄pōit t qd
querit qo t pp qd mo-
uel. t tm̄os exponat ex
h̄b̄o que ista sequit. t ex
dictis frāc. m. y. t p̄de
tri idome t aboz soiall.
zatiū t h̄p̄one Scotti t
t̄ḡz op. aliquor. j. ph̄.
q cogit negare difficulti-
tē erit p̄m̄ eximia. t
quō ista. 4. le b̄t p̄ mo-
mat. t min. col. l. dīrē
ctio uel dīa. dīfinitio uel
aletas le patio uel dīa t
nō p̄dēpuras. t p̄ dic est
fmo de diffōne p̄prie t
nō coler accepta uel fūp
notari.

L. I. C. 1.
L. c. 2. t. 4. t
ide

Ircā formalita-
tes doctoris subtilis Scotti.
Querit utrum illa que distin-
guunt formaliter distinguatur
realiter. Et arguit q̄ sic. Et ac-
cipio duas formalitates: t sint
a. t. b. uel igif. a. t. b. sunt ali-
que res uel nulle res. Si sint aliique res. igif que for-
maliter distinguunt realiter distinguunt. Si sint nulle
res. igif erūt nihil. q̄d q̄ oīno nulla res est nihil est p̄
beātū Aug^m de doctrina xp̄iana. Et etiā p̄bat rōne:
q̄ res t ens pertinet: ut patet 4° methac. q̄re q̄ nul-
la res est nullū ens est: t sic erit nihil. igif t ē. C. P̄re.
terea illa que distinguunt ex nā rei sunt distincta rea-
liter. patet de v̄tute uocabuli. Nihil enīz aliud videſ
ēē distinctio ex nā rei q̄d distinctio realis. nec ecōtra:
sed illa que distinguunt formaliter distinguunt ex nā
rei. igif t ē. p̄batio minoris: q̄d distinctio per formaliti-
tates uel est ex actū itellec^t: uel nō. sed ex cōparatio-
ne itellec^t. patet per oēs qui ponūt istas formalita-
tes. Si 2^m v̄z q̄d distinctio per formalitates sit opus
sive per operationē itellec^t. tūc erit distinctio rōnis q̄d
est p̄tra formalitates. Si est ex actū itellec^t: igif erit
ex nā rei. t per p̄n̄s realis. q̄d est. p̄positū. C. P̄. sicut
se h̄et res sbiecti ad formalitez sbiecti. ita se habet
res p̄prie passiōis ad formalitatē p̄prie passiōis. ḡ per
locū a trāsmutata p̄portione. Sicut se h̄et res sbiecti
ad rē p̄prie passiōis. ita formalitas sbiecti ad forma-
litatē p̄prie passiōis: s̄ res sbiecti est eadē cū re p̄prie
passiōis: ut patet per te: qui dicas: q̄ sunt idē essentialē
t realit. ḡ formalitas sbiecti est eadē cu3 formalitate
p̄prie passiōis. t sic nō distinguunt. t per p̄n̄s nō di-
stinguunt formalit: q̄re t ē. C. P̄. q̄d est suba est uera
res. sed formalitas s̄be est s̄ba. igif formalitas s̄be est
uera res. Maior p̄z de se. q̄d est p̄dicatio superioris de
b

L.c. 20.21. c. 41.

lteriori. Miseri prius formalitas sue est qd est sue ut patet per istos. sed qd est est idem cui re cui est. pater 7° metba^o. Igitur qd est sue est sua. Et ultra quecumq; per veram rem distinguunt realitatem distinguunt; sed que formaliter distinguunt per veram rem distinguunt. ergo quecumq; formaliter distinguunt realitatem distinguunt.

Mons qd quidam rōmam
Se moderniores coacti
Non posse dñm generis
distingui. vñ rōmam
mater realis: et ceteris
que qdco dñm et qdco
sue. quare in liberato et
Capitulo et alijs ut notis
vñ cū ois vero pñnam
et p^o et hinc uelle erat
ut ueritas scientie et ipsi
additari pñcū pñrundam

C. 20. quecumq; bñt diversas distinctiones distinguunt
realiter uel rōmis. p3 qd distinctiones diverse sunt dñe in cld-
des posite videlicet sufficere ad distinctionem realiter uel rō-
mam: sed illa que distinguunt per formalitates bñt di-
versas distinctiones. ut p3 per istos. i. g. t. c. C. p. si illa
que distinguunt formaliter cõntiderent realiter. tunc ab uno et
eodem sumerent unitas et plitas. qd vñ icōueniens. Et
sumptu isti pñbas: qd per te ab uno et eodem in quo est uni-
tas rei et eadem plitas formalitatis: et sic ab uno et
eodem sumerent unitas et plitas: sibi est falsus ut dicimus est:
et ut p3 2° de gñstatiõe. idem in quaestione idem non est nō facere
nisi idem. C. p. accipio formalitatem subi et sic a. et accipio
formalitatem passionis et sic b. tunc qro ul. a. et b. hñt aliqd
cõe ul. nihil cõe. Si nihil cõe. g. a. et b. se totis distin-
guunt. sibi qd se totis distinguunt realiter distinguunt. a. et
b. realiter distinguunt. sed p istos illa sunt eadem realiter. g.
illa que in nullo sunt eadem realiter uel nō sunt eadem realiter
erunt eadem realiter qd manifesta includit pñdicatio. Si
def qd. a. et b. hñt aliqd cõe. uel est reale uel rōmis. si
sit ens reale. ergo illa sit entia realiter. et sic faciet distinctionem
illa quoq; sunt formalitates. s. bñm et pñpñtä passio-
nem. Si autem sit ens rōmis. i. g. ille formalitates erunt en-
tia rōmis. et sic faciet illa quoq; sunt formalitates distin-
guunt tñm rōmam qd est ptra eos: qd dicunt qd distinctio
per formalitates est maior qd distinctio rōmis. C. p.
quecumq; distinguunt gñstatiõe distinguunt realiter et ceteris
p3 qd gñstatiõe res et ceteria idem sunt. sed que di-
stinguunt formaliter distinguunt gñstatiõe. p3 qd per
istos: formalitas nihil aliud est qd rei quiditas. ergo
que distinguunt formaliter distinguunt realiter et ceteris
ter: qd est pñpositu. C. p. arguit Heruens bruto ordi-
nis pñdicatorum et dicit bas rōmes demóstrare. nulla p
pñia passio pñredit ultra suum pñrum et adequantur sibi:
sed distinctio est passio entis. ergo nō pñredit ultra
enam: sed oē ens uel est reale uel rōmis. ut p3 7° metba^o
igitur ois distinctio uel est realis uel rōmis et sic ualle
erit distinctio media inter distinctionem realiter et rōmis: et

4. 9. et 10. metba pñfisc.
L.c. 14. ied expñs^o vt
ad fin. 6. metba pñfisc.

L.c. 56.

Ita nō erit dare distinctionē formalitatū uel per formalitates. nec distinctionē ex nā rei nisi p̄tineant sub aliq̄ istoꝝ modoꝝ. et sic habeo p̄positum q̄ distinctionē formalis ifert distinctionē realē. C p̄. q̄cūq̄ distinguunt nūo distinguunt realē. p̄z q̄ que sunt nūaliter distincta nō icludit h̄dictionē vñū eē sine alio. et per p̄n̄ realē distinguunt. sed que distinguunt formale distinguunt nūaliter. p̄batioꝝ q̄ que distinguunt formaliter distinguuntur q̄ditative. ut p̄z per istos. et que distinguunt q̄ditative distinguuntur specifice. p̄z q̄ q̄ditas ponit rē in esse specifico. sed que distinguuntur spe distinguunt nūo. ut p̄z p̄ thopicoꝝ. et s̄ methaꝝ. et etiā q̄ distinctio specifica est maior q̄ distinctio nūa lis: et maior distinctio arguit minore fīm oēs: sed que cūq̄ nūo distinguunt realē distinguunt. igit de p̄ ad ulūmuz que formaliter distinguunt realē distinguunt: q̄d est p̄positū. C p̄. arguit sic Frācisc⁹ de marchia ad idē. Illa que bñit realē et eēntialē diuersas formas realē et eēntialē distinguunt. p̄z clare ex intētione p̄bi s̄ methaꝝ. Forma distinguunt et separati: sed que distinguunt formaliter distinguunt per formā: ut p̄z de vñute vocabuli. ergo que distinguunt formaliter realē distinguunt et essentialē. C p̄. nisi illa que formaliter distinguunt distinguuerent realē: nūc formalitas nō eēt p̄ncipiu sufficiens distinguēdi aliqua realē. p̄z de se: sed h̄ est falsus. p̄z q̄ per p̄nitatē in diuinis que est q̄daꝝ formalitas. p̄i in diuinis distinguunt ab eēntia formaliter et a filio in diuinis realē. ergo realē et eēntialiter. Et p̄firmant oēs iste rōnes sic. Qis dñia rōnis facit cōponem rōnis. ergo ois distinctio seu dñia ex nā rei facit cōponē ex nā rei: sed in diuinis uel in simplē sim plē nulla est cōpositio. ergo ibi nulla est distinctio ex nā rei. nec per p̄n̄ formalis. Aliie multe rationes formant ab istis de qb⁹ pro nūc supsedeo: q̄i istis intelle ctis et solutis alie faciliter intelligent et soluent. C In op positiū arguit ex q̄ntuplici auctoritate. et p̄ ex auctori tate logicali sic: q̄z dicit Ar⁹ in p̄dicātiō: q̄ idē calor nūo qui est de p̄a spe qualitatis. ut est dispō est de tertia: ut est passio. sed certū est q̄ idē caloꝝ vñus nūo est realē et eēntialē idēz. Et in facit diuersas spēs uel ponit sub diuersis spēb⁹: ergo opz ponē diuersas formalitates per quas facit diuersas spēs uel per quas reponat sub diuersis spēbus. Et sic cū ydēpitatē rei

c. p̄. t inde.
L. c. et t inde

L. c. ii. t inde. sed exibit
dōmīn. 7. c. c. 43. habebit.

Id hoc videt. Ex cor⁹
2. 16. t. 33. di. lug. 16. p̄
mī. t mīl.

Plastere argumenta ac
cepit ex Frācisco in his
formalitatis et h̄dictionē.

c. de qualitate.

b 2

Primus

reali stabit: si mo necessario oportet ponere diversas formalitates. C Secundo probat idem auctoritate naturali. Dicit enim pbs 3º phisiº. Q actio et passio cum idem significet realiter in numero: habent in eo quod erat alterum et alterum distinctas: sed distinctio per quod quid erat arguit distinctionem formalitatem. ergo cum eadem re essentia stabit diversitas formalitatem. C Tertio arguit auctoritate morali. Dicit enim pbs in ethicis Q virtus et iustitia sunt eadem res. sed tamē sunt distincta secundum rationem qualitatiam: sed distinguunt per rationem qualitatiam est distinguunt formaliter. ergo cum ydempitatem reali stat pluralitas formalitatum. iste tres auctoritates cocludunt contra aduersarii. Ibi non cocludant contra scotistam vel contra marronistam. C Quarto arguit auctoritate metaphysicam. Dicit enim pbs 4º methaº Q ens et unum sunt una natura. et hoc idem dicit 4º ibopicoz. distincta secundum rationem qualitatiam. et per sequentes sunt eadem realis et distincta formalis. ergo cum ydempitatem essentiae et essentie. rei et rei. nature et naturae: stabit distinctio qualitatium et formalis. Et si dicatur non solue do sed euadendo: sicut praeuerterit: quod pbs capit ibi ens et unum ut distincta secundum rationem. id. per intellectum. Contraria magis distinguunt ens ab uno quod ens ab ente: sed ens ab ente distinguunt per intellectum. ergo oportet quod sumatur maior distinctio ibi quod distinctio secundum intellectum. et per quod sumetur secundum pro ratione qualitatiam et non pro ratione intellectus. que secundum vel distinctio qualitatiam est maior quod secundum vel distinctio intellectus. C Quinto probat idem auctoritate theologica. quod certum est quod essentia divina a supposito puta a propria et filio non est alia essentia et realiter: quod si hoc. ita est pluralitas rei in divinis quod est hereticum. et tunc coedidit. quod ibi est diversitas formalis. patet quod per diuinum ad alterum. scilicet ad filium et filius ad propriez. et in essentia non dicitur ad aliud. quod per quod ad aliud videtur secundum beatum Augustinum non est essentia. et debet intelligi formalis. ergo cum ydempitatem rei stabit distinctio formalitatem.

Espondeo In ista ratione sic procedam. Primo aliquo divisionem proponam. Secundo nunc cuiuslibet distinctionis et ydempitatis aperiatur. Tertio dabo modum investigandi et inferendi unam distinctionem et ydempitatem ex alia. Quartum ad ipsum dico quod ens dividitur in ens

L. 22. t inde.
g. ethicoz et alii quare

Doc 16 dicit quod aliud secundum et trascendit exponit pbs
loquens in loco plenum
et aliud secundum et aliud de via
cum ut poterit invenientur.

Quare et secundum in fiduciam
secundum de fiducia. et secundum
metaphysicam. et secundum in mat-
teria devinitaribus.

Considero illud hinc et
formicula argumentum 3º po-
nentes gradus in distinc-
tione preterdictorum fidei
cum.

dem. 2. 7. c. 3.

L. 22. t inde.

Articulus

7

reale & in ens rōnis & ista est divisio equoci analogi
in sua analogata equocata. **E**n̄ reale est qđ hēt eē
seclusa qđcūg opatione itellect⁹ sive qđcūg actu colla-
tivo cuiuscūg potētie sive itellect⁹ sive voluntatis su-
ue cuiuscūg alteri⁹ potētie, & sic ens reale p̄dicas qđi
ratine de deo & de dece p̄dicamētis. **E**ns vō rōnis ea
p̄f trib⁹ modis s̄z Scotū p̄ di. 4⁹ s̄niaruz.

¶2

Primo mō pro illo qđ hēt eē in aia subiective ut sp̄s act⁹ &
habitus. **S**ecundo mō obiue sicut ulia sunt in aia per
sp̄s a reb⁹ causatas ul' a deo ipressas. **T**ertio mō
pro cōparatiōe passiva qua per itellectū vnū obm co-
gnitū ad alid obm cognitū cōparat. **E**ns rōnis duo
bus p̄mis modis nō distinguit s̄ ens reale accipiēdo
ens reale sicut capiebat in p̄cedēti divisione. sed ens
rōnis 2° mō captū nullo mō cōtinet nec p̄tinet se

ens reale. tanq̄ supius suū iferius. Ultra dico q̄ en̄
reale p̄ sui divisione diuidit per ens quātū & nō quā-
tū fm̄ Scotū. 2. q̄. q̄libet. **E**ns quātū per finitū & in-
finitū: absolutū & respectivū. Omne en̄ en̄ dī forma-

liter absolutū qđ nō est formaliter ad alid. sicut est de⁹
& oia attributa in divinis & tria ḡna ḡnaliſſima tm̄.
s. suba. quātitas. q̄litas & c̄. **E**ns vō respectivum dī il-
lud qđ formaliter est ad alid. sicut sunt in divinis notio-
nales relationes cōes. & ista septē p̄dicamenta. s. ad

alid. actio. passio. q̄nt. ubi. sit & habit⁹. Et istaz rela-
tionū qđam dicunt intrinsecus aduenientes sicut sunt
oēs relationes de p̄dicamento ad alid. alie vō sunt
relationes extrinsecus aduenientes. ut sunt illae rela-
tiones de sex ultimis p̄dicamētis. Dicit aut̄ relatio in

trinsec⁹ aduenientes que necessario ponit positis funda-
mēto & termino. sicut est p̄nitas filiatio similitudo. impli-
cat en̄ p̄dictionē ponē duo alba gn̄ sit similitudo. et p̄
divinā potētiā fm̄ Scotū 1° & 3° s̄niaruz: & in multis
alijs locis. **S**z relatio extrinsec⁹ aduenientes est que nō
nēctio sequit extrema posita in actu. ita q̄ p̄ aliquaz
potētiā fundamētu & termin⁹ p̄nēponi & tñ nō erit re-
latio. ut patet de relatione agētis ad passū. possibile

est en̄ ponē ignē & stuppā & tñ nō erit cōbustio. Et si
dicat q̄ ignis nō est primū fundamētu cōbustionis:
s̄z approximatio agētis ad passū. Iz b̄ sit falsū: q̄ illa
approximatio nō denotat agēs ul' patiens: n̄ adhuc
p̄nē eē cōbustiu & cōbustibile approxiata. ut patuit

5. 2. 6. meiaphrice ubi
5. 2. 36. d. p. iſco. & alibi
ſepe.

Lige istat̄ p̄ banc eg
uocationē ex. 3. q. q̄libe
ti. 2. 24. aq̄s. 29. d. p. re
portationum ſcou. & dic
p̄nter.

Lirca has diones entis
fit cau⁹ lector qz nō p̄t
de facili p̄t ordo i ei⁹ &
ſbdioneſui i arbore ſdi
ca. Iz aliq̄d mēbz vnlus
punct & cōtineſi iterdā
mēbris alteri⁹ p̄iculari
ter ſaltis ut patet discut
rēdo & maxime cōparat
do respētū ad ens q̄
tū. **E**ldūte et q̄ magna
alſcano poſter eē de ordi
ne h̄az dionū: q̄ videtis
prior & que p̄ſterior.

Probabilit̄ in dici p̄t
q̄ dionū entis alia p̄ ḡd
tates in iſbūtū taccis
alit̄ exp̄ſe p̄ modos: ut
per q̄m & nō q̄m. & alia
dat p̄ passiōes ut p̄ vñ
& multa: & ex p̄nū ordo
ex ſati noſt̄ eē p̄t. Mā
q̄ditao eſt int̄imor q̄d̄
iati q̄mo⁹ & mo⁹ q̄p̄ſ
ſio ur alibi plixi⁹ notaui
quia hic pauc⁹ ſapienti
notabo.

¶3
Pondera ly
ſupi⁹ & iferi⁹
ad dñas occi
talis demont
onis uſ redu
ctiois radical
Pondera ēt
ly p̄ia dioneſ
2. 3. 5. argnōl
mēco ly. 3. ge
mera ſcholopis
t̄q̄re dicit ſor
mōt̄ ad alid
ſi deſcriptiōe
abfoluit. q̄re
Geo. 1. dñs. 2.
q. 4.

Elde Geo. 1.
D. 2. 2. 3. 2. 11.
2. 13. 3. q̄de
nō illa dione
rōnis & ſcrita
ſecū ſi extinc
ſecū.
Lige mentis
de quādō &
dic p̄nter.

Primus

Bonitatis. 3. de trib⁹ pueris in camino ignis ardētis t adētis rō
bus. t sic p̄p q̄ tales relationēs sūt cōtradic̄t̄ adūcā
entes. Dico ultra q̄ ens dīvidit̄ in subēs t accēs. t
loquor de ente fūto t cōtra. Tertia q̄b nota q̄ subē
capit̄ trib⁹ modis. Uno mō subē dī qd̄ ē a se ad se z.
per se ut est dē. t sic nō capīt̄ bic subēsq; clarīt̄ est q̄
dē nō est ens creatū nec fūtu. Alio mō dī subē que
est per se t ad se sed nō a se ut est subē p̄fēta p̄fōr-
mentū subē incipiēdo a ḡlē ḡlātūmō usq; ad idem
dā ieiunia. Tertio modo dī subē que nec est per se
nec a se sed in alto. q̄ est p̄ subē p̄fecte t cōplete su-
bit̄ sunt forme subēles. Et dico q̄ fūt̄ in alio fūt̄ po-
esientia uel integralis subē est in suba. C Scto no-
ta q̄ circa ultima dīvītōne nō dīcēt̄ ly accēs p̄t̄ co-
pi dōpl̄t̄. Uno mō pro oī illo qd̄ p̄uenit alicui t nō ē
de diffīdōe ḡdātūmō est; t sic p̄pāt̄ positiō est accēs
suo subo; t oē accēs cōē est accēs suo subo; t oē infe-
rius suo sup̄tori. Et ita forte posse p̄cedi q̄ p̄pāt̄ pos-
tiones entis accēdit̄ enti t cūlibet inferiori ad ens
capitiōdo illo mō accēs. Scto mō accēpt̄ accēs pro
illo qd̄ accētālīt̄ p̄fēt̄ illō qd̄ exīst̄t̄ in se p̄fectum
nec nēcīo p̄sequit̄ ipm̄: sed inēst̄ ei p̄tingēt̄ t sic su-
mūt̄ q̄i dī q̄ accēs est qd̄ adēt̄ t abēt̄ t c̄. C Lōsē;
quēt̄ dico q̄ res alij̄ uenit̄ de rat̄ t nō qd̄ est sit
mūt̄ a.u.m. t ita est semp̄ cū exīst̄a actuall. Alio mō
dī res a reor̄ ris t c̄. qd̄ est opinor̄ ris. Et sic oē qd̄
est rat̄ in esse obiectūoūfūt̄ oēs res mūdi ab eterno
fuerūt̄ q̄ in eē imaginabili p̄t̄ dīcī res. Et ito i mō
accēpt̄ rē p̄t̄ dīcī q̄ oīa crea. t oīa creabiliā an-
te mūdi p̄t̄tōne cēt̄ res: t q̄ soz. t Plato dītū
gnebant̄ realiter t sic de alijs. P̄dictē dīvītōne p̄t̄
Scto. XXXV. dī. p̄nt̄ salaz̄. C Lōsēt̄ dico
q̄ ens dīvidit̄ in ens simp̄t̄ t in ens fm̄ quid sine in
ens in potētia subiectiuā t in ens in potētia obiectuā: t
ista dīvītōne est eadē cū p̄cedētē dēpō qd̄ adēbat̄ in
i mēbro. q̄ in eē imaginabili. t nō capio hic ens fm̄
qd̄ ut sub se cōtinet entia rōmōs sine relationēs rōmōs t
ficticia sed ut p̄t̄iat̄ sub se p̄cile illō cui nō repugnat̄
vertū eē exīst̄ie. Et sic dico q̄ ens ut est subz meib⁹
t adequatū obm̄ icellect⁹ ari dī vñiōce de ente fū-
p̄fēt̄er t de ente fm̄ gd. salte ad illa est vñiōcū p̄dī
catū. C P̄ 20 quo notadūz q̄ fm̄ Scto dī. viii. p̄m̄ q. 3.

De P̄pāt̄
rio. t. i. mō
p̄t̄tōne.

Utric̄ Scto. 3. dī. p. q. 3.
articulo. 3, t alibi idem.

Quere copiose ista in
Scto. 7. dī. p̄m̄ t. 2. t. 12
dī. 2. q. j. t. in. q. q. mēt̄a
p̄fēt̄er t alibi plētatas

Articulus

3

q.3 sententiaz et di. iij. eiusdē. Differētia est inter esse vniuocū p̄dicatū et vniuoce p̄dicari. Uniuocū enī p̄dica tur vniuersal' qñ cōceptus illius qđ p̄dicat̄ est in se vnu ex nā rei si sit resp̄ime intētionis. Et hoc mō albu dictū de ligno et lapide est p̄dicatū vniuocuz et ult̄ ois p̄dicatio accūtis de subo. Et per oppositū illud dñr equocū qđ p̄dicat̄ nō fm vnitatē concept⁹. Et sic inter vniuocū et equocū nō est mediū. patet clare ex rōnib⁹ ipsoz. Uniuoca enī dñr quoꝝ nomē est cōe et rō sube est eadē. Equoca vō quoꝝ nomē est cōe et rō sube nō est eadē. mō habere eandē rōnem et nō ha bere eandē rōnē cū sint p̄dictoria nullo mō posunt cōpari mediū. Ex quo ifero q̄ oē analogū uel est eg- uocū uel vniuocū. Uniuoce vō p̄dicari est qñ rō seu diffinītio p̄dicati includit in rōne seu diffinītione subiecti: et hoc q̄ditatū: sic q̄ non p̄dicat̄ ut albu de lapide: nec ult̄ ut q̄dctiꝝ accītis de subo: siue p̄priū: siue cōe: nec ut iferi⁹ de supiori: nec ut gen⁹ de differentia: nec ut dñia de gñne: nec ut modus it̄rīnsecus de eo cui⁹ est modus it̄rīnsec⁹: sed ut solus p̄cepi⁹ q̄ditatius et q̄li- rativus p̄tinētes ad p̄mū modū dicēdi per se p̄dicā- tur. C Ulteri⁹ aduertendū q̄ duplex est vniuocatio: ut ad p̄ns spectat. s. vniuocatio trāscēdēs et vniuo- catio limitata. Uniuocatio limitata est respectu aliqui- tūs p̄dicati potētis p̄dicari de ml̄tis fm habititudinē alicui⁹ vniuersaliū a porphirio assignatoꝝ: et isto mō ens nō p̄dicat̄ vniuoce de entib⁹ sicut dicit porphiri⁹. Sicut enī oia entia uocet equoce īgt nuncupabit et nō vniuoce. C Uniuocatio trāscēdēs est vnitas ali- cui⁹ cōcept⁹ ex nā rei potētis de multis gñlib⁹ gñalissi mis p̄dicari: uel de uno gñalissimo: et de aliquo q̄ nō est in p̄dicamēto. Exēplū p̄mi ut ens: bonū: uerū: relatio: absoluū et c̄. dicunt vniuoca vniuocatiōe trā- scēdēti. Exēplū sc̄bi: ut iustitia: sapientia: dicunt vni- uoca vniuocatiōe trāscēdēti: nec regriſ ad hoc q̄ aliquo qđ p̄dicatū si trāscēdēs quod prediceſ de omni- bus p̄dicamentis. sed sufficiit q̄ de aliquo p̄dicamēto uel de aliquo reponibili: et q̄ nō sit per se in ge- nere sicut est sapientia: iustitia: et sic de alijs. sic Scō- tus. viii. di. p̄mi sententiārum. C Aduertendū ult̄ rius q̄ ens capitur dupliciter. uno mō trāscēdē- teriālio mō trāscēdētissime. Ens trāscēdētissime

Quere in antēdīca-
mētū sc̄ti et alibi sepe
in logicalib⁹ et mei-
phīsica.

In antēdīcamentio-

Lāge instantiā ex p̄mo
elechōz sc̄ti. q. q. solu-
do j. p̄ncipale. et dic p̄i-
ter bñ ponderando.

Quere ea que notaui
sup 4. q. antēdīcamēto
rum sc̄ti. et idm. 3. di. p̄.
q. 3. et sup. 4. metaphilī
ce et supli. de aia ad hēc

c. de specie.

Exēde ulterius hēc
vniuocatiōe ui nostri.

Et de aliq̄ ḡ sit extra p̄
dicamentum.
q. 3.

b 4

Primus

*S. I. littera ē trāscēdētū u
logica pōlīca cē metapōlī
cē nō excludit pō hoc
analogia ut sanguis dixit*

*Lidge illud de acta in
tēlligētū lapide la eam
et dīc pō ter.*

*Quere dl. 42. p̄m. 28.
ms. h. in plogo clāsē. q
10. doc ar̄m. sere p̄t. 5.*

*Lidge hic plura de obō
sellectus et equocatōe
ens ut nob̄ vide. q. 4.
d̄sp̄dicamēt. t. q. 1.
h. clēcho. lcor. t. 3. d. p.
t. 1. q. q̄bēn. t. h̄g h.
de oia. t. n. q. metapōlī
ce. t. aliū p̄teruaq.*

*Bide. 2. 3. t. 2. dīl. p.
t. 3. dī. 2. p̄t. 4. t. 18. r̄co
tenaribus sc̄nd. t. aliū
ed. p̄fōrum. copōlē.*

Abi impa.

*captū est equocū quacūq; equocatione q; ut sic capi
tur ens. et cōc ad ens remittit et ens rōmō. et clarus est
q; ut sic nō dīc̄t aliquē p̄ceptū vnuz; q; uel ille p̄cep̄
et̄ secluso op̄e intellectus vel nō. si sic. ergo aligd qđ
et̄ p̄ter op̄s intellectus includeref qđitatiue in illo
qđ nō esset p̄ter op̄s intellectus cuiusmodi est ens rō
mō. Si nō et̄ p̄ter op̄s intellectus; sed per op̄s intel
lectus. ergo aligd qđ est per op̄s intellectus includit qui
diridit in illo qđ et̄ p̄ter op̄s intellectus. qđ videt fel
fūz. et̄ sic relinquitur q; ens ut sic tacitū nō est vniuocuz.
C Predicta ratio facit mibi fidē et̄ credo illā et̄ solu
bile. Is Frāsc̄us de mayrouis nō et̄ solu sed iudi
cio meo nō solu. C Enī dō trāscēdētū captū et̄ ens
et̄ dō ad dēū et̄ creaturā qđ assignat p̄m obīm nīt intel
lectus ex nā potētē. et̄ p̄m obiectū uolūtatis et̄ p̄m fōm
metba. et̄ ut sic est vniuocū ad omne illud qđ et̄ se
cluso op̄e intellectus collatiu. et̄ sic est vniuocū ad dīas
ultimis et̄ ad p̄prias p̄fūōes et̄ breuitat ad oīa posse
ut̄ vniuocū enī. C Uerū est tñ q; non p̄dicat vniuocē
de ultimis differētis et̄ p̄prias passionib; suōs et̄ tñ
de dēo et̄ decē p̄dicamētis. Et̄ de mā et̄ forma p̄z. Sc̄o
tū in 3° dī. p̄m fūiaz. Et̄ posset addi et̄ q; p̄dicat vni
uocē de illis q; directe mediātū inter ip̄m et̄ decē p̄dicis
mēta. cuiusmodi sunt absolūtū relatio et̄ c̄. Et̄ fm bas
diuisiones tu pōto salnare oēs auctoritates militā
tes p̄tra vniuocationē entis. C Notāduz ulterius q;
ens dividit in ens simplex et̄ cōpositū. Simplex autē
dī multis modis. p̄ modo dī simplex qđ no est cōpo
nitū nec cōponibile. et̄ isto modo solus dī dī simplex
qđ est sūme simplex. Sūme enīz simplex dī qđ nō est
cōpositū nec cōponibile. Et̄ isto modo oē aliud a dēo
dicet̄ cōponitū ut̄ cōpositio opponit simplicitati
istō modo sumpte. Sc̄o modo dī simplex qđ nō ba
bet p̄ceptū qđitatiū et̄ qđitatiū: et̄ isto modo dī sim
plex qđ bēt p̄ceptuz simplicē simplicē sicut sunt ens et̄
passiones entis. modi intrinseci et̄ oēs differētis ult
imis hñt p̄ceptuz simplicitatē simplicē. C Lōceptus
sunt simplicitatē simplex est ille qui non est resolubilis
en̄ alios cōceptus simplices quoꝝ glibet posset actu
simplici distincie cognosci. qui fm Sc̄o uel totali
tē sicut uel totaliter ignorat. q; nō habet aligd fm
qđ posset cōcipi et̄ aliquid fm quod posset ignorari.*

*Bide Bide
nūt et̄ alios
tēmātū
cōsūtū vni
uocē et̄ re
st̄ et̄ rōmō. et̄
pōderis dō
kōt. 3. q. q̄l
bēt. arū. 4. c
in pōto rep
tēmātū dōt.
24. t. 29.*

Articulus

Et isti simplicitati opponit p̄stitutio rei ex p̄ceptu de terminabili et determinatio. et loquor semper de p̄ceptu obiui et non c̄litatiuo quoniam dīia alias patebit.

Instatia. 7.
et 8. metra
physice in sc̄o
eo. dicitur.

q.3.

Tertio modo aliqd dī simplex quod non est cōpositū ex re et re. cuius modi sunt oīa accentia. mā p̄. foīa s̄balis. angelus vel aīa. Iī tñ aliq dicat angelū et aīaz h̄e māz et formā: quod non credo neque loquendo de mā et forma p̄bicali. sī bñ cōponunt ex ḡfie et dīia siue ex realitate potētiali et realitate actuali. que cōpō non dī dici p̄pē cōpō rei et rei: sī magis realitas et realitas fīm. Sc̄o. in 3° di. et in 8° di. p̄. siūay. Et isti simplicitati opponit cōpō māe et foīe.

Quarto modo aliqd dī simplex quod non est mixtū: et sic celū: fīm vītāte: et 4° elata: Iī sint cōposita ex mā et forma sūt tñ simplicia. i. non mixta. et isti simplicitati opponit mixtū. Ex p̄dīch p̄. q. ex 4° modis iam dīch p̄t aliqd dici cōpositū ul̄ p̄stitutū: ut p̄. p̄siderāti.

**Quere p̄do
thopī. c. 12.**

C Adverte tñ q. duplex est cōpō. s. cū bis et ex his. vñ sola p̄stituta dīr cōposita cōpone ex his. Iī p̄stitutētia possint dici cōposita cōpone cū bis. sicut mā et foīa: s̄bm et accidēt: et accipio p̄stitutionē limitatā: et sic dico q. omne ens mūdi creatū est cōpositū ex re et re ul̄ cōpone ex his ul̄ cōpone cū bis. extēdēdo et cōpone ad cōpone cēntiale que est māe cū forma et ad cōpone accentiaz que est accīg cū s̄btor: vñ Iī angelus accentia: mā p̄. forma s̄balis non sint cōposita cōpone ex his: p̄fit tñ dici cōposita cōpone cū his. Remanet ḡ solus de non cōpositū nec coponibilis aliq cōpone. C Rursus ens dividit in ens necessariū et in ens p̄tigēs. Usū illō dī necessariū quod non p̄t non ēē. Cōtingēs vñ qd p̄t ēēuel non ēē. Inuenio tñ dupler necessariū et duplex p̄tigēs s. cōplerū et incōplexū. Necessariū cōplexū est qd non p̄t non ēē uerū: sicut sunt ppōnes p̄mi modi et sc̄bi: et sic de alijs. Cōtingēs vñ cōplexū est qd p̄t ēē qñqz ueq; et qñqz falsum sicut sunt ppōnes de mā p̄tigēti. Necessariū aut̄ incōplexū est qd non p̄t non ēē. et hoc dupl̄ uel quantū ad ēē simpl̄: et sic solus deus dicit necessariū qz est a se: et per oppositū illud dicit cōtinētū simpl̄ loquendo qd est ab alio et p̄t ēē et non ēē. Necessariū vñ fīm qd est illud qd non p̄t non ēē q̄tuz ad ēē fīm qd. sicut sunt oīes res mūdi que sunt possibiles. habuerūt enī ab eterno ēē cognitū: et in aliq p̄oriū ante determinationē diuine voluntatis et per p̄s

Quere Articulatō. 9.
metaphysice ad finē. et
3. de sc̄a. t. c. 26. et Alii.
Idē de qđitate s̄b p̄cipiē
et nō de actu p̄cipiēndi.
qre sc̄on in theorematibus et alibi de multipli
et acceptiōe conceptus.
Vnde sc̄on sup. li. de agi
de ināilitate itellēt. q.
re Bonauenturam et ali
os antiquos sup. 2. finis
rum. di. 3. et alibi.

Tāge qđruplicē dīaz
harum cōponū ut nosti.

**Instatia de plena p̄st
tua ex cēntia et p̄petrate
dic p̄niter.**
Aldc. 5. t. 26. dī. p̄mi in
sc̄one et alibi sepe.
**Quere s̄ugli. p̄arme
rias et p̄p̄t et alibi.**

Quere in Sc̄oto. 2. 8
t. 39. dī. p̄mi. t. 3. t. 2. q.
dī. prime. 2. et in Alii.
alibi.

Contra. quot mōis dī
vnu oppoitor. dic pñuer
necessario sūt in tali cē: qz qd pcedit determinationē
divine voluntatē est neccivz. nec aliqd dī ptingēs ut op
ponit isti necessitatē. **E**n sūlteri dividit in ens idē
pēdēs et in ens depēdēs. Ens idēpēdēs est deus qz a
nullo est: nec in gñie cāe efficiētis: nec mālis: nec foīa
lis: nec finalis: ut i geniole multū deducit Scot² dī.
pmi suaz. et 8° ei vñdē. Ens vñ depēdēs est qd ab alio
est in aliq gñie cause. Lū igif oia alia a deo sūt in gñie
cause efficiētis segf q depēdēt. Sz dices si oia depē
dēt ut tu dices: cū depēdētia sit relatio: seqref q salte
oia alia a deo cēnt ad aliqd: qd vñ incōueniēs et ptra
p̄m 4° metba^c. R̄sides q argumētū pcludit q oia
alia a deo sūt ad aliqd denoiativē: qz in oī ente fūdat
respect⁹ effectiuitas seu depēdētia: et illō pcedo. Nec
vñ negaret pbs: sed nō pbat q oia sunt aliqd formalē
et qditatiue: sic vñlū negare pñtis oia esse ad aliqd.
Sed tu dices: iste respect⁹ fundat⁹ in creatura ad deū
termiat⁹: uel est res distincta a creatura: uel nō. si nō. g
oia sūt ad aliqd cēntialt et qditatiue: ut vñ. si sic: g crea
tura: puta hō ul' angelus poterit cē sine tali respectu
et sic nō depēdēbit ad deū. pbaf 2° pñtia: qz lz posteri
us distinctū realt⁹ aliquā non poslit cē sine suo pñri: un
ul' oē pñs sic distinctū pñt esse sine suo posteriori. 2°
pñtia: pbaf qz effectus formalis uñ pñt cē sine sua cā
formali ēt per diuinā potētiā: qz cāltitas cause mālis
et formalis dicit⁹ impfectionē: et sic semp tali depēdē
tia creatura nō esset depēdētia. Dico breuiter pformi
ter ad Scotū p̄ma di. sc dī sentētiāz. q talis depēdē
tia est eadē realiter cum creatura: et vñuersaliter ois
relatio sine qua uel sine cui⁹ termino fundamētū non
pñt esse: talis relatio ydēpētiscaf realiter enz suo fun
damēto. Llaruz est q creatura nō pñt esse nisi depen
deat et nisi deus sit. ergo creatura est realiter sua de
pēdētia. Et similiter dico de depēdētia totius cōpo
siti essentialis ad suas partes: et de depēdētia qua re
latio depēdet a fundamēto. Ex hoc infero q capien
do hoc modo depēdētia nulla in creatura absoluta de
pēdet ab alia cum etiā in genere cause efficiētis crea
turaz absoluta possit deus scipso creare et cōseruare.
CDeinde notandū q fm Bonetū in predicamētis:
ens dividit in vñt⁹ et multa. et etiam fm philosophi⁹:
vñt⁹ ut in pñdicto loco dicit Bonetus dī gnqz modis.

Idē hēt. t. de primo
principio copiose.

Z. c. 16. t inde.
Vide sco. in. 2. dī. j. q. 5
soluendo principia.

Vide sco. 2. dī. p. q. j. ar
ti. j. p. pñncipal pñclo. 2. t. j
di. 2. q. 5. in argumēto p
oppofitū. et in. t. de primo
principio.

Idē hēt. j. dī. 3. q. j. t. q
13. quolibet.

* Pñdéra l y absoluta

5. t. 10. metaphysice.

Primo modo dicitur unus unitate trascendenti et sic oia de quibus ens trascendenter dicitur unitate sunt unita ista unitate. Secundo modo dicitur unita unitate generica generalissima; et sic oia unius predicationis sunt unita ista unitate. Tertio modo dicitur unum unitate speciei subalterne; et sic oia dictum est unitate que sub eadem specie subalterna continetur. Quarto modo dicitur unita unitate speciei specialissime et sic oia individua eiusdem speciei specialissime sunt unum ista unitate. Quinto modo dicitur unita unitate numerali, unde quanto unitas est superior tanto est minor secundum doctrinam Scoti in multis locis, unde maior unitas per bonam consequentiam inserta minorem: sed non minor maiorem: sed cum ea multa non capitur tot modis quod unitus ut clare patet practicantur: quia tot modis dicitur unum oppositorum quod modis dicitur et reliquum: et hec de primo articulo.

Quantum ad 2° articulum sit septem
quales articuli declarantur. In p^o videbis quod est ydentitys rationis et eius distinctio. In 2° quod est ydentitys ex una rei et eius distinctio. In 3° quod est ydentitys formalis et eius distinctio. In 4° quod est ydentitys realis et eius distinctio. In 5° quod est ydentitys essentialis et eius distinctio. In 6° quid est ydentitys subjectiva et eius distinctio. In 7° quid est ydentitys objectiva et eius distinctio.

Juxta primus articulum sunt aliqua nota da, p^o notandum est quod intellectus est duplex, scilicet agens cuius est oia facere: et intellectus passivus seu possibilis cuius est oia fieri, ut ait

L.c.18.
Quere iste
ratio dubio.
q. 15. p.la ad
apostoli. et in
q. collationis
et fragili. de aia

Alius 3° de aia, et dico quod isti duo intellectus sunt due formalitates in aia que ex natura rei distinguuntur: sed cum aia sint idem realia. Notandum 2° quod duplex est actus intellectus, scilicet rectus et collatius, actus rectus appellatur quo intellectus seruit aliquam ratione absolute, ut quod intellectus intellectus ligat rationem. Actus vero collatius appellatur quo intellectus rem intellectu comparat ad seipsum vel ad aliam. Notandum 3° quod ratio capitur multis modis. Primo modo pro distinctione sicut in distinctione unitariorum et equorum capitur. Et dicitur distinctione ratio quae est indicativa obiecti intellectus vel rationis. Secundo modo pro ipsa vi-

5. metaphysice, t.c.12.
Instauratio de modis ydentitys
putatur, dic pater ut infra
notabo.
i. thopicoz, c.12,

Allij ponunt distinctionem
modalem, 8. iter distincio
male et reali, et hoc capi
endo distinctionem coiter
sed ppe capiendo illa po
nunt m. 6. omittendo disti
ctionem modalis et le toris
oblectu. Alij ponunt, 4.
Allij ponunt unum tres modis
distinctiones, quae pro et con
tra, sed pro nunc sustineant
iste modus dicendi quod co
munius est,

Et absolutus potius pside
ra.

Tage hic plura de uno
et diversis actuibus intellectus,

Eide, j. t. 6. thopicoz,
t. 4. t. 7. metaphysice,
que Boccaccio in primo, c
de equo, optime, sed in
statua tage ex dictis scoti
ibidem,

Secunda

Pars

Vide ea q̄ nōm̄ foz. 3.
q̄ p̄ficiōlū foz. t̄ alibi
de multipli acceptiōe
rationis. t̄ qd̄ fr.

Altere. 2. p̄ficiōz t̄
ḡ mercaphysice. c. de ob.
t̄ alibi.

Nō foli dicit q̄ est ab
solutissimamente q̄liter p̄
dēra. vide Secund. ḡ me-
rrophysice. q. 12.

Quare dic p̄cedat lector:
ne videat p̄ celo tecum re-
pugnare p̄ nos. c. t̄ diffici-
li possum.

Vide foz. l. dīl. 2. q. 4.
t̄ alibi sepe.

Considera en dīficiō
retū in c̄ cogitatio fr̄ rō
nta. q̄re in fili foz. i q̄lue
10. q. 3. articulo. 2. t̄ ap-
plica hic. q̄re Etiam i q̄
libero t̄ alibi us nos. t̄
alib⁹ nōdico nō inten-
do illi q̄ dicitur foz. fo-
rūdile

uel p̄tētia rōcīnatīa: sive sit itellect⁹: sive uolūtā:
que amat creaturā pp̄ deū. sive sit v̄tus imaginatiua:
que discurrīt circa p̄tīlaria. Tertio mō capīt p̄ dis-
cursu rōnis a p̄missis ad 2̄nes qui dī act⁹ collatiōnū.
Quarto mō foia dī rō: q̄ est rō cognoscēdi cōpositū
t̄ mām. cognoscif nāq̄ mā per analogiā ad formam
p̄ p̄ficiōz. De multipli acceptiōe hui⁹ nois foia vi-
debis in sequētib⁹. C̄ Iſtis p̄suppositis pono duas ḡ-
nes. Prima est q̄ illa sunt idē uel eadē rōne que hñt
eūdē p̄ceptū oīno idistinctū a pte rei. t̄ ēt idistinctū
ex pte itellect⁹. ut bō est idē sibiip̄si. t̄ oīa entia teriū
modi p̄sytatis t̄ sic de alijs. Scđa ḡ illa distingounf
rōne que distinguunt p̄ actū collatiōni itellect⁹ p̄cīse.
Ex q̄ sequit p̄ q̄ in oī. pp̄one mundi in qua ēt p̄dicat
idē de seipso. subm t̄ pdicatum: distinguunt rōne: q̄
sic p̄dictio fundata in entib⁹ ex nā rei p̄cludit distinctio
nē ex nā rei. ita p̄dictio fundata in entib⁹ rōnis p̄cludit
distinctiōne rōnis. C̄ Scđo sequit q̄ iter entia rea-
lia t̄ rōnis ut iter aīal t̄ gen⁹. sīl̄ iter entia rōnis iter
se ut iter gen⁹ t̄ spēm est distinctiō rōnis q̄ nō fit nisi
ex sola collatione itellect⁹: t̄ accipio distinctiōnem rō-
nis que est a p̄tētia rōcīnātē t̄ nō p̄ distinctione rō-
nis que est a nā rōcīnabili. Ex B̄ p̄ respect⁹ rōnis
est respect⁹ rōnis p̄ actū collatiōni a p̄tētia rōcīnātē
confutat⁹. Sīl̄ p̄ q̄ illi qui rñdēt ad iād̄ argumētū:
ēcētia diuinā est colicabili p̄tētē est incolicabili. q̄
ēcētia diuinā t̄ p̄nitas distinguunt elī q̄ rōne. R̄ide
tur nāq̄ q̄ argumentū p̄cludit q̄ distinguunt plusq̄
rōne rōcīnātē. Is bō plus q̄ rōne rōcīnabili. p̄z inq̄ q̄
nō est disputatio nisi ad nocētq̄ nec intelligit vīa vo-
cabulū distinctiōis ex nā rei q̄ qd̄ illi uocat distinctiō
nē rōnis rei rōcīnabili formalitātēs uocāl distinctiō
nē ex nā rei. t̄ sic nō capio in q̄ne mea distinctione rō-
nis que est p̄cīse t̄ solū a p̄tētia rōcīnātē. C̄ Sed q̄
ista distinctiō rōnis sit fictitia p̄baſ ab aduersarij no-
tīo dupl̄. p̄mo sic. Q̄is distinctiō nō vana sortit ro-
bur t̄ esse ex alīq̄ re. ergo ista distinctiō rōnis uel for-
nitur robur a re: t̄ sic est realis t̄ nō rōnis tñi ut usus
es isto vocabulo rōnis. ul̄ si nō sortit robur a re ergo
est fictitia. Execudo arguit ad idē sic t̄ est q̄si p̄firma-
to argumētūq̄ itellect⁹ intelligēs rē alīer q̄ si est fal-
sūq̄ si intelligat rē distinctiā uel rē c̄c̄ distinctiā t̄ nō

Vide foz. q. 17
q̄lubito. q. 17
t̄ in foz. q. 17
45. t̄ l. 4. q. 3
sc̄ncte i nō
p̄cīse i dīfō
de arg. apud
Boccium t̄
alibi.
L. 6. 6.

Quid si nō
aḡ rō pōde-
rātū foz.

fit distinctio a pte rei intellect^o false intelligit:igif t c.
C Respondeo ad ista q^{uod} distinctio rōnis sortit robur
are.i.a nō repugnatia rei ad sic uel sic cōcipi. Ex hoc
sequit q^{uod} talis distinctio nō est pura fictio. C Ad secū
dū:q^{uod} est affirmatio: dico q^{uod} intelligere rē aliter q^{uod} sit
capit dupl^r. C Uno modo intelligēdo ipsa^z nō eo mo
do quo est nō tamē q^{uod} intelligaf sub modo sibi repu
gnare. ut intelligēdo linea^z que vni^m materie sensibili
non intelligēdo b^z māz:nō repugnat linee. C Alio mō
intelligēdo rē mō repugnatia sue nāe ut intelligēdo deū
ēē corporeū. Dico q^{uod} ille qui intelligit rē aliter q^{uod} est
secūdo mō fallit:nō aut̄ pmo mō:sic in pposito qn̄ in
telligunt distincta fm̄ rōne absq^z habitudine ad aliq^z
fm̄ rem distincta nō erit talis alietas. C Forte dicet
aligs negādo istā distinctionē esse alia^z a distinctione
ex natura rei:q^{uod} illa que distiguunt rōne distinguunt
ex natura rei. Lōtra hoc arguiſ sic: si hoc eēt uerū se
quereſ tūc q^{uod} illa que eēt eadē ex nā rei essent distin
cta ex nā rei.pz: q^{uod} formo istā ppositionē eadē ex nā
rei sunt eadē ex nā rei. Ibi est distinctio rōnis ut p
dictū est. q^{uod} idē positiū in subiecto distinguunt a scipso
posito in pdicato rōne. Sz sequit per te q^{uod} ista distin
guunt ex natura rei: ergo illa que sunt eadē ex nā rei
sunt distincta ex natura rei. q^{uod} claudit distinctionēz. t
bec de p^{ri} priali articulo hui^z cōdi articuli p^{ri}p^{al}is.

q **Q**uantum ad scđm articulum qui
est de ydēptitate ex na
tura rei t ei^z distinctione sunt aliq^z notāda.
C Primo est notādū q^{uod} res t ens q^{uod} tūm
ad p^{ri} lens spectat cōsiderat dupl^r. pmo mō pro oī po
situō q^{uod} ex nā rei est extra nihil. t isto mō modi iſtrin
seci t dñe ultime dicunt ens uel res. Alio mō magis
stricte pro illo q^{uod} est p^{re}cise ens uel res quiditatīe. t
sic ens uel res dicis p^{re}cise de deo uel creatura de ab
soluto t respectivo: t de illis que sunt in recta linea
pdicamētū. t de materia t forma ut dictū est supe
rius ex itētione Scoti. t isto mō nec passiones entis:
nec modi iſtrinseci:nec dñe ultime:dicunt res uel ens
sed solū dicunt aliquid rei t nō res. 2° mō capiēdo rez.
Pro istis assignaf vna regula gūialis .f. q^{uod} aliq^z aliq^z
ita se habēt q^{uod} vnu est ens ul^z res p^{ri}ce accipiēdo rez
t alid est aliquid rei ei^z p^{re}cise nō sūt oib^z modis idem.

c 3

Lōdēra au alio mō
accipit robur a re uel fels

Alde sco. in. 3. dīc 3. t
14. t in. 4. dīc. 50. q. 6.

Dic applica illa famo
lam distinctionē de duplⁱ
ci abstractione. v3 p^{re}
cise t dimissa.

Applica ad hōtes hoc
argumentū dīc de distinc
tione rōne.
Et dīc p^{re}ter pōdētido,

Quere Boterum. 3.
metaphysice adūl ad
ppositū dīc p^{re}ter. t spē
luer de hac distinctione
ex nā rei cu dīcōe sum
pta. t alios formalistas
ui notū.

Quere copiale Scoti
in quibeto q. 3. art. 3. dīc
distinctionē in q^{uod} de re.
Eage dīc qd est eēt in
aliquo ex nā rei t qd solū
ter p^{re}cise. q^{uod} no
tāder in kero di. 45. p^{ri}
regardio. q. 2. Idōde
ra ēt hic p^{re}ter q^{uod} dupl^r
et distinctionē ex nā rei fū
nūtū. v3 t fm̄ qd. b^z q
b^z t cap^r dīcōb^z. q^{uod}
pmo reportationē kero
di. 33. singularissime.

Secunda pars

Ista regula p3 per illud p4^m cōdē:qñ aliq se se bñ qd ell
qd cōpetit vni et nā rei qd nō cōpetit alteritatis dī.
tinguntur z sū nō realt salte aliq alia distinctione. t sic
nō sūs oīb^m modis idē. C Scđo notandū qd in dīm-
nis qdrupla est dīa nō ydēptas. C Dīa est iter qd
tare seu eūtiā z modū trīsecu: z ēt iter ipos modos
trīseco. C Scđo est iter attributa. s. iter scias t fa-
pictiā. silt iter itellecū t uolūtatiē si fas est attributa
uolari q. trv. di. p̄mi satis. dīc doctor qd uellecū t
uolāres nō sūr pp̄rie attributa sūc bonitas t iustitia.

Zāde ex. 4. q
slo. regatio
ni ples dic

Eldatē hīc qd se acci-
duū t qdū accipit. qd
kō. 16. dī. 1. t. 1. q. qdibet
t 1. 1. p̄la. 3. di. 8. q. fina-
li op̄ume. Silt lāge qd
uonio t quor t que? qd
kō. 1. rep̄ozitio. dī. 28
q. 3. op̄ume. t. 1. q. qdibet.

Eude fo. 1. q
qibet. t. 3.
di. 1. regatio
nūz sūd qd
idē.

Lāge istātā hīc ex dī-
ctio doc. i qdibet. q. 16. ar-
ti. 3. ubi vult qd oīs essen-
tiā est natura. sed p3 lo-
lūo q. logi exēstue de
natura ur hīt in fili. 1. q.
plo. soluēdo rōes philo-
sophorum.

pōderes ly
pp̄rie.

Sī qdīta sū mō est eē-
tia t in dis sūt ples qdī-
tates sī. ples mōs inyla-
scī. t gō ples eētia si log-
tur de mō q. est exāta. fa-
ctis est solo qd vñica est
in dis hīt eētia. si vñ i-
telligat scđi. dic qd vñca
est eētia radicalis forte
plures formales. uel ne-
gādū est qd fint qdīta sed
mō formalitatis eius
dē qdīta. uel dic alr si
scis.

Eide ergo qd modus i
trīsecū nō ē realitas ob-
secuia. Silt nō mouet
neq̄ imiat actū itellecū

Eide. 4. in p
mo p̄la. dī.
6. q. 4. ad h.

Lōdder se
logi base de
exāta au in
differēter de
oi mō trīse-
co.

Sī qdīta sū mō est eē-
tia t in dis sūt ples qdī-
tates sī. ples mōs inyla-
scī. t gō ples eētia si log-
tur de mō q. est exāta. factis
est solo qd vñica est
in dis hīt eētia. si vñ i-
telligat scđi. dic qd vñca
est eētia radicalis forte
plures formales. uel ne-
gādū est qd fint qdīta sed
mō formalitatis eius
dē qdīta. uel dic alr si
scis.

Eide ergo qd modus i
trīsecū nō ē realitas ob-
secuia. Silt nō mouet
neq̄ imiat actū itellecū

Quere hīt

conīadree
4. metaphy-
sice. q. de for-
malitate ne-
gōia. t Bo-
net. t. 3. t
akos.

Lāge hīt ples
de oīo icib
vide kō. 3. d.
2. q. fina.

Lōdder se
modi trīsecū
sūt formali-

ates isto pri-
mo mō. qre
g. di. p. r. b. q
libet. Sc.

Formalitas
tertiomō est
rō obiectalis
in re ex natu-
ra rei potēs i-
niare itellim
bz nō necessa-
rio moueat
clusa in aliq
qditatiue. ut
cludens ali-
qd qditatice
Et est idz q
rō formalis en
tis realis dia-
in dñi t cœ-
sturaz.

foralitatez cū loquemur de distinctione forali. Ter-
tio modo capiſ formalitas strictissime pro illo quod
predicat qditatue de aliquo nō de quo aliqd quidi-
tatue pdicat. et isto mō foralitas est min⁹ cois q̄ rea-
litatis bz cōvertit cū qditate. Et bz dñe individuales di-
cantur foralitates capiēdo formalitatē duob⁹ p̄mis-
modis nō tñ sūr formalitates capiēdo 3⁹ mō. et ista di-
uisio est necessaria cuilibet formalitati. C Et q̄ ibi ta-
cti est de qditate. idcirco notādū q̄ qditatū dī sex
modis. C Primo mō eentiatue. et sic illō dī qditatū
uum qđ dicit totā eentia alicui⁹. et sic sp̄s specialissi-
ma dī esse qditatūz. cū fm̄ Porphirii dicit totam
eentia individualium. Nolo tñ dicere qn individualū
includat trinsece dñiaz individualē ultra nāz specificā
sed nolo sic intellige q̄ species dicit totā essentiā indi-
viduoꝝ ita q̄ individualia nullū predicitū quiditatū
addunt ultra predicata cosa nāe specificē qditatue et
essentialiter in ea inclusa. C Scđo mō aliqd dī qditi-
tū cōstitutiuue. et sic illō dicit qditatū qđ intrin-
sece p̄stituit aliquā rem ut materia et forma phisicalis
genus et dñia metaphysicaliter loquēdo. C Tertio
modo dī aliqd quiditatūz specificative: et sic illud
dī qditatū qđ ultimo ponit rem in esse specifico. si-
cuit est dñia specifica. C Quarto mō dī qditatūz re-
presentatiue. et sic illud qđ est representatiū alicui⁹
essentie: siue sit act⁹ intelligēdi siue sp̄s intelligibilis
dī quiditatū isto mō. C Quinto dī quiditatū in-
dicative. et sic illud dī quiditatū q̄ essentiā indicat
ut diffinitio. C Sexto mō dī qditatū p̄dicative. et
appropiate: et sic illō p̄cise qđ pdicas in qd dī qditatū
um. Et posset addi septim⁹ modus bz ipropri⁹ q̄ ali-
qd dī qditatū p̄secutiue et isto mō p̄prie passiones
p̄ntes eentia possent dici qditatue. C His nota p̄-
no duas dñes. C Pria est ista: illa sit idē ex nā rei de-
gb⁹ duo pdicata opposita secluso ope itellect⁹ collati-
uo vificari nō p̄nt: ut hō est hō. soz. est soz. C Scđa z:
illa distinguunt ex nā rei siue modalit̄ de gb⁹ seu in-
ter quoz extrema duo dñdictoria secluso ope itellect⁹
verificari possunt: sic se habet diffinitio et diffinitum
q̄ secluso opere intellect⁹ diffinitio est saltē cōstituti-
ua: diffinitū vō nō. totū ēt et p̄tes loquēdo de toto me-
taphysico et de toto phisico. q̄ cerū est q̄ fm̄ viam

q̄re male dictū est. q̄ est
formalitas panomō. Dic
q̄ cū alio invenit bz nō q̄
se. uel q̄ p̄le latē i cogni-
tōe obiectus. tñc ne
dī realitas sed et foral-
itas ut ab ea p̄cindit im-
pat. considera.

c. de specie.

Etide ea que uōn imp. g
q̄ pdicabilitū leon cōplo
te ad p̄positū. t vide leon
m. 3. di. 2. q̄. 6. et aliibz

Lage hic de diffinitio
ne diffinitio de diffinito
plura qre leon. 2. di. p. q. 2
et supli. posthoz ut nosti
et aliibz et ubiqꝝ p̄tē ga-
ralios socios et obfis
tis ipomistis.

Secunda

pars

Introducunt hic deceptio
modo locutionis magistri. Sive
pseudoburlyfer et cui no
luerit lector adberet. Et
quod si dixi iste non dubia
sed famosus apud locutiones
acceptas defendat et fol
lowens modus illius falso
viri ut infra notabo in
mergitur eiusdem deceptio
modo bacunus.

doctoris totum phisicium et sue ptes distinguunt realitatem et
plusquam ex natura rei. Tottum autem metibus quod non coponit ex
re et re. sed ex realitate et realitate distinguunt ex natura rei per
cise a suis propriae sic quod non realitatem. Tottum enim secluso ope
intellectus dii substitutum ptes non. L. substitutum autem et non esti
tutum dicuntur. Sicut super posterum opus intellectus est multiplici
cabile in plura. inferius vero non multiplicabile et non multi
plicabile dicuntur. Sic et in diuis distinguunt entia
divina et relatio puta punitas. quod probat Scotus et dicit. p.
sua. quod entia divina est coicabilis tribus personis. punita
tum non per colcat entiam filio per generationem. et tamen non coi
cat sibi punitatem. quod opus quod sit aliquod distinctio ante oem
actum intellectus collatiuntur inter entiam divinam et punitatem.
Sicut argueretur quod per filium colcat essentiam spiritus sancti et tamen
non coicat sibi suam notitiam. scilicet punitatem et filiationem.
Volo tamen dicere quod entia divina non distinguunt plusquam ex
natura rei a relationibus in diuis: quod est distinguunt formaliter
ut dicens postea. Hac est distinctio distinguunt modus
intrinsecus ab eo cuius est modus sicut finitas ab huma
nitate infinitas a divinitate.

a. Letras de
tomo phisicus
adversaria de
locutione

pp. 249

Est autem modus intrinsecus sicut Scotus secundus dicit. p. sua. 44°

Et modo intrinsecus
est qd additum alteri non variat ratione for
maliter substituti per ipsum vel remoto ab illo. id. qui de se sol
la ratione formaliter dicitur. Modus enim intrinsecus est conceptu
bilis per se: quod non possit nisi cum illo cuius est modus. Et
dicitur aliquid quod est modus intrinsecus ex eo quod non variet ratione
formaliter illi cuius est modus intrinsecus. nec deus propter punitam
et distinguunt a tali re formaliter. Modus intrinseci in di
uisio summa aliisque sunt infinitas. necessitas. et unitas et exten
sitas. Id est existere videtur et de perceptu formaliter dei et qualita
tum. in primo dicendi per se de deo predicet summa docto
ratus in secundo dicitur. In creaturis sunt modi intrinseci actus et po
tentia contingencia. et resolutio. et remissio. et existentia. et sic de aliis.
Istius modi opponuntur iterum scilicet ut alteri sicut infinitus
finitus. contingens necessario. et sic de aliis. Cetero istius mo
di intrinseci nec stratur qualitatibus nec differunt ab ea formaliter
positiis: sed bene negantur: est quod non sunt de ratione forma
li ipsius qualitatibus quorum sunt modi intrinseci. et tales modi
reducuntur ad illud genus in creaturis cuius est sicut qualitas.
Laudulphus in suo prologo tenet oppositum cum quo
multi tenent quod modus intrinsecus est idem formaliter cum illo
cuius est modus intrinsecus. ut per se existens et exceptus est

Et modo intrinsecus
est qd additum alteri non variat ratione for
maliter substituti per ipsum vel remoto ab illo. id. qui de se sol
la ratione formaliter dicitur. Modus enim intrinsecus est conceptu
bilis per se: quod non possit nisi cum illo cuius est modus. Et
dicitur aliquid quod est modus intrinsecus ex eo quod non variet ratione
formaliter illi cuius est modus intrinsecus. nec deus propter punitam
et distinguunt a tali re formaliter. Modus intrinseci in di
uisio summa aliisque sunt infinitas. necessitas. et unitas et exten
sitas. Id est existere videtur et de perceptu formaliter dei et qualita
tum. in primo dicendi per se de deo predicet summa docto
ratus in secundo dicitur. In creaturis sunt modi intrinseci actus et po
tentia contingencia. et resolutio. et remissio. et existentia. et sic de aliis.
Istius modi opponuntur iterum scilicet ut alteri sicut infinitus
finitus. contingens necessario. et sic de aliis. Cetero istius mo
di intrinseci nec stratur qualitatibus nec differunt ab ea formaliter
positiis: sed bene negantur: est quod non sunt de ratione forma
li ipsius qualitatibus quorum sunt modi intrinseci. et tales modi
reducuntur ad illud genus in creaturis cuius est sicut qualitas.
Laudulphus in suo prologo tenet oppositum cum quo
multi tenent quod modus intrinsecus est idem formaliter cum illo
cuius est modus intrinsecus. ut per se existens et exceptus est

Edige nullum ordinem et
sufficiunt modus intrinsecus
et proprius. que in loco. q. plo
repositionem. et in grammatico.
et in rhetorica. et in辩证法. et in
ethica. et in Boetio et
formalitate.

42.

Aliq. enstant beccaria
te legi non de mente locutus ut
videt ex. 3. dicitur. q. 6. hinc
bui dia pondera.

Op. Laudulphi. hanc
via magis videtur de me
te loco. ubiq. que tota ista
disgregatio id est sicut illius non
tamquam necessaria.

De infinitate q est modus intrinsecus dei et est de qditate seu de ratione qditatua ipsius dei. Et ut tenere doctor in qli. qz ex eo quod non divisa est infinita est non divisa cum non dividatur: qz alia est finita. et ista est creatura. alia autem infinita et ista est non divisa. Ceterum quod est: quod est divisa iter modus intrinsecus et divisionem cum utriusque sit de ratione qditatua sui constituti. Dico quod maria est divisa. Cetero quoniam divisa dic realitate actuali qualitatibus quod presupponit realitatem potentialez quam habet. et sic ubi usquecumque est divisa propter accidens divisa ibi est corporis realitas potentialis et realitas actualis: que corporis sufficit ad hunc quod aliud sit pro se reponibile in predicamento: non sic est at de modo tristis loco secundum Secundum. dicitur. Imaginatur enim Scotus et subtiliter quod ens dicimus acceptum quod determinatum dictum de deo et creature in quod qui habent per aliquos acceptus dicentes quod nec iste acceptus dicunt quod dicitur acceptus genitus: nec illi acceptus dicentes quod sunt acceptus divisi: quod iste acceptus qditatibus est cois ad finitum et infinitum: quod coitas non potest esse in accepto genito: cum talis acceptus sit necesse limitatus. Isti autem acceptus habentes dicunt modus intrinsecus ipsius facti. et non aliquis realitate praesentia illa. dicitur at non dicitur modus intrinsecus realitatis alicuius geniti: quod in quantumque generis intelligatur aialitas non per hoc iument rationalis vel irrationalis esse modus intrinsecus aialitas: sed adhuc iste aialitas in tali generis praefectibilis ratione et irrationalitate. Sed quod potest acceptus cois deo et creature realis accepit nisi ab aliquo realitate eiusdem geniti: et tunc utrumque sit potentialis ad istam realitatem a qua accipitur acceptus distinguens: et tunc utrumque esse idem iudicium de ente et modis intrinsecis ipsum habentibus sicut de accepto generis et divisi. quod si acceptus generis et ratione necessario faciat corporalem aliquam in isto in quo sunt. Sicut videbitur dicendum de ente et de suis modis intrinsecis ipsum habentibus. Confirmatur quod sicut due species conuenient in realitate generis et differunt per divisiones: ita est deus et creature conuenient qditatibus in ente et differunt per modos tristis. Ceterum video breueriter summa doctorum predictorum quoniam intelligitur aliqua realitas cum suo modo tristis ille acceptus non est ita simpliciter simplex quoniam possit accipi illa realitas absque modo isto: sed tunc est acceptus imperfectus illius rei. potest etiam accipi cum illo modo: et tunc est perfectus acceptus illius rei. Exempli si esset albedo in 8º gradu intensio quatuorcumque esset simplex oino in re posset tamquam accipi sub ratione albedinis

Ende. q. 3. 5. t. 6. t alibi
ut scies; sicut enim quod hoc
nō videt assertere.

Franc'posita
y poibei.

Quere Bonetū 3. me
thaphisice ad oppofitū τ
ppositū τ alios ut nosti,
q'3. τ inde,

**De hoc. 3. dī. p. q. 3. nōn
ter doc. tāgit.**

Quere plura ad pposi-
tu in theorematib⁹ scoti-
z ex. q. 7. metaphysice
eiudem et alibi sepe.

Considera an modus ita
proficiat quiditatem,

S. dī. p. ubi sup̄ soluēdo
j. pncipale. vide idem. z.
dī. p. q. z.

Ergo modus p̄ficit ut
d̄bia. Cōsidera bñ p̄audē
rando.

tāte: et tūc pfecte pceptū adeq̄to ipsi rei: ut posset pcp̄i p̄cise sub rōne albedis: et tunc pcp̄i pceptū ipfecto et deficiētā pfectiō rei. L̄oceptū aut̄ ipfectū posset ēē cois albedini illi et alijs. et pceptū pfectū ppriū ēēt̄. regr̄i ḡ distictio iter illib̄ a quo pcp̄i pceptū cois et iter illib̄ a quo pcp̄i pceptū ppriū in deo et creatura: nō qdē distictio realitas et realitatis: s̄ distictio realitatis et modi ppriū itrinseci eiusdē. q̄ distictio sufficit ad h̄fidiū pceptū pfectū et ipfectū de eodē. quox imperfectū sit cois et pfectū sit ppriū. s̄ pceptū ḡnis et d̄rie req̄t̄ neccio distinctionē realitatuz nō tm̄ eiusdē realitatis pfecte et imperfecte pcepte. Itē pōt̄ declarati sic: si ponam̄ aliquē itellectū pfecte moueri a colore ad intelligēdū realitatē coloris et realitatē d̄rie: quātūcūq̄ b̄eat pfectū pceptū adeq̄tū p̄ realitatis a qua accip̄i pceptū ḡnis. nō tm̄ h̄et in h̄ pceptū realitatis a quo accip̄i d̄ria nec eż. s̄ h̄et ibi duo oba formalia que uata sunt terminare distictos pceptū ppriū. Si aut̄ ēēt̄ tm̄ distictio in re sicut realitatis: et sui modi itrinseci: nō posset itellectū pceptū ppriū h̄e illī modi itrinseci et nō rei. sed in illo pceptū pfecto h̄et vnt̄ obm̄ adeq̄tū illī. s̄. rē sub modo. Et si dicas: saltē pceptū cois est ide terminat̄ et potētialis ad spālē pceptū. ut realitas ad realitatē: uel saltē pceptū entis cois nō erit infinit̄. qz nullū infinitū est potētiale ad aliqd. L̄ocedo q̄ pceptū ille cois deo et creature. nec de se est finit̄ nec infinit̄: qz si ēēt̄ infinit̄ de se: nō ēēt̄ de se cois deo et creature finito et infinito. Si etiā ēēt̄ de se finit̄ ita q̄ de se inclu deret finitatem. tūc nō cōpeteret infinito. et ratio istoz duoz dictoz est qz qd̄ puenit alicui superiori de se: ut est indifferēt̄ ad oia sua iſeriora puenit oib̄ suis iſeriorib̄. intelligēdō q̄ illud p̄dicatuū pueniat superiori sic indifferēt̄ h̄stū supponē psonalē: sed d̄z iste pceptū dici indifferēt̄ ad finitū et infinitū. et ideo pōt̄ pcedi q̄ est finit̄ negative. i. nō ponēs infinitatē. et ut sic est de terminabilis per istos modos itrinsecos. qui sunt finitas et infinitas. Sed si argnas: ḡ realitas a qua accip̄i est finita nō sequit̄. nō enīz accip̄i ab aliqua realitate: ut pceptū adequat̄ realitati siue ut pfectū cōceptū illī realitati adequatus. sed diminuit̄ uel imperfectū. in tm̄ et q̄ si ista realitas a qua accip̄i videtur pfecte et intuitivē: intuens ibi nō h̄eret disticta oba

**Exge hic pōta de realitate
sensib⁹ dāc et ḡtis et dāis
exp. dñe in. q. 7. metib⁹,
pp̄fice et in theorema
b⁹. et in. q. logicalib⁹ ko.**

**Exge et illid hic qz p̄
no dixit q̄ mod⁹ dū p̄ce
p̄t̄ quatenus et s̄ ḡz p̄p̄
hoc. idē v̄ dīc̄. v̄ ligatur
male dīc̄ in l̄ba et p̄dīc̄.
dīc̄ p̄n̄ter recurrēdo ad
ob̄s adeq̄tū et nō adeq̄tū
p̄maritū et l̄bartū p̄le p̄
ḡe n̄ p̄. et illī ex p̄c̄ ac̄
ad reflexum recrd̄ et dis
curias et h̄. sed oia b̄d̄
p̄d̄cre. logī et fore de
cognitione p̄ficia et iun
tūs.**

**Cette deduc
ra ly deamia
bulū. vide no
tāter in p̄co
remantib⁹ ko
de.**

**Cōdēra an
ūndūlū utrū
q̄an p̄cīe q
dūcēm**

formalia s. realitatē t̄ modū sed idē obīm formale. t̄t̄
ītelligēs itellectiōe abstractiua ppter impfēctionē il-
lius itellectiōis pōt hēre ynt̄ pro obo fo: mali: l̄z non
hēat alter⁹. hec Scot⁹ ubi sup. t̄ sic p̄z q̄ l̄z modus in
trinsec⁹ m̄ istū modū dicēdī p̄tineat ad rōnē q̄ditati-
vā sicut t̄ dīia t̄n valde differēt ut dc̄m̄ est. Sc̄do dif-
ferēt modus trinsec⁹ t̄ dīia: q̄ modus trinsec⁹ vari-
at solū rōnē q̄ditatiuā. accip̄ēdo rōnēs q̄ditatiuā pro
ceptu q̄ditatiuo illi⁹ cui addit⁹ sive ūct̄ per ip̄z. Dīia
vō uariat rōnē q̄ditatiuā t̄ formalē: t̄ sic int̄lligif̄ di-
ctū Scotti: q̄ modus trinsec⁹ est qui addit⁹ alteri nō
uariat rōnē fo:zalē. Nō enīz dicit q̄ nō uariat rōnē q̄-
ditatiuā sed fo:zalē: q̄ q̄ditatiuā bñ pōt uariare: ut p̄z
de finitate t̄ infinitate q̄ uariat rōnē seu p̄ceptu q̄ditati-
uū ip̄z entis. Que dīia sit iter rōnē q̄ditatiuā solū t̄
q̄ditatiuā t̄ fo:zalē s̄l: forte alias dices. solū istō dico
p̄o nūc q̄ rō q̄ditatiua t̄ fo:zalis p̄uenit solū sp̄et sive
sp̄alissime sive subalterne: t̄ oīs t̄ sola talis rō dīaz hē-
gen⁹ t̄ dīaz ip̄a p̄stitut̄t̄ia. ut p̄z per porphirū in pd̄i
cabilib⁹. Rō vō q̄ditatiua pōt p̄uenire oīb⁹ alijs bñt̄i
bus p̄ceptu cōem q̄ditatiuū t̄ pp̄zū q̄litatiuū. Et sic
rō q̄ditatiua est q̄ das per p̄ora que sūt de eēntia diffi-
nitū: t̄ sic p̄z t̄ dīia iter modū trinsec⁹ t̄ dīaz. CEx p̄-
dictis ifero q̄ q̄ditas t̄ ei⁹ modus trinsec⁹ t̄ modi in-
trinseci adiuvic̄: t̄ oīa q̄ sunt in recta linea pd̄icātali
distiguunt ex nā rei abiuic̄. Et s̄l̄ ens a deo t̄ crea-
tura t̄ breuit̄ q̄dlibet p̄stitut̄ a suo p̄stitutio. oīa enī
ista distiguunt secluso ope itellect⁹ t̄ nō distictiōe rea-
li. p̄p̄e capiēdo distinctionē realē. ḡ aliqua distictiōe
media iter distinctionē rōnis t̄ realē istō sumptā.
Hanc distinctionē media uoco ex nā rei. que ut p̄z ex-
vi uocabuli nisi a ppteruo negari nō pōt. l̄z distinctionē
iter modū t̄ q̄ditatiē Frāscus: modalē appellauerit
tāq̄ a denotatiōe ipfēctioni t̄ ignobiliori. C S̄pira
istā distinctionē ab aduersariis n̄ris arguis sic. Uel di-
stinctio ex nā rei est ppter op̄ itellect⁹ uel per op̄ itelle-
ct⁹. si solū per op̄ itellect⁹ ḡ est distinctio rōnis solū per
nos: qui sic diffinitis distinctiones rōnis. Si est ppter
itellect⁹ ḡ est distinctio realis: quorū utrūq̄ negastis.
C Dico q̄ distictio realis pōt capi dupl̄t. vno modo
large pro oī distictiōe que est secluso ope intellect⁹.
Et sic iter distinctionē rōnis t̄ distinctionē realē nō est

Tāge hic p̄tra t̄ an fine
uolūtarie dicta an certe
rōni p̄sona examina,

c. de specie t̄ differentia

Quere in formalitib⁹
suis t. 3. dī. p̄. p̄la.

P̄dēra hic p̄ totū an
def. p̄cessus in infinitū in
hīs distinctionib⁹. q̄ q̄ro
de illa distinctionē q̄ alīq̄
distinguunt ē sūt i re ex
natura rei. Ipa ergo di-
stinguif̄ ex nā rei uel ab
alīa distictiōe uel ab alī
quo alio fatim. Iḡif̄ alīa
distictiōe t̄ sic in infinitū
Eidē sc̄o. in. 2. dī. j. q. 5. i
solone. q̄. p̄c. j. ad fine in
sū. t. 5. metaphysice. q̄.
de rōne t̄ alibi sepe.

distictio media. et sic dico quod distictio ex na' rei est realis isto modo capiendo distinctione realez. Alio modo capiendo distictio realis proprie que est iter re' et re' et sic dico quod iter distinctione reali et distinctione rationis est distictio ex na' rei media et foialis. ex h' p' quod distictio ex na' rei est respectus qui oritur ex propriis rationib' foialib' minoribus secluso quoque actu potestate collatiue. et hec de secundo articulo huius secundi articuli principalis.

Quare in theorematis
duo loco plura ad probandum.
Unde loco in. 3. d'c. 2. t. 7.
et 8. mercipotice. Et hoc
forma rationis in loco et modis
gloriosus.

Unde h'p in descripione
et formalitate.

De transversalibus. t'c. 6.
thopicoz

Quis scit vndeque sit
h'p ad et t'c. 2. mercipotice
loc. l.c. 4.

Queliber pro distinctione
formalis forme nota ratione
est. et mercipotice. t'c.
c. 35.

Hec videlicet determinatio
modo quatuor generibus.

Quantum ad 3^m articulū in q̄ videtur
q̄ stictio foiali sit aliquā notāda. Primo notādū
est q̄ foialitas uenit de foiali et foiale de foia.
foia autē dī mltipl'r. C Uno modo dī foia p'ut est altera
ps cōpositi et hec appellat foia p'is. C Alio modo potest
accipi pro foia toti' v'z. p' tota ipsa nā abstractiū sūpta
sic humanitas dī foia toti' nō p' iformationē māe sed q̄
suppositū est q̄ditativeness hō. foia p' mō dca est p' se ter
min' foialis gñatiōis. h' foia 2° mō dca est l'min' p' se
p'z' et adeq' ipsiusmet gñatiōis. C Alio modo dī foia
de oī sba imali eo mō q̄ de et intelligētē dicunt foie.
C Alio modo accipi p' pro q̄tūq̄ rōne sub q̄ ex na' rei aliqd p' cōcipi. Et
ab ista foia ultio modo sumif foialitas de q̄ B itēdīm'.
vñ h'z ab utraq̄ foia p'portionalis noīt̄ formalitas nō
tñ sic itēdīm' hic de ea. iō foialitas h'cūta nihil alio
est q̄ rō obiectalis sub qua unaqueq; res p'cipi poterit
na' rei et dī foialitas a foia isto modo p' sūtitudine quā
h'cū foia p' mō et 2° mō dca. q̄ sic foia illis duob' modis capta est rō cogscēdi re cuius est. ita et foia ul' foia
litas h'cūtio modo dca. Secundo est notādū q̄ hec distictio
foialis est modalis distictio adverbialis et determinativa.
et sumif quatuor modis ut ait Frācis. in p' dī. viii. C pri
mis tribus modis sumif: ut dicet determinationes copule
ppōnuz p' modi dicēdi p' se. ut cū dī p' mō hō foia
liter est aial. 2° mō hō foialis est rōnalis. 3° mō hō foialis
ter est aial rōnale. C Quartu modo sumif formalis ut no
tat formā ul' determinationē alicuius p' denotionē itē
seca ipsum denotionē ut hō foialis est risibilis. hō foialis
est alb'. et sic de alijs. C Quinto notat actu ul' opatio
ne q̄ u' q̄ agit ul' patit ul' opat. ut cū dī petr' itelle
et iō foialis intelligi: risibile foialis videt et sic de alijs.
Tertio notādū q̄ q̄druplex est p'dicatio. p' est q̄ditat

ergo mō v
transc' e fo
malitas. cō
dere.

quādāra q̄
et cōmūne
no' idētē:
cq̄dāp'cē

ut et foialis ut est p^m modus dicendi p se. et hec h^ct 4°
 g^dus. p^m g^dus est qⁿ p se sup*i* qd pdicabile pdicat
 de suo p se inferiori: ut qⁿ ens pdicat de deo et creatu
 ra. ul gen^o de sua ppria spe. ul spes de suo pprio idivni
 duo. Scds g^dus qⁿ pdicatu trinsecu dices qle pdi
 cat de illo cui puenit trisece. ut d^aia de diffinito: uel
 modus intrisecu de pstituto p ipz: f^m illa opione qua
 supius recitau pcedeti articulo. Exemplu pmi m^ebr
 hui scdi g^dus. ut h^o est ronalis. exemplu scdi ut de est
 finit^o: ul eentia divina est infinita. Notadu tñ est q rons
 le sumis dupl^r. vno m^o ut cestit tanq ps foialis:
 nec isto m^o dic aptitudine. s^z est d^aia ul tenes modu
 d^aie. Alio m^o ut dic aptitudine r^ocinadi: et sic est pro
 pria passio: nec isto m^o facit pdicatione qditatua: qr
 nlla aptitudo ptnet ad p^m modu dicendi p se. Pedi
 etia distinctione pot Fracis. sup por. ca. de d^aia. Terti
 us g^dus est qⁿ tota r^o trinseca pdicat de suo pstitu
 to: ut qⁿ diffinitio pdicat de diffinito. ut h^o est atal r^o
 niale. Quart^o g^dus est qⁿ idem pdicat de seipso. ut h^o est
 h^o. Et caput hic pdicatio qditatua ut distinguit p^m pdi
 catione in q pdicat aligd exneu: qr ut dic Bonet^o hec
 pp^ro: h^o est h^o: no est pprie qditatua pdicatio: qr nihil
 tde oimode est de qditate suispi^r. s^z large est qditatua
 p^m distinguit p^m denotatiua: et isti 4° g^dus faciunt p^m
 modus dicendi p se. Assignant et alij tres ab Aристo. p
 posterior. Et sic scds modus dicendi p se est qⁿ ppria
 passio pdicat de suo sbo. et iste modus h^ct duos gra
 dus. p^m est qⁿ adeqta passio pdicat de suo adeqto
 sbo. p ut h^o est risibilis. scds g^dus est qⁿ passio adeqta
 superiori de p se inferiori ad sbo pdicat. ut s^z est risibilis
 Terti^o modus no est pdicandi sed eendi. et isto m^o oia
 p se s^z que p se et no i alio existit sic de^r et ocs p^r sbe:
 qr nullo m^o st. Quart^o modus dicendi p se est qⁿ effe
 ct foialis pdicat de aliqu^r mediate sua c^a foiali. ul qⁿ
 act^r pflu^r. i. p^rgrediens a c^a foiali d^r de effectu foiali
 mediate c^a foiali: ul qⁿ effect^r pdicat de suo immedia
 to pⁿ pductuo. Exemplu pmi ut h^o albedine est alb^o.
 Exemplu scdi ut alb^o albedine disgregat: calidu calore
 calefacit. Exemplum tertij itelleci intelligit: voluntas
 vult. et sic de alijs. C^sz hic insurgut due difficulta
 tes. p^r est: in quo m^o dicendi p se sunt ppones in qbus
 pdicant p se inferiora de suis superiorib^r. uel passio infe

Quere Bonet^o. 3. me
 thaphilice. texpositore
 coiter sup libros posteri
 oz ad ppositu hie et mo
 xime Linconensem.

Eide expositores et qd
 nitas sup j. posterior. q
 disputat an. 3. t. 4. m^o
 sint modi iheredi uel ne
 considera et an maior in
 demratioe potissima sit
 in. 4. m^o. Et si sic quiter i
 fter secundu si est maior p
 seitas in secundo qⁿ i q^rto
 et alia plura curiose.

rioris de superiori ad subiectis talis passio. Dico breuitate

Eidem. n. dcl. 3. q. 3. in loco
lunio pacipali.
Concordia p. i. id est latere ut
pacipaliter.
I. posterior. c. de Ratu
pacipalorum.

In piso est
concordia q. n
se posse poter
tio.

Liber lib. 1. dcl. 3. ex sco.
d. 2. p. q. 2. ubi dicit doc.
q. passio iſcens de demō
liberat de superiori. dicit q. lo
quis de deminutio pacip
lari. ut. l. q. plo. tangit. et
copioꝝ alibi regni lug. q.
dcl. q. c. in postscriptum.

Concordia em. dicit p.
pros. p. accidere et pugnare.

Eidem sup. 7. methap. p.
sce sco. q. 7. aliq. ad hoc
pro et contra.

Concordia em. leg. p.
me p. sive q. est de terminatio
destrahere.

Eidem pro dico. n. dcl. 3.
c. 1. dcl. p. q. 2. in folione
pacipaliter ad hinc querer te
nec et rōne cuius optime p.
derando.

om̄los q. tales p̄dicatiōes nullo mō sunt p se. Is enī
tales idissimite vel p̄ticulares sint neccia nō tñ sūt p se
p̄bas dupl̄ ex itētiōe pbi. p q. dicit pbius q. ppōnes
p se nō auertuntur: qd nō dī intelligi q. nō auertunt ab
solute: cu p̄uersio sit adeqta passio. ppōnis saltem ca
thegorice. Is dī intelligi q. nō auertunt in alias ppōsi
tiōes p se. Is ista ē p se: bō ē aial q. ista nō crit p se: aial
ē bō. et idē ē iudiciti de oib⁹ alijs talib⁹. Scđo p̄bqo. I. posteriori
q. dlc pbs q. per se ifferit de oib⁹ alijs q. a. ppōne p se ad:
ppōne de oib⁹ ē bona p̄nitia. q. si ista ē et p se: aial ē bō:
ista ē et bona p̄nitia: aial est bō. q. oib⁹ ē bō. nōs fal
sum. q. illib⁹ ex q. sequit vñ q. ista sit p se: aial ē bō: et idē
dico de ista: aial ē risibile et de oib⁹ talib⁹. Scđa dif
ficultas: in q. mō dicēdi p se sit iste ppōnes. bō albus
ē bō alb⁹. bō alb⁹ est bō. bō ē bō alb⁹ et filies. Rūdeo
breuitate q. nllō mō sit p se. p̄o cuius declatiōe amplio
ri noto tres regulas optias q. h̄stitur a Scotoin p̄di
fi. in mā de ppōne p se nota. et in 3° di. 7. 7. 11. C. Pri
ma regula ē q. de rōne in se falsa nihil ve et affirmati
ve p̄dicat. nec ipa de aliq. p̄dicat. imo nec ipa de seip
samet. Ista enī nō est vā: bō ē bō irrōnalis. bō irrōna
bilis ē aial. bō irrōnalis ē bō irrōnalis. nulla illaz est
vā: et filie ē iudiciti de oib⁹ alijs. C. Scđa regula ē q.
de illo qd ē in se ens paccis nihil p se p̄dicat. nec de
aliq. ipm p se p̄dicat. imo nec idē de seipo. Nulla enī
illaz est p se. bō q̄tus ē bō. sor. ē bō q̄tus. bō q̄tus
est bō q̄t⁹. C. Tertia regula ē q. de p̄ceptu paccis si
ue cōtingēti nihil neccio p̄dicat. nec ipse de aliq. nec
idē de seipo. Exemplū hui⁹ regule ē: cu bō niger dicat
p̄ceptu p̄tigēter vntū: nlla istaz ē neccia. bō niger ē bō
bō ē bō niger. bō niger ē bō niger. C. Pr̄ia regula sic
posset p̄suaderi. et brevisiter: qz si ista ē et vā: bō irrōna
lis ē bō irrōnalis. de q. magis vī: tūc ex uero sequeret
falsum. pbaf sic: qz bñ sequit: bō irrōnalis ē bō irrō
nalis. q. bō irrōnalis ē bō. a pte in mō ad suū totū. Et
ultra q. bō ē bō irrōnalis p̄ auersio. et ultra q. bō. Et
irrōnalis et irrōnale ē bō. Is oia ista sit falsa. q. t̄ ista
ppositio ex q. oia ista illata sequuntur. s. bō irrōnalis ē
bō irrōnalis ē falsa: qd ē p̄positū. C. Scđa et 3° regu
la sit p̄bans p̄ p̄bationē z. qz si ista ē et neccia vel p se
bō niger est bō niger ex neccio sequeret p̄tigēs qd est

I. posteriori
cooperat, e
nibi.

Liber lib. 1.
em. hic.

Et p. dcl. 3.
bñ hoc trā.

Doc. tercias
tacitū: docit
ut patet

Et p. in mō
ad hñc totū

Possit pon
derari hic il
lud p. prae-
missas oē q
est qm est tē.
et difficultate
metitatem sim-
pliciter ad h̄is qd
se scia.
Hoc dicit ad
sciam quā
modi

falsum ut pbatū est in cōsequētijs. pbatū p̄ficiā : qz
bñ sequit bō niger est bō niger. ḡ bō niger ē bō. a pte
tu mō ad suū totū. et ultra puerēdo. ḡ bō ē bō niger:
et ultra ḡ bō ē niger a pte l mō ēt ad suū totū. oēs iste
ppōnes illate sunt ptingētes: ergo et ista:bō niger ē
bō niger: est ptingētes et p p̄ficiā nō necia nec p se. et itel-
ligo p se p̄ mō uel ? mō dicēdi p se. et sic manē regu-
le infallibilit̄ vē. **C**Et si arguit q̄ su ista bō niger est
bō niger. bō alb̄ ē bō alb̄ ē p̄dicatio eiusdē de seipso.
ḡ tales ppōnes sunt p se necia. Dico bī q̄ qm dicim⁹
q̄ p̄dicatio eiusdē de seipso est p se et necia. intelligēdū
ē de p̄dicatiōe in q̄ nō p̄dicat ens p accūs uel nō subij
cit et sic p̄ r̄fū ad difficultatē. **C**Sed a p̄dicatio est
fozialis p̄dicatio denoatiua. et hec hēt q̄tuor ḡdus.
p̄m⁹ est qm̄ dīzia p̄dicat de ḡnē ſhibili p̄ ea ut aial est
rōnale. et qm̄ modus iſtrinēc p̄dicat de suo ſecto uel
ſhibili. ut cū dī ens est infinitū et sic de alijs. Et si di-
cas q̄ hic vī ſdictio q̄ supius dictū est sustinēdo op-
sionez Lādulphi q̄ qm̄ modus p̄dicat de eo cui⁹ est
modus ē p̄dicatio qditatīua. hic dī q̄ ē p̄dicatio de-
noatiua. igīt tē. **C**Rūideo et dico q̄ nō ē ſdictio q̄
supius dī q̄ talis p̄dicatio ē qditatīua si modus p̄di-
cat de p̄ſtituto p ipm cū sit de eēntia ipsi⁹ fīz Lādul-
phī. hic dico q̄ ē p̄dicatio denoatiua: q̄ p̄dicat non
de p̄ſtituto sed de ſhibili p̄ ipm. sicut refert dicē bō ē
rōnalis et aial est rōnale. cū p̄ sit qditatīua et sit de
noatiua. ita ēt refert dicē: de⁹ est ifinit⁹ uel eēntia di-
vina est ifinita. et ens est ifinitū. q̄ dico p̄niter q̄ due
p̄ sit qditatīue. et aut̄ nō fīz denoatiua tm̄. Scds gra-
dus denoatiue p̄dicatiōis est qm̄ pp̄ria passio p̄dica-
tur de suo subo. Et iste ḡdus est scds modus dicēdi
p se. **C**Et est ſciēdū q̄ pp̄ria passio cū sit eadē res cū
suo subo fm̄. Scottū et suos ſeq̄ces est reductiue in il-
lo ḡnē seu p̄dicamēto in q̄ est suū subm per se. Terti⁹
gradus p̄dicatiōis denoatiue et formalis est qm̄ effe-
ctus fozialis denoatiue p̄dicat de aliq̄ mediante sua
cauſa formalis. ut bō nigredine est niger. uel qm̄ actus
profluens a cauſa formalis dicēt de effectu mediatiā cā
formali. uel quādo effect⁹ dicēt de suo imediato p̄nē
p̄ductivo. et iſte gradus est quart⁹ modus dicēdi
per se. Quart⁹ gradus p̄dicatiōis denoatiue fozialis
est quādo accidēt p̄dicat de suo subo: et potest fieri

Possit obici 3 deſbie
et ſco. 3. dī. 2. q. 6. ubi deſ-
cī doc. q̄ p̄dec est p̄le p̄l-
mo modo ſugitios alba
est alba. **D**ic q̄ aliter ſen-
tī. 2. dī. p. q. 2. t. 7. dī. 3.
ſed p̄cōdab̄ idm ut ali-
bi nōm̄. **D**uo enī regriat
ad p̄leatū ſponia. **L**u-
cluſo p̄dicat in ſbo et ve-
tas p̄le extremer et hec ill
la luxurias alba est alba
et ſcōplete p̄ le: q̄ rōne
p̄me p̄ditiōis mī. q̄re do-
ctor nō cōtradicit.

Possit argui q̄ nulla
p̄dicatio est formali nō
pm̄ modi q̄ in ol ſdictio-
nione ſormali p̄dicatū in
cludit ſformularū in ſbo
ſed hoc p̄tetur in ſpm̄
mō ut patet ex ſco. 8. dī.
p. q. 3. in ſolone pacipali
ubi declarat qd ſe ſotall
ter ſcōdū. **D**ic ſequēter
Possit enī dī q̄ nullū
formali ſpecho p̄dicatū
et non ſemp̄ regriat mī
et ſcōdū.

Cōſidera et an iſta de⁹
et bō. uel bō est bō ne
ſormalis et qm̄. uide ſco.
7. dī. 3. q. 1. t. alibi.

Ex nigra nigredine ed⁹
gregat.
Ex noluntur vali.

nouē modis:posito q̄ petrus sit s̄bm in oib⁹ his.dicē
do petr⁹ est bicubit⁹ alb⁹.p̄i.agens.patiēs.calciat⁹.
t sic de alijs. t iste gradus est de paccis.Tertia pdica

Quare Bonet⁹. i. me
sapientiae. t kō. s. dī. p̄.
t. q. s. quolibet⁹.

Londra an rōne talis
pnusio se pot⁹ rōne
vilecētē t marie co-
rato ut val⁹. q̄. fdicat en
tisso tali pdicatō. Et p̄d
derā orgāmētū gloch⁹ a
minorū rōne lūminatio
pnusine pdicat en tisso
de humanitate. igit t dī
tuo rōne potie t totale
Qed p̄d dīc q̄ nō legit:
q̄ illa sit cōpositiō t
nō nātūrē t totale
uel p̄dērā alius.

Mora q̄ ita regia scoti
ca lūmirat t spugnatur a
dīctis t magie ab ockas
s. dī. p. t. q. dīc q̄ h̄z vñ
decim excep̄tōes quas
enumerat̄. dī. p. cōfla.
Qed in dic breviter q̄
reter in fdicatōs pōn
tisso alid fo: malitatē ex
mā rei a s̄bo imp̄atil⁹ t
de sup̄pōrtis p̄mo bīfīa
bil⁹. q̄ bī m̄stificab⁹
t cōmīsem tūmedis.

foialr iſinitū ul' altez est tñ foialr iſinitū ul' pmis
sue. Exēpli p̄mi ut cēntia diuia ē bonitas:e cēntia di
uina est iustitia: t sic de alijs.Exēpli 2: cēntia diuina
est filiatio.e cēntia diuia est p̄nitas. t sic de alijs.Exē
pli tertii ut p̄nitas est entitas.būtanitas est entitas.
t sic de alijs.

Pro quo noſadū er q̄ t̄re pdicatōes
si sūt uere debet pdicare p̄cretū de p̄creto. uel abstra
ctū de abstracto t nō p̄cretū de abstracto nec abstra
ctū de p̄creto. Maxime si talia p̄creta sint adiectiua.
Ita eni p̄cedit e cēntia diuina est ḡnatio.tñ ista nō p̄ce
dit e cēntia diuina ḡnaf ul' ḡnaf bz maḡm s̄nias s. dī.
p̄. Sup quo v̄bo das a Scoto pulcherrima regla. q̄
qñ s̄bm est ultima abstractiōe abstractū t pdicatū ex
sua rōne foiali nō est aptū natū pdicari nisi foimalr;
ppō nō est uera nisi sit in p̄ mō dicēdi per serō est q̄
s̄bm t pdicatū modos dicēdi oppositos dīctū sibi icō
possibles.vñ de tali s̄bo sic ultiate abstracto uel p̄d
uere pdicari nisi per se p̄ mō uel ydēptice.hāc ppōnē
declarat Scot⁹ sic.Uidem⁹ eni q̄ in s̄bstatijs sine in
pdicamēto s̄be est vna abstractio tm̄. s. qđitatis a sup
posito.p̄pē nāe:q̄ s̄be nō sūt nate p̄cernē aliqd alteri⁹
nāe. id p̄ ibi abstractio maria est abstrahēdo nāz hu
manā a suppositis que uere sunt illi⁹ nāe sicut abstract
o. t̄o istud ut sic p̄ceptū est p̄cise ipsūmet:q̄ cuili
bet alij exētē est. sic dīc Aui. s. metha. q̄ eguntas
est tñ eguntas t m̄bil alio. In acc̄tūb⁹ aut q̄sto plura
p̄nt p̄cernē tāto plures p̄nt fieri abstractiones.vñ q̄
acc̄tū absoluta p̄cernit duo.s. supposita alteri⁹ nāe
t idividua nature.p̄prie:z a suppositis alteri⁹ nature
abstrahant̄ tñ p̄cernit idividua.p̄prie nature sicut al
bū p̄cernit lignū t hoc albu sive hāc albedinē t illā;
t ideo p̄nt ibi fieri due abstractiōes.s. acc̄tūs a s̄bo
puta albedinē a ligno t ultra alia.s. qđitatis a suppo
sito uel singulari p̄cas albedinē ab bac albedinē t illā
que sunt idividua sua.Et hāc cīrculogm̄ur per al
bedinētates;vel per hoc q̄d dīcimus qđitas albedi
nis; t ista uō p̄cernit aliqd subiectus dec suppositum

Pōdēra q̄
re agne di
ydem p̄tice t
dēptica

Lāgētīc di
ueris mo
dicēdi b̄tē
entitatis que
sic p̄lēcāt et
spāliter v̄ en
titatis phīcī
t methaphī
sica tīcī b̄ all
is.
dī. s. p. q. j.

a. l. significā
di.

Id ē vñ⁹ rō
nis i q̄dūr
ēduis q̄dā
Uide a que
nō uī sup. 13.
q. scō. in p̄
phītū,

c. j. t. z.
Quare scō.
2. dīc. 3. q. h
nō uō de
cārētō dī
cū Albi.

eiusdem nature nec alterius in relationib^z etiamque plura
percernunt: adhinc plures potest fieri abstractiones. Locer-
nit enim relatio suum proprium individuum: fundamētū et lumen:
et fons huius potest ibi fieri tres abstractiones. una relonis a
subiecto. secunda relonis a fundamento. tertiā qdatis a supposito
et iste abstractiones sic se habent quodlibet abstractio fiat a po-

*Edge dñam singularis
seu idem et suppositi at-
que plane et dñam abstra-
cuonum hincinde.*

teriori et extrinseco non in aperi et intrinseco. Exemplum:

huius percreta quod est causa de igne quod generat calorem in ligno.

Habstractione a subiecto remanet adhuc percretio ad funda-
mentum. puta si dicatur potenciae candi calorem. Calor enim

*Exide scō. in. q. g. metha-
physice singularissime.*

est potentia candi calorem: non in igne est potentia candi. Adhuc potest fieri abstractio ulterior ad proprius genus:

puta si dicatur calitas: et tunc nec ignis nec calor recipit predicationem ipsius: tamen hec calitas est calitas. Ultima ab-

stractio: qualis est in substantiis: est per huius quod dicimus:

qdatis calitatis: et hec de nullo alio predicatur. Ex predictis

apparet quod sit ultima abstractione cuiuslibet rei: quod qdatis

absolute superab oī eo quod est genere modo ex ratione

ne qdatis: in qua quidem abstractione uel aliud inventis

seu intelligitis precise re uel ratione nisi quod est ipsis qdatis.

Et dicunt quidam quod terminus ultimate abstractus in propone

subiecto includit vnum sive cathegoreuma. puta in quantum uel

foialrum. per modum: uel qdatis ut ydēptice: et sic de aliis.

Licet alius terminus propone doctoris. s. q. predicatur de

quantitate predicatur non potest predicari nisi foialrum. Notandum

est quod substantia noia potest duplum predicari in diuis. quicquid

foialrum: ut deitas est deitas. quicquid per ydēptitatem ut deita-

tas est sapientia. sed adiectiva si huius de necessitate foialrum et

denominative potest: et huius quod sunt adiectiva: nam ex hoc quod adie-

ctiva sunt signata foialrum per modum informans. Et ideo de nullo

uere dicunt nisi quod se habet per modum informans: de quo uero

foialrum dicitur. talia sunt non tantum adiectiva noia. sed etiam pti-

cpta et r̄ba. Siquidem enim in suo modo significativa includunt adiecti-

tiā et modū foialrum respectu alicuius talis suppositi: et ideo

predicant quod est fons scientiarum modū dicendi per se. quod est per predicant

ydēptice: est ipsa predicari modo opposito suo proprio modo

dicendi uel predicandi. Hoc ideo intellectis per malorum ista assumu-

pta: quod est abstractione ultimate: itaque est abstractione

ab omni quod est ex ratione eius et predicatur non potest predicari

ex ratione formalium nisi formaliter et modo substantialis sine qua

substantia istud predicatur non potest uere dici de illo substan-

cia nisi per se proprio modo: quod istud predicatum precise nullum

*Edge Mētā
ex dēclōne
scō. in Blac.
ad. 3. et dīc
p̄ter.*

*Mētā p̄t p̄
ex modo &
genitacū: ne
noī i genit
et lector.*

*Pōdera plura hic de
abstractionib^z r̄sonum et
maxie a fundamento et qd. p
pinq̄a r̄sonum an lumen an
certae fundamētū. et an pos
set abstrahi a lumen sicut
a fundamento. et si non quo
igil a fundamento cum se
bitudo vnius ad aliud: et
ad quē artificie spectat p
federatio r̄sonis in ultima
abstractione et plura alias
curiosas quod non sicut per pane
lucrado ut grossis capitib^z
videlicet et idoneis hypocritis
qui scire est sciencie p̄t
tere et lectoris p̄leg.*

Quære nobis. S. Kord i fiducia
ceteris, et ea quæbus non
ad dico.

Quære. 2.4. t.5. dicit p.
Kord et alios et maxime
fratres additum
geologiam.

Quæderatim enim ceteris

Quære Kord L.3. dicit 7.
46.

42.

**Quære hec et alios
antiquos**

**Et dico ad Aliens raro
uader argumētum.**

est formaliter predicari. id non potest saluari vita, propter perditam
parare tamenque subm est ultima et summa abstractione ab
strictu: ideo non potest stare pro aliis quibusdam aliis a se.
sed precise pro se formaliter. Et ideo oportet quod sua ra-
tio precise formaliter est idem illi predicari: quod non posset esse
nisi illa ratio precise includeret predicatum. patet ergo propositio.

Cum si fiant filiosim expiatorij uel alij alij: de
bet solui per arte data in proprio. vix quod maior uel me-
nor reducans ad propinquum de omnibus sint affirmatiuus
uel de nullo: si sunt negatiuus. **Quarta predicatione** est
tamen essentia. et ista est tamen in diuinis quae ponit Hilari-
us de trinitate. et est ista in qua denotatur subtilitas et
origo: ubi filius est de essentia prius: per hanc essentia uel ha-
bitus denotatur subtilitas et per hanc patris origo. Si queras autem
ista sit essentia filii est de essentia: uel filii est essentia. **Ad**
primam respondet filius Scotti dicitur. s. p. Sua pars quod non proprie-
tatis aliqua persona est de essentia absolute sed addendo cum
haec persona aliqua originante: bene dicunt quod aliqua persona
originata est de substantia illius personae. ita quod haec filius
est de haec diuina: non est ita procedenda sicut haec filius est
de substantia prius: quod per secundam expeditam substantiali-
tas et origo propter genitium structum cum casuali propo-
sitionis. per primam autem non notatur aliud originas. **Ad**
aliud dicendum quod laus Augustini dicat filium esse filium essentie prius
et de trinitate capitulo xviii. **E**t doctor quantum dicat illa esse
propter haec videtur probabilius dicendum: quod quoniamque relatio
structus cum aliquo in tali habitudine casuali in qua na-
tum est aliud terminare illam relationem ut correlatiuus
tunc structus cum illo precise ut cum correlativo. **E**xemplu-
per costructus cum relatio in habitudine genitium. sile
in habitudine dativum et minus in habitudine ablative
et filius coem sermonem videtur quod cum quoniamque structus te-
le relatiuus expeditus in tali habitudine casuali illud no-
tarum est cum correlatiuus huius relatiuus. **N**on enim dicimus
iste canis est filius bovis: quod est filius et est bovis. ut dicit
canis. ita quod hunc structus cum hunc canis ex vi posses-
sionis uel possessoris. sed videtur significare quod structus
cum hunc canis in ratione relatiuus: ut patris. ita igitur in ista
filius essentia: videtur hunc essentia: accipi ut correlatiuus filius
relatiuus cum quo structus. et tunc ad Augustinum qui vide-
tur huic tradicere dicendum filius est essentia. dico quod de-
bet intelligi quod sit structio intratistica ut filius est essentia

Hic per gloriam
hunc essentia est
principale hunc ex-
tentus gloriam.
Non scimus quod ex
recepimus hunc non fer-
quis sed certus?
Alio. Quod mihi
noscitur fideliter
ad dictum de ei-
sco. **D**icit quod est
hunc essentia
gloria. propterea
fama. que pro-
stet. sicut reges
monum et reges
curiosus domus
roy nesciunt. **S**o-
nus gratias
uico et aliis b-
alibertates

I. filius est eentia. nō aut̄ debet intelligi q̄ sit p̄structio
trāstūa q̄r alias esset falsa: ut dictū est. Et si dicat q̄
ad istā filius est de suba patris videt seq̄ ista filius est
eentie p̄s. nego sequelā: q̄r p̄s notat relationē inter
filii et eentiam sicut suū correlatiū qd̄ nō notat aīs.
sed tñ notat p̄sabilitatē in eentia cū originatione nota
ta in illo qd̄ p̄struit cum eentia. Sic ergo patet q̄ ad
vnitatem p̄ponis eentialis: ut hic capif: regif q̄ sit co-
substantialitas et origo. C Ulteri^o notādū est q̄ possu-
mus iuenire multos gradus i vnitate. in p̄mo gradu
est vnitas aggregationis que est minima ut in acer-
uo lapidū. in 2° est vnitas ordinis: que aliqd addit su
per aggregationē. 3° est vnitas per accīs: ubi ultra or-
dinez est informatio bz accītalīs vnius ab altero eoz
que sunt sic vnu in 4° est per se vnitas ex p̄ncipiis es-
sentialib^z ex per se actu et ex per se potētia. in 5° est per
se vnitas simplicitatis que est uera ydēptitas. q̄cqd
enī est ibi est realr idē cui libet et nō tñ est vnu illi vni-
tate vnuocatiōis sicut in alijs modis. C Ultra autē
oēs istas ydēptitates est ydēptitas formalis. ut dicit
Scotus 2° di. p. sruaruz. C Iste notatis pono duas
q̄nes: q̄r p̄mā accipio in passu pallato q̄ est diffinitio
ydēptitatis foīalis data a Scoto di. 2° p̄mi. C Ulo-
co aut̄ inq̄ ydēptitatez formalē: ubi illud qd̄ dicit sic
idē includit illud cui sic est idē in rōne sua formalī et
per se p̄mo modo. Uide bñ hāc diffinitionem et vide-
bis q̄ de intentione doctoris fuit q̄ iferi^z est idem for-
maliter sup̄iori: q̄ dicit doctor: q̄ illud qd̄ sic est idē
s. formalit: includit illud cui sic est idem. Llaruz est q̄
sup̄i^z nō includit iferius in rōne sua formalī et per se p̄
modo sed potti ecōtra: nisi dicas q̄ ponit actiūi p̄ro
passiu ita q̄ sit sensus: illud dicit ee idē formalit: ali-
cui q̄ includit in sua diffinitiōe seu rōne sua foīali et
per se p̄mo. Sed ista expōsitiō v̄ extor: quere textū.
Nō enī videt vñile q̄ iste doctor qui fuit ita sbtilis
et qui ēt p̄mis ample locut^z est de formalitatibus po-
suissit suā diffinitiōez sic obscurā. Ex quo inferunt duo
correlaria. p̄mū est q̄ oia p̄dicata q̄dītatiua sup̄o-
ra et oēs differētie eentiales et modi utrīseci nō sunt
idē formaliter suis p̄stitutiūs siue iferiorib^z: s. bñ ecō-
tra. Aliq̄ tñ ampliat ydēptitatē foīalez et dicit q̄ oia
ista dicunt ee idē foīalit: qd̄ p̄uenit tñ yna rō foīalis

Lāget curiosus plā h̄c
et de natura r̄latiōnū et
generib^z atq̄ sp̄b^z con-
struktiōnū ut voluerit.

a. Ad vitatē p̄dicatiōis.

Considera au coicidat et
6. infra.

Hinc v̄ de mēte sco. q̄
ydēptitas ex natura rei
nō fit alia ab ista formalit
Sed tu oia bñ pondera.

Lāge p̄tra hic et uarias
imaginationes diūfōz i de-
clōne huius diffōnū ut
noſti.

Instāta posset tāgī h̄c
ex his q̄ h̄c i articulo. 3. p̄
te. 2. sed ibi nōbo qui nō
coicidit.

Uide ko. 4. q
Quidam art. 3
p̄ce. 2. rōne. 2
ubi v̄ uelle:
q̄ s̄tūmā
fit idē p̄mū
foīalit: et
p̄s de intellec-
tuālitate re-
spectu eēant
h̄ dic p̄fer.
Uide. 3. et bo-
ducō ubi h̄p̄

Uide sco. j. regenerationis
di. 33. q. 2. ubi exp̄isse h̄z
bñ ḡ 13 iste doc. Nisi enī
vidissim illi loci nuncq;
suissim secur^z i hac diffi-
cilitate. Et si argueretur

ex ali p̄dēp̄tante casis &
tlo fuit mōl & q̄ dōma
cas. s. metra. l.c. 20. q̄re
legit q̄ hō c̄ id est al q̄
et c̄. t mira Et q̄ legit
ad alid obstante legitur
ad istm̄ et cod̄ utrig ad
duo q̄ nō dōtrinat nec
diminius legit ergo hō &
tōl̄ fotalr al̄ iugl & c̄.
Tbō dcl̄ q̄ l̄ fotalr c̄
m̄nq̄ dōtrinat nōl̄ fūl̄
spēdit. vide loc. 2. d. p.
q̄re. 2. q. l. foli u. d. l. p.
pale & alibi lepe. Quare
q. 2. d. p. p. n. d. l. v.
de tige z̄her plura dic
de dōp̄tate & dōficio
ne adeq̄ta & non adeq̄ta
maria & nō maria: cō
plena & nō cōplena. Sed
n̄ voluntate fūl̄are p̄tūl̄
dic q̄ fūl̄ in alio & p̄tūl̄
accipit p̄dēp̄tata fotalis
q̄ in alio fidem̄tāl̄ &
in p̄tūl̄ fūl̄m̄tāl̄ in modi
& iferino magis exp̄ica
bo. hic enim fūl̄d̄ multi
fētūl̄d̄ in declaracione
duius distinzione ut di
xu vnde cause loquēd̄
est in ardore. q̄re. 5. me
taphysice ad hcc.

Possit argui se. Que
dīstinguant in superiori &
flngunt in inferiori. q̄
dīstinguant fotalis dīstingu
ant cēntial & realis.
Sed alii capitū nō p̄
lōdērāt̄ b̄l̄ ut nosti. vi
de. 4. 2. d. p. p. 2. q. 5. &
alibi. & p. de agla. 2. d.
L. q. 4. t. 5. 5. d. l. eboric
te & alio formularia.

rgitatiua sic sc̄ oia l̄diuidua eiusdē sp̄ciis b̄ eipro
p̄ze & abusive ut p̄dēp̄tate fotali. C Sc̄om corela
ritū q̄ nullū l̄bm̄ ē idē fotalr suo accūti nec ēp̄:q̄ h̄ ac
cidēs includat l̄bm̄ in diffōne additametalia: nō m̄ i rō
ne sua fotali & p̄ se p̄ mō. Essentie eni p̄dicamētōz s̄
imp̄mirte b̄z Themitū:q̄ d̄ itelligi fotalr. C Se
cūda z̄ t̄st̄ articuli ē q̄ illa dīstinguunt fotalr que h̄nt
elīa & elīa fotalitatē orū nētūa ḡterā ic̄tūt̄ in r̄t̄ue
sua fotali & p̄ se p̄ mō: sic dicim̄ q̄ l̄bm̄ & ppria passio
dīstinguunt fotalr. C Et ista h̄ne iferunt duo correla
ria. C p̄imū ē q̄ cēntia diuia & relationib̄ dīstinguif
fotalr:q̄ p̄cepti⁹ absoluti nō includit ḡditatiue p̄ceptū
relatiui nec ē. Sc̄om correlariū:q̄ oia attributa in
diuiniis:ut si itell̄ & uolūtā:si fas ē attributa noia
ri: sapia:bōitas: t̄uſtitia:ab cēntia diuia & a se inic̄t̄
& cēntia a relationib̄ fotalr dīstinguunt. C Sz dices
v̄l̄ q̄ in diuiniis nō fūt plures fotalitates. q̄ fotalitatis
d̄l̄ a fotalr:z̄ in diuiniis nō fūt plures fotalr: ḡ nec plures
fotalitates. R̄ video q̄ arg⁹ nūbil̄ uale. supponit enīz
qd̄ supius negatū est. l. q̄ fotalitas dicas a fotalr: sicut
capim⁹ forma. & l̄z admittat̄ q̄ fotalitas a fotalr dicas:
ad hoc tūl̄ arg⁹ nō uale. q̄: fūl̄ arguerē: cēntiale dicas:
ab cēntia:z̄ in diuiniis fūt ml̄ta cēntialia: b̄z Dionisiū.
ḡ fūt ml̄te cēntie: si istd̄ arg⁹ nō ualeat nec tuū: q̄ istd̄
nō ualeat p̄z: q̄ p̄cludit z̄nc̄ bētīca. C Et iō pro me &
pro te dico ad p̄tūl̄ q̄ nunq̄ b̄l̄ arguis a plurific
tōe p̄tūl̄ ad plurificationē antecedētis: maxie in diu
niis:imo nec ēt in creaturis: vñl̄ l̄z ista p̄tūl̄ sit bona.
iste hō est sc̄ies ul̄ q̄lis. ḡ hēt̄ k̄l̄z ul̄ q̄l̄uātē. en̄ nō se
quif̄: iste hō hēt̄ plures sc̄ias ul̄ q̄l̄uātēs. ḡ est plures
sc̄ies ul̄ plures q̄les. Dices q̄ nūbil̄ est posendū in
diuiniis nūl̄ q̄ habef arōne uali:uel̄ s̄ fideiuel a sacra
scriptura:uel ab aliq̄ doctore auctētico. b̄z iste forma,
l̄kates nō habens ab aliq̄ istoz q̄ debet̄ ponē in diu
niis. ergo nō sunt ponēde. Breuiter dico q̄ sic ex vna
de nec̄to & vna de p̄tingēti. Ifer̄ vna de p̄tingēti ex p̄
prior. ita q̄ ibi est bona p̄tūl̄. ita dico q̄ ex vna cre
dita & ex alia nāliter cognita p̄ bona p̄tūl̄ p̄t̄ isterr̄
vna credita. modo sic est q̄ credim⁹ & catbolice p̄t̄
mūr q̄ cēntia diuina ē coicabilis & de facto coicat̄ in
b̄p̄sonis & ē absolutissima p̄tūl̄ nec est coicabilis.
nec coicat̄ nec est eas absoluū. Iti p̄p̄oni addo vna

Eide fo. l. 2.
dt. 3. 4. 6. 1. 1.
Iacob jacobs
h̄ ad hoc nō
exp̄icit ut ei
p̄p̄onit
Quare quo
p̄t̄ & metu
in Strabon
t̄ la ko. 8. 8.
Rōne p̄t̄. t̄ l
p̄t̄ & alibi.
Lēge dīs ell
ter illa uāl̄
& p̄cēdē pol
frē c̄ in dia
nū q̄ nō oddi
cio rōm̄ et
rēz. nū q̄
od̄ rōm̄ v̄l̄
aut̄ coicem̄
yp̄ofitac̄. h̄
dīc z̄her b̄
p̄dērē,
al. capia.

B̄l̄c p̄t̄, le
gīan dulc̄ b̄
cēntial illa
illī fūl̄ p̄t̄
re de q̄dē
uolūl̄ dulc̄
rē in oē v̄l̄
gl̄a.

Eide fo. l. 2.
dt. 6. 2. t. 1
j. d. 1. 5. 1.
nū vñl̄ i. 3. d. l.
q. 3.
Gādēment
craue igno
rātā & p̄p̄
cīras.

alia nālitter evidētē q̄ q̄nūcūq̄ aliō sic se bñt q̄ aliqd
puenit vni ex nā rei secluso ope itellect⁹ qd̄ nō puenit
alteri: ē ibi distinctio ex nā rei. Et qñ vnu ē absoluti
a pte rei foialr ⁊ qditatiue ⁊ aliō nō.imo ē foialr re
latiū illa dicūt distinctas formalitates. istiultie ppo
sitiōi addē pcedētē ⁊ realr pcludes q̄ in diuinis sūt
plures formalites. Et pfirmat p̄ beatū Aug⁹ dicē
tē q̄ aliō p̄ est ⁊ aliō p̄ ē p̄. q̄ p̄ ē eēntia diuina sed
ē p̄ p̄nitate. Ex h̄ claz̄ q̄ ē distinctio iter eēntia diu
na ⁊ p̄nitate ⁊ sūt de alijs dicēdū ē. Itē Ilvili⁹ de
trinitate dīc q̄ nō efficit creaturā uolutas h̄ p̄as ⁊ c̄.
Itē gen⁹ ⁊ dīa gñe distinguunt ⁊ plusq; gñe:q; h̄ p̄bz
4⁹ topicoz dīa nō p̄cipiat gen⁹ nec eñ, ⁊ tñ nō realr
distinguunt. igif ⁊ c̄. p̄bf̄ ē trōne:q; in diffōne eēt nu
gatio. C Et si arguat in 3⁹ figura sic hō foialr est aial
ois hō est formalr rōnalis. ḡ rōnale est formalr aial.
C Respōdef breuiter q̄ l̄ ex necessariis nunq̄ sequi
tur nisi necessarii: n̄ ex ppositionib⁹ p̄ se nō sequunt
ppositiones per se nec ex ppositionib⁹ formalib⁹ ⁊ gdi
tatiis sequunt ppōnes formales ⁊ qditatiue. C Et
si cōtra pdicta arguat iterū negādo distinctionē for
malē in diuinis sic: nulla eēntia diuina distinguif for
malr ab eēntia diuina: p̄nitatis est eēntia diuina, ⁊ si
milit filiatio bonitas: sapia: ⁊ sic de alijs. igif p̄nitatis
nō distinguif formalr ab eēntia diuina: p̄nitatis est for
malis in 4⁹ pme. Maior: est istoz formalitatisū q̄ ni
bil a se distinguif ex nā rei ⁊ formalr: minor est. cathe
lica ergo ⁊ vā: q̄ est ppositionum. p̄nitatis nō peccat nec in
mā nec in foia. Residet q̄ nec iste sūllis nec oēs tales
sūllis valēt ex eo q̄ nō regulanf per dici de oī uel dici
de nullo. ita q̄ fiat distributio in t̄mino uel extra ter
minū: in nūlo uel extra nūm: ⁊ tūc maior erit falsa in
pposito ⁊ a nobis negata ⁊ nō cōcessa. vñ ista: nibil
q̄ est eēntia diuina distinguif formaliter ⁊ ex natura
rei ab eēntia diuina. Et breuiter in oib⁹ talib⁹ sūllis in
ppōne que est de nullo dīz ponit nibil qd̄ est. ⁊ in ppo
situōne que ē de oī dīz ponit oē qd̄ est. Idhuc circa pdi
eta incidunt due difficultates. q̄nū p̄ est q̄ ex eo q̄ di
ctiū est q̄ attributa in diuinis distinguunt a se suuicē ⁊
ab eēntia diuina foialr. iō q̄nū utruž qd̄libet attribu
tū h̄eat ppriā infinitatē formalr distinctoz ab infinitate
diuine eēntie cū pdicatio vñ⁹ de altero sit vā p̄ ydēpti.

Vide in 2. scō. di. 3. h̄ec.

Vide scō. 3. metha. ⁊ all
bi ad ppositionem.

Adhuc hic q̄ sī res sūt
multipli ut. h̄. p̄z ita tre
alitas. iō q̄nū sumū res
tonēs ⁊ realitas ⁊ c̄. si
mult dicēdū est de foial
formalitate iō ubi plures
realitatis ⁊ foialitates:
ibi plures res ⁊ forme. p
portionabilis loquendo.
Sed q̄ res ⁊ foia sumū
tūr. p̄ modis famosioris
bus iō vñ tali coſideret
pluralitas ⁊ c̄. vide tamē
scō. lñ. 4. di. 11. q. 1.

Vide in p̄uis logicalib⁹
⁊ supli. p̄p̄p̄phētes hic.

Distributio I
m̄o ut. o. b.
curr̄. ergo
m̄o. curr̄.
Est m̄iam
m̄o. o. b. cur
r̄. l̄ḡt foia
ren curr̄. in
nūlo ut. o. b.
curr̄. l̄ḡt
m̄o. o. curr̄.
Est nūm nūo
b. curr̄ l̄ḡt
m̄o. b. curr̄

Quarta pars

Eccl. Ico. 2.201. p. q. 3. t
q. q. quibet. t. 13. d. 4. q.
1. opus. Et 3. tage sc̄ientia
ex dictis c. 1. q. plo. t
2. q. quib. n. t. 2. d. 1. q. b.
t. 3. Quia q̄re nō in r̄o
exp̄ia t actus. Et dic
p̄tior plura d̄i medeas
de.

Läge M̄ist ad h̄olm.
Quere sc̄entia in earchdi
camerano. q. 8. t ea q̄d
b̄oni copiose ad hec.

Läge hic p̄la de ordib⁹
t portuab⁹ dicitur ut ali
bi sepe notauit.

Eccl. Ico. 1. 2. d. 1. p. q. 1. t. 5

Läge hic de ordine natu
re potius t negatio. vide
Ico. 1. d. 1. t. 3. d. 3. t al
bi.

Quere Ico. in quolibet
q. 4. articulo p̄mo.

Quere cu sibi. nam. q
di. p. videt dicit opponē
h̄amus.

tate ut dictu est. C R̄ideo locutus q̄ ois absoluata
ois irib⁹ psonis h̄nt. p̄priā infinitatē formalitē distinctiā
ab infinitate diuina c̄entie. uer⁹ est t̄l q̄ ois sūt infinita
radicaliter ab c̄entia diuina. Iz nō formaliter ut dictu est.
Sc̄da difficultas est utr̄ cōcretū t abstractū diffi
culty solvit sine er nā rei. Vbi ḡra bō t humanitas.
C Dico q̄ non. i mo sola r̄one distinguens qd p̄ p̄
Sc̄entia dicēt q̄ p̄ p̄intas; glatio ḡficiat ḡfari ex dī
fringuntur nisi p̄ modos significati grāmaticales qui
sūt in uoce ab intellectu. Et si dicas q̄ p̄cedim⁹ istā. bō
est risibilis; t negam⁹ istā humanitas est risibilis; q̄ hu
manitas est ultimate abstractū. q̄ op̄ q̄ sit aliquā disti
ctio inter boies t humanitatē. R̄ideo q̄ vna nō dī v̄
plus q̄ alia nisi p̄ modos significati grāmaticales
qui sūt in uoce ab intellectu t nō re ipsa. t sic patet q̄
tm̄ distinguuntur r̄one. Si enī p̄cile stemus in re dico
q̄ ḡcqd inest hoi inest humanitati; q̄ nulla est ibi pe
nitus distinctio. t bee de tertio arti⁹ min⁹ p̄ncipali.

Gantum ad 4^m articuluz in q̄ vi
q̄ dēdū est de ydēpitiate
t distinctiōe reali. P̄totādū est p̄ q̄ multi
plex est poritas. C Prima est p̄fectiōis; t
sic dicim⁹ q̄ in vnoq̄ ḡfie est vnu p̄m. i. p̄fectissimuz.

C Alia est poritas ḡfiationis. t sic illa que sūt p̄ora
ḡfiatione sūt posteriora p̄fectiōis; salte si p̄us p̄currat
irrinsece ad eē posterioris. C Alia est poritas nāe t
est qn̄ p̄us q̄; tuz est de se nō bēt repugnatiā q̄ sit sine
posteriori. Iz h̄ sibi repugnet aliquā p̄p̄ ydēpitiatē rea
lē cū posteriori. ul̄ p̄p̄ aliquid alid extrisecū pori. Aliq
tm̄ sc̄iente dictū q̄ poritas nature uel eē p̄us natura
nō est esse in aliquo pori sumpt̄ loquēdo in quo nō sit
posteri⁹; est p̄suppositio b̄u ab hoc. Et isto p̄firmare
Frācis̄ in p̄mo. Aliq̄st̄ etiā poritas nature dicit s̄lla
que est inter nām t naturale. Aliq̄st̄ dī que est inter
formalitatē t fozialitatē in eadē nā. t hoc est tā in de
utnis q̄s in creaturis. ut dicit Petrus de agla li. p̄ dī.
12. Dicit enim q̄ poritas duo dicit. p̄m est p̄gressus de
nō esse ad eē in altero. t sic dicit imperfectionē; q̄ stat
cū alienate naturarū. 1^m qd dicit; est p̄suppositio b̄u
tus ab h̄. t isto mō dicit imperfectionē; q̄ p̄t stare
cū ydēpitiate nāe. Et sic in deo est poritas nāe isto
sc̄do mō remota imperfectione p̄mi modi. Et per istam

Eccl. 16. p. re
panion. t l
t. 2. articuluz
p. 1. 4. q. q.
sc̄nere dī
kam t alio
potest ḡra
lēcōmē.

Eccl. 16.
2. t id.
3. p̄p̄. 1. t. 1.
sc̄nere dī
p. 1. 4. q. q.
t. 2. mōp̄p̄.
c. 16.

Quere 4. t
3. articuluz

distinctione uel declaratione pñt solui oës auctes dicitur in diuinis nō eē pñs nec posteri^u. Alia poritas est duratio*is*: pro q̄ notadū q̄ triplex ē duratio. C. Pri
ma ē respectu dei: t̄ sic eternit̄ ē ei^u duratio. t̄ iō sic uil
bil ē pñs i duratio*e* in diuis. C. Secunda ē respectu an-

quere Scō,
l.2. di.2. pte.
copiose

quere. l.1.
2. t alibi ple-
rung.

Lige hic plā
cante iecen-
do. vide. f.i
pmo. pfa. di.
3. t Beckā i
pmo. dsl. j. q.
4. soluendo
modus scō
vide Scōnd
l pmō. dsl. j. q.
2.3 ob. arg. j.
t rāge istud
3 illa porita-
te de q̄ dī in
lta q̄ p̄t est p
n̄l dñis q̄ ge-
neret cū sp̄a
gñatio*c* acti-
uo si pmō p̄t
Et dic. pñter
bñ pñdcra-
do. vide ko. j
d.3. q. 1. t. 1.4
q. q̄libet. t a
lidi kepe. t ea
que ibi a ñdū
ad hec.

geli z aliaz rep̄ pmanētiū: t talis duratio uocat euū. C. Tertia ē respectu entitū successuor̄ ul' q̄ptū ad sūtū
eē. ul' q̄ptū ad suū fieri t talis duratio est ip̄s. C. Alia
poritas ē poritas originis de q̄ ait Aug^up de trinita-
te q̄ nihil gignit seip̄z: t ista ē tā in diuis q̄ in creatu-
ris. t sp̄ op̄z q̄ sit distinctio realis iter originas t ori-
ginattū: sive iter pducēs t pductū fz Scōtū. poritas
originis est q̄ q̄s sic intelligif eē a se. posterioritas originis
est q̄ q̄s dī ul' intelligif eē ab alio. vñ Frācis. in. plogo
q. i. in fi. dicit q̄ p̄m signū originis est eē a se. t 2^m est eē
ab alio. uerū pñs t posteri^u origie accipiunt pñ po-
ri t posteriori nā. sicut exponebat Petri^u de agla in 2°
mēbro: t sic dicim^u q̄ p̄ pñs origine est beat^u q̄s ge-
neret: qdā nō est intelligēdū: ut claz est: q̄ sit beat^u a se
t q̄ gñet ab alio: s̄z q̄ ante q̄s gñet perigif eē beatus. C. Secōdo notadū q̄ realitas dī a reali: reale vō a re.
Res at ut ad ppositū spectat sumit a rat^u ta. tū. t talis
est trip^r. qdā est eēntie sic est ip̄a q̄dīas absolute cōsi-
derata. qdā exiftie t talis est in oī pñdicamēto. qdām
vō subsistētie t talis est in pñdicamēto sube solū. in pro-
posito autē reale sumit a re secūdo uel tertio mō di-
cta. nō autē a re eēntie q̄ in diuinis est distinctio realis:
t tamē ibi est tm̄ vna essentia. nec sumit a re dicta
a reor̄ ris que est cois ad oia entia imaginabilia: q̄
tūc inter chimerā t aliō fictitiū esset distinctio realis
C. Tertio intelligēdū q̄ in diuinis res pōt sumi du-
pliciter. uno mō essentialiter: t sic est tm̄ vna res: q̄
vna essentia t vna existētia. alio mō psonaliter t sic
in diuinis sunt tres res subsistētes. C. Istis p̄supposi-
tis pono duas q̄nes de ydēpitate reali. Quaz pma
est ista. illa sūt idē reali que sic se hñt q̄ vñt nō p̄t eē
sine alio seu vñt ipo^{le} est separari ab alio absq̄ ydēp-
tatione. Et cū bñ q̄ impossibilitas separationis nō puenial a
causa extrinseca: t q̄ vñt respectu alteri^u nō sit origi-
nas t aliud originatū: t q̄ nō sint in plib^u reb^u reali
distinctis. Oēs iste tres pticule sūt accipiēde copula
sive ita q̄ vna p̄ditio nō sufficit sine aliaz nō ualeat

Quere Boecii. s. p̄ol.
pla. 6. t ko. 6. q. q̄libet.
t alibi.

quere. 4. p̄bi. ut scis. c.
j. idē. 2. de aia.

Lige hic plā hōdista
negates hāc poritatē t
precedētes ordines originis
ignorātis. p̄pam noē. q̄
re. f. t alios scōtulas ut
t ubi scis. Pōdera dñā
iter ordinē originis t ori-
ginationū: t iter originē
simpli t fm gd.

Lige plā bic. vide scō.
2. di. j. pte. 2. q. j. soluēdo
j. pñcipale. t. 8. di. ciuldē
t alibi.

Lōdiera an ydēpitas
ista reali fit rlo realitatis
ul' rōis. vide scō. optie. g.
merba. q. 2. de rōne. vid
phōz. 4. merba. t. c. 3. ubi
decribit ydēpitatem t
eadē realiter.
Uide scō. in. 2. di. 3. q. 4
t ubi infra.

Quarta pars

¶ de fide & respectu rationis
de eis & dicitione & alijs
quere magis & loco
et ab aliis.

¶ Ita: hoc non pot est sine illo. q est idem realis illius: qd
qlibet relatio que iest entie diuine per actus intellectus
diuini esset realis: qd qd est idem rei est realis: pns est
falsus. ut p ex. xxx. d. pmi. aut q talis esset eadem illi
entie qd ipole est illi entie est sine ea: qd si talis rela-
tio posset est nova et intellectus diuinus posset mutari. pns
est falsus. qd talis impossibilitas puenit a cum extrinseca qd
ab intellectu diuino. Sicut fmpbm hdictio est celum est
sine motu non quidem ex causa intrinseca in celo sed ex
cum extrinseca mouetur: non tamen legi qd celum sit motus realis
iz non possit est sine eo. C Ita p hdictio probatur a doc-
tori in 2° d. pmi. sic qd sic hdictio dicta de aliis est via
excludendi distinctionem ita impossibilitas recipiendi pda-
cationem hdictiorum pertinetum ad eum est via excludendi
ydepitatem in eis: et hoc ubi non est dependencia essentialis
que regnit distinctionem manifestam. C Secunda hdictio p
qd nihil seipm pducit. C Tertium non o dictio notatior
posuit pp relationes que iz non sic se habeant qd una possit
est sine alia vel qd una sit pducens et alia pducta: qd tamen
sic se habent qd fundant in pluribus rebus realis distinctionis sicut
p de punitate et filiatione: de duabus silentiis inibz et equi-
tatiis: id est realis distinguuntur. C Ex quo inferno aliquis corre-
laria. p oia essentialia et notionalia enties diuinae una
ca realitate reant. Sicut oia attributa sunt eadem realis
et cum entia et cum se invicem et cum personis diuis: et persone di-
vine cum entia diuina. C Secundum correlarii qd oem dicitur
essentialis: modi intrinseci in eodem supposito una reali-
tate reant. C Tertium correlarii qd oem supius est idem
realis cum suo inferiori. C Et si dicas qd distinguuntur rea-
liter. Dico qd iste due sunt procedentes: hō est idem realis
cum se: et hō distinguuntur realiter a sorte. C Quartum corre-
larii qd illa que sunt in potentia obviis nec distinguuntur
realiter nec sunt idem realiter: qd ad ydepitatem realiter et distinc-
tionem regnif qd utrumque extremum sit aliud positivum exi-
stens. C Et ex hoc p qd dictio realis est illa cuius extre-
ma habent alias et alias realitatē formaliter positivā actualiter
existit vel saltē subsistit. dī notatior: alias et alias realita-
tē: pp sibi et propria passionē que realis non distinguuntur
qui non habent nisi unam realitatem existit. dī realiter ponitur at
pp negotiis et pūatiōes: dī actualiter existit: pp qd
et passione ut notat in via tates diversarū spēcū qd qditas ut qditas non habent existi-
scunt. qd sibi qd loco. qd ipso
qd per se. dī vel saltē subsistit: qd in diuis est unam una
pīxīriū ea que notantur.

¶ Ide scilicet
libero. qd
ad finē.

Quere 3. pūaticor. 2. 1.
ce. t. m. t. g. arg. 12. me-
raptūlē. t. d. de ge. 1.
alibi lepe.

¶ Idem qd interrogat ex nā
rei et loca.

Lige in sīld de notiō-
bū. et loca. Sed dī pī.

¶ Idem ergo qd eiūdem
simpliciter ad ipsum non sūt
ydeputata realis. pīdēra
bene.

Lige bī plura de sīlo
et passione ut notat in via
tates diversarū spēcū qd qditas ut qditas non habent existi-
scunt. qd sibi qd loco. qd ipso
qd per se. dī vel saltē subsistit: qd in diuis est unam una
pīxīriū ea que notantur.

j. tri. l. t. 12.
aia. l. c. 75.

¶ Et pī plura
distinguuntur
entia et qd
subsistit.

Lige statim
ex. 45. xl. 4.
qd pī.

ex*n*it*ia*l*s* sint tres subsistentie. C*S*c*o*da q*b*ui*p*arti*e*st
illa q*o* illa s*u*t distincta real*r* que sic se h*n*t dis*u*ct*u*nt
q*v*n*u* p*o*t e*e*sine alio: uel q*v*n*u* est p*du*c*e*s*t* aliud
p*du*c*u*nt*u*l*q* sunt in pl*b*^o reb*r* real*r* dis*tin*ct*is*: t*dixi*
dis*tin*ct*u*ne: q*o* ad i*f*er*ed*u*m* distinctione real*e*s sufficit hic
aliqu*a* ist*az* p*di*tion*u*. p*o* pars p*ba*k per doct*o*re*in* 2°
di*p*ma. Nihil est id*e* real*r* a*line* quo*a*. p*o*t e*e*s real*r*
sine p*di*ction*e*: q*z* aliter id*e* s*il*e*t* t*n*o*e*i*z*: p*v* e*e* op*po*si*tu*
p*ri*mi p*ncip*ij: ex quo p*ncip*io v*z* stat*iz* p*cludi* di
uersitas ent*iu*z: q*z* si de alig*b*^o duob*z* dicant p*dict*oria:
eode*z* m*o* quo dicunt*u* de e*is*: videns e*e*n*n* id*e*, t*ita* si
p*dict*oria: e*e*n*n* id*e* dicas*t* de e*is*: videns e*e*n*n* id*e* in
e*e* s*u*ne n*n* id*e* ens. Et p*fir*mat*r* o*z* q*z* si ist*az* p*pp*on*e*: illa
s*u*t distincta real*r* q*r*u*m* v*n* p*o*t man*e* sine altero: nega*r*
ret*p*ter*u*n*o* v*z* re*lin*g*v*n*u* possit distinctio*entiu*pb*ari*.
Diceret en*iz* p*teru*^o q*n*o*t*m*p*les*z* ut s*ba* t*acc*ut*ia*
co*ia* s*u*t ead*e*sz q*z* s*or*. t*plato* uel s*or*. t*lapis* n*o* dif*fe*
r*u*t real*r*. t*si* argua*z*: p*for*. p*o*t e*e* s*or*. n*o* ex*s*iste*plat**o*
g*d*ist*ingu*nf real*r*: negab*is* tibi p*nt*ia: q*z* p*teru*^o nega*b*
bit*tib*i. p*pp*on*e* cui*in*ter*is*: q*z* negata p*it* tot*o* doctrina
p*bi* 7*topi*^o qua*do*ce*z* q*z* p*blema* fac*it* de*stru*if*per*
p*di*ction*e* i*u*et*ia* l*s* d*ifficil*^o p*stru*if*. Si* aut*e* ne*ge*f*pp*o
ista n*n* v*z* posse de*stru*if*: q*z* si n*n* de*stru*if*per* p*di*ction*e*
n*ec* per aliqu*a* al*a* opp*po*ne*z*: aut salte*n*o*fac*it*. C*Ex
quo i*f*ero*z* tot*u* d*ist*ingu*uf* real*r* a*su*is*p*ti*b*^o lo*q*ndo
de to*to* e*ent*ial*i* integral*i* q*z* p*tit*ati*uo*. C*S*c*o*z co*rela*
t*iu**z* res*gen*ez*actu*l*exist*et*is*. s*il**t* t*individua* t*ā*
e*iusdē* sp*ei**z* di*uers*arum*speci*er*u* e*iusdē* p*dicam*et*ii*
actual*r* ex*s*ties*real*iter*d*istingu*uf*: et*ia* m*ā* t*forma*
real*r* d*ist*ingu*uf*. C*T*erti*u* co*z*^m. i*z* tres p*s*one*di**ni*
ne*d*ist*ingu*nf real*r* a*se* i*u*ice*z* n*n* s*u*t id*e* real*r* n*n* ob*sta*
t*ate* q*z* v*na* n*n* possit e*e*sine alia*z* q*z* hoc n*n* est n*isi* p*p*
v*n*it*at*e*e*nt*ie*. Dices argu*ed*o*z* tra*z*: q*z* c*u*q*z* v*n* i*z* e*id*
sim*pl*r*z* s*u*t ead*e* sim*pl*r*z* illa*z* iter*z* s*u*t sim*pl*r*z* ead*e* p*p*
p*o*z*z* t*p* ph*ysi*co*z*: sed p*s*one*di**ni*ne*z* s*u*t id*e* real*r* e*en*
tie*z*. ergo*z* iter*z* s*u*t eed*e* real*r*. Dico breuiter omis*si*
multis sol*on*ib*z*: q*z* illa*z* regula*z* int*elli*gi*z* q*z* si aliqua*z*
vn*ian* uel*z* y*d*empt*ific*ent*z* real*l*iter*z* v*n*ter*ti*o*z*. q*z* si hoc*z*
alig*b*^o. i*in*co*icab*ile*z*. illa*z* et*ia* y*d*empt*ificab*itur*z* inter*se*.
Si v*o* illud tert*u* se habeat*z* ut quale*z* q*z* t*ut* co*icab*i*le*. n*n* oportet*z* illa*z* y*d*empt*ificata* in v*no* y*d*empt*ificent*
inter*se*. Et hec*z* de 4° articulo minus*z* p*ncip*ali*z*.*

B*ea*p*z* de d*if*
f*aci*o*ce* le*o*^o d*ec*
acc*ci*te*z*. que*z*
re*ibidem*.

Bo*ddera* ly
scr*ut*at*u* ex*am*
sc*en*ce*z*.

1.6.17.

L*äge* i*stantia* de s*bo* t*e*
passione*z*: q*z* d*ez* pl*eri*og*z* in
do*ctr*ia*sc*oti*z* car*i* eff*ect*ie*z*
a s*bo*. t*que* ea*z* q*z* n*ō* s*ff*
q*z* sc*o*i*z* por*ph*iri*z* t*alib**z*

c.8. t.9.
Facili*z* est de*stru*ere*z*.

C*onsidera* b*n* h*c* de d*if*
f*aci*o*ce* to*il*^o a*pub*^o an*l* fe*re*
mutua*z* an*l* i*nt*ia*z* u*l* s*bo*
i*cc*cia*z* u*l*. j*magis* n*ō*bo*z*

L*äge* p*la* h*c* d*o* d*if*one*z*
p*lon*ap*z* i*nt* le*z* t*ab* e*ent*ia*z*
t*p*ter*u*lb*z* u*l* n*ost*i*z*

Quare*z* sc*o*i*z* di*z* i*nt* p*ie**z*
q*z* s*olu*endo*z*. j*magis* p*ncip*ale*z*
cop*io*se*z* t*alib**z* u*l* n*ost*i*z*

Moder opificio fata
Me iuxta fiduciam meam
Me iuxta etiam realis
Actus tunc dico illis appos
Ponit poni deo.

Producta est qd' alio
quodam de pto qd' accidit
et distinguuntur: et aliud de
pto in genere ac si.

Ergo māt fata tñde
estenqalil vide alios ad
oppositum.

Mō qd' distinctiones
eēntialē regrit alitas q
dicitur et extiterit tñfite
nix: id distinguunt a reali
et formalē.

Clātu ad s^marī qd' de ydēptitate tñ
stinctiōe eēntialē noto aliq. C Prio

Qduplē ordo eēntialē: ut ad pñs suffici: vñ est
qz qd' tñ est qñ posteri ydēptat sic a pori qz lñ nō possit
ec sine illo p pñs nñlē pñt tñ per pñs diuinā sic est de
accidit respūt sbe: salte de aliq: t de sba respectu cārū
scbz ari sefsecarū. Aliq' ē ordo eēntialē simplē t est iter
illa que sic se hñt qd' implicat ydēptionē ēt p qz cñqz pñs
posteri ec sine pori. t accipio ibi ordinē eēntialē p de
ydēptatia eēntiali. t sic dico q qñcñqz aliqd bz ordine
eēntialē isto: mō ad alit in rōne depēdēt ad idēpē
dēs tali depēdētia: ydēptificat realt cū sua depēden
tia: sic dicim' de creatura t sua depēdētia quā hñt ad
deū t de toto respūt sua pñtū. Scđo notādū qd' ydē
pñtias eēntialē capi duplē: vno mō pilla ydēptitate
q aliq' ydēptificat vni eēntie singlari t sic iter ydēpti
tate eēntialē t realē nō ē dñia pñterq; i vñis qz lñ tres
pñtiae diuine sint eedē realt vni eēntie singlari summe:
t per pñs dñr ec idē eēntialē: nō tñ dñr ec idē realt.
In creaturis vñ nō ē istatia: qm' oia eadē eēntialē sūt
eadē realt. C Scđo mō capi ydēptitas eēntialē pro
illa ydēptitate qua aliq' dicit ec de eēntia alicui' siue
pñrruit irisece ad eēntia alicui'. C Itis notas pono
duas qñnes. Dicim' q oia illa dñr ec idē eēntialē qd' ydē
ptificant realt vni eēntie singlari summe: capiēdo p mō
ydēptitatē eēntialē: qd' sūt de eēntia iriseca alicui':
capiēdo ydēptitatē eēntialē: qd' sūt de eēntia iriseca alicui':
capiēdo ydēptitatē eēntialē: qd' sūt de eēntia iriseca alicui':

CEx quo ifero qd' qz
cñqz ydēptificat cuiqz singlari mudi siue i divi: si
ue supposito illa sūt idē eēntialē. Scđo qd' illa disti
guunt eēntialē qd' sūt diuersas nñs siue eēntias realt
distictas. ul' qd' no pñrruit ad rōne irisece t eēntialē
alicui' pñ duo mēbras posita i pñcā diuiniōe de ydēpti
tate eēntialē: ad quā pñformiter posset dari vna alta di
uisio de distinctiōe eēntiali. Intellige tñ qd' ad distin
ctionē vel ydēptitatē eēntialē. t sūt ad qz cñqz ydēpti
tate vel distinctiōes que est secluso ope itellect' regrit
tur extrema ec positiua t extrea qd' accidit nō pñt hñ
nobilit' esse t verius qz sūt sibi vel fundamētus. Et si
queras: qd' cū ego nō sim realt idēz cū aut ipso ut cla
rū est. Nungd bñ sequit qd' sum realt distinct' ab eo.
Dico qd' nō. sed bene sequit qd' sum sibi nō idem, t sic
de aliis. Et hec de quinto articulo minus principali.

Producta dñd
ut hñp de ex
dñe narrare
dicūt dñ.

Vide loc. 1.2.
z. t alibi ad
spofitum

Gage alibi
pluribz.

Let dñdura de
toto t gñb
tñmnd ut p
nō nobis.

Judicis de
distinctiōe ex
natura rel. b
pñder.

Vide. 2. dñb
in loc. q. 4. t
alibi. t 18. §.
ut notis.

Gātū ad s^m art^u q̄ de ydēptitate sb̄i-
ua t̄ ei^o distictiōe ē dup^r modus
dicēdi. C^r Prim^o q̄ illa dñr eē idē se totis sb̄i-
ue q̄ q̄ditat̄e pueniūt i aliq̄ realitat̄e p̄oli t̄ p̄hibili p̄
realitat̄e dñie. Et p̄ oppo^m illa distiguunt se totis sb̄i-
ue q̄ i nulla tali realitat̄e q̄ditat̄e pueniūt. Et ex isto
mō dicēdi eliciūt̄ tria correlaria. C^r Prⁱⁱ q̄ q̄cūq̄
icludūt idē gen^r q̄ditat̄e sūt idē se toḡ sb̄iue. C^r Sc^o 3
corre^m. q̄ oia p̄nta a seuiicē: de^o t̄ et creatura: se totis
sb̄iue distiguunt. C^r 3^m corre^m. q̄ p̄sonē diuie se totis
sb̄iue distiguunt. t̄ sic fm̄ istū modū dicēdi ydēptitas
sb̄iua ē iſerī ad ydēptitat̄e obiuā. t̄ distictio obiuā ē
iſerī ad distictiōez sb̄iua. Quecūq̄ enī sunt idē se to-
tis sb̄iue sūt idē se totis obiuē t̄ nō eō: t̄ q̄cūq̄ distin-
guunt se totis obiuē distiguunt se totis sb̄iue t̄ nō eō
bz̄ istū modū dicēdi: q̄re t̄ c̄. C^r Ali^o modus dicēdi est
q̄ illa dñr idē sb̄iue q̄ realit̄e p̄nt fil̄ eē i eadē re uel
p̄ ydēptitat̄e realē: ul̄ p̄ mōz iforanz ul̄ iforabil. Et p̄
opp^m illa distiguunt se toḡ sb̄iue q̄rū realit̄e nō p̄nt fil̄
ee i eodē nūo al̄o p̄dcōz mōz ul̄ p̄ mōz iforanz ul̄ p̄
modū iforabil: ul̄ p̄ ydēptitat̄e realē. C^r Ex h̄iferunt̄
aliq̄ correlaria. C^r Prⁱⁱ q̄ oia q̄ sūt i diuis s̄t idē sb̄i-
ue. C^r Sc^o 3 q̄ oia i vno idividuo siue sint supiora si-
ue acciūta absolute siue respectiua sūt idē sb̄iue. C^r 3^m
corre^m. q̄ duo idividua eiusdē sp̄ci: marime de p̄nto
s̄b̄e t̄ et alteri^r sp̄ci: cōplete eiusdē p̄nti distiguunt se toḡ
sb̄iue. C^r Quartū corre^m. q̄ duo dñia t̄ duo relativa
opposita marie de 2° relivoz: s̄l̄t̄ dñie eēntial^r diui-
dētes gen^r distiguunt se toḡ sb̄iue bz̄ istū mōz dicēdi.
Et si qras gs̄ istoz mōz ē pbabilioz. Dico q̄ utq̄ est
pbabil: nec ē dñia iter eos nisi i mō utēdi uocabulo.
et iō q̄ voluerit tenē alterz illoz: dicat p̄nter. t̄ B de 6^m

Hoc mō p̄t̄ saluari^r q̄
maia t̄ foia sūt p̄mo di-
uersa t̄ hic de mltis alijs.
Tidei^r q̄ pot̄ diuīs q̄
distictia talia deberēt di-
cti: sed tu saluabis ubiq̄
auctore ubi apparentia
sūnunt.

Isto mō describunt̄ cos-
ter ab auctorib^r: ut sup̄
nōu descriptioes si vo-
bmū modū tenē nō uolunt̄
alr̄ describere potes,

Sc^o 3 mod^r coiōz bz̄ p̄
sb̄ilit̄o: uiq̄ sūt̄ etabilis
t̄ nūc vñ^r nūc ali^r neces-
sari^r ad dubia euadēda
p̄sidera.

Dic p̄t̄ imagari^r q̄ nō
req̄if nec essatio pueni-
entia q̄ditanua vnuoce
pdicabilis: sed uel illa ul̄
realis uel denotatia uel
p̄cept^r vnuoc^r t̄ nūc es-
si istāte de potētib^r aie
t̄ p̄mo diuīs bz̄ ubiq̄ ua-
let p̄ntia i ydēptitat^r t̄
distinctionib^r, sed tu oia
maricabis bene.

Adūte hic h̄latrātes q̄
p̄ diuīstat̄ fidam̄toz t̄
imior diuīsticant̄ rloncs
t̄ ita ydēptates t̄ disti-

Pōderas
Ratiā de glo-
mis ex decreti
priorē bāz ut
īfra notabo.
Mōly cōplic-
te signanter.

Pōderas
Ratiā de mo-
nētē t̄ moto
t̄ dic p̄nter.

Gātū ad 7^m. s. de ydē. L^{ar} 10 min^r p̄n^r.
q̄ breuit̄ q̄ illa sūt idē obiuē de qb^r p̄t̄ pdicari
aliquō p̄tum q̄ditat̄e: siue illud sit limitatus: siue trāscē-
dēs: siue dicat realitat̄e p̄olē: siue nō. Et illa distiguū-
tur se toḡ obiuē de qb^r nō p̄t̄ p̄t̄ale p̄ntū q̄ditat̄e
C^r Ex h̄iferunt̄ aliq̄ corre^m. Primū q̄ de^o t̄ creatura
sūt idē se toḡ obiuē. t̄ et dece p̄nta. Sc^o 3 q̄d passiōes
entis a seuiicē t̄ ab ente distiguunt bz̄ totis obiuē. Ter-
tiū correlariū. Q̄ dñie ultie: t̄ breuit̄ oia illa que sūt p̄
q̄mersa distiguunt se toḡ obiuē. C^r Pro q̄ uotandū q̄

Prima et secunda partes

etiamq; igit poscent obo stib; est dñe elis et diversam dñe. sed dñe sit aliud idem entia: h; est dictum: aliquid qditative puenit: et in aliud qditative differunt. diversa sunt que in illo qditative co-venient: in terra quod dñe res est: et omnia differunt in re. 304.14.
 sicut ad aliquem diversa: aliquo non est status in differentiis. h; notato pbae sic ppositi ratione Scotti. gra exempli accipiant duo dñia et si sint soli. et plas. et plas. in aliis puenit: et per aliqd differunt. ut p; ex supposito. accipiat g; illa p; que differunt et sint. a. et b. vel g. a. et b. sc. diuersa vel dñia: si sunt diversa: heo ppositi. s. q; ista distingunt se totis obiectis: si sunt dñia quae sic p; us. vel g; erit processus in isto: qd est icōueniens: vel stabit ad aliquem q; se-
 tos obiective distinguuntur. et hec de 7° articulo minimo p; n.
Quantum

ad ultimum articulum p; n.
 q; pro cōplemento huius qd-
 nis que illatio et iustificatio et ydēptitatu et
 distinctionu. p; dividēdo in duas ptes p; n.
 sic pcedā. i p; pte dabit modus uenādi distinctiones et
 ydēptitates. in 1° pte dabit modus inferēdi yna distin-
 ctionē et ydēptitatē ex alia. C Quidam ad pma pte p; sci-
 piā a distinctione rōnis. et pro apriori declatatiōe notādū
 q; distinctione rōnis iustificat p; diversas relationes rō-
 nis attributas p; actū rectū vel collatinū intellectū eides
 obo vel diversis h; mō: qz vel res realis cōpat ad rē res
 lē: vel realitas ad realitatem: et h; ul ad seipaz ul ad aliā
 i uno et eodē obo foiali. ut qnū intellectū cōparat colore
 et disgregatiū i albedie: vel res rōnis ad rē realē: ut
 qnū intellectū cōpat genū ad aial et eō: vel res rōnis ad res
 rōnis. ut qnū intellectū cōpat genū ad spēz et eō. si p; mō: vel
 res realis cōpat ad seipaz vel ad aliā. si ad ipaz: vel cō-
 parat ipa ut intellecta ad seipaz nō intellectā: vel ad seip-
 sam ut intellectā. Si 2° mō: ul' igit cōpat ipa res cōce-
 pta sub uno mō picipiēdi ad seipam: vel ad aliā vel sub
 alio mō picipiēdi. si p; mō: ul' igit sub mō picipiēdi grā-
 matica: ut significando aliqd in recto vel i oblique: vel lo-
 gicaliter: puta i pcreto vel in abstracto. et sic km diversas
 cōpatiōes intellectū ad res easdē vel diversas sortes disti-
 ctio rōnis. Distictio vō ex nā rei iustificat p; 4° gra op-
 positiois. C P;io p; oppositiōes relativa. C Secdo p;
 oppōnē dñiorū. C Tertio p; oppōnē p̄uatiua. C Et 4°
 p; oppōnē dñictorioz sic: q; ipo; ē duo opposita siue
 relative siue p̄uatiue siue dñe siue dñictorie siel eides
 respectu eiusdē p̄uare et differre: id est. Exemplū de op-

**Quere alias fortissimas
dic me nos.**

**Pōderā mītrā 3ly bō
uicellectā et dic p̄uār.**

**Vide sco. i pmo dñ. 2. q.
4. et pōderā an p̄erētū et
abstractū sine grammatica
Ieo modi significatiū vel
logicalis modi inteligen-
tiū ne aliud notam.**

positioē relativa ut qz itell's agēs mouet itellectū pos
sibilēz et intell's pos^u mouet ab itellectu agēte. Excludi-
m^o ibidē eē distinctionē ex nā rei. Ex^m de oppōne ūdi-
ctoriorū qz supi^o ē coicabili plib^u ifseri vō nō iō z c.

*Edge hic pli
exico. & hys
mationib.*

Exemplum de oppōne pūatiua uel qsi pūatiua: ut qz
cēntia dina ē coicabilis plib^u psōis: pūitas vō icoica
bili. iō z c. Ex^m de ūria oppōne: capiēdo large ūrieta
tē: ut qz hō foialr ē ad se: depēdētia qz opēdet ad deū
foialr ē ad aliud: iō z c. C Distictio at foialis facilis
ē ad īnvestigādū dūmō extrema sint pūatiua. Lī q.
druplici via pōi īvestigari. C Prio p viā exclusiōis.
Dia eni que sic se hñt qz vnu nō est de perceptu qditati
uo alteri^o: illa foialr distiguunt. C Scđo p viā diffō
nis sici: qntiqz eni hñt distinctas diffōnes qru vna nō
iēludit i alia illa foialr distiguunt. C Tertio p viā de
scriptiōis sic: qru descriptiōes sūt diverse: illa foialr
distiguunt: intelligēdo p descriptionē manifestationē
pstitutā ex gñe z ppria passiōe. C Quarto p viā de-
mōstratiōis sic: qntiqz aliqd est dem̄abile de aliqz z
de alio nō: illa se disticta foialr. C Pōt tñ addi s^o via
reduplicatiōis b^z Frā. sic: qn aliqd cōpetit alicui inqz
tū tale z nō alij: sic viue cōpetit boi inqz hō z nō la
pidi: illa foialr distiguunt. C Distictio vō realis qua
drupl^r poterit īvestigari. C Prio p viā gñatiōis sic:
qru vnu gñat alio nō gñato illa distinguuntur realr.
C Scđo p viā corruptiōis. C Tertio p viā originis.
C Quarto p viā segate exūtie ul' subsistētie. C Distictio
ēt cēntialis qdruplici via īvestigaf. C Prio p viā
gñatiōis. C Scđo p viā corruptiōis. C Tertio p viā
separatiōis. C Quarto p viaz depēdētie. C Distinctio
tñ se totis subiue p viā actualis separatiōis poterit īve-
stigari isto mō: qn aliqz actualr sūt ēt exūtie ul' subsi-
stētie separant ab inuicem illa se tos subiue distiguunt.

*Dic logi fm
secundū mōm
ponēdū illaz
dificiōne.*

C Sz distictio se totis obiue sic īvestigaf: qn nullo
qditatiue pueniunt illa sunt se totis obiue distincta.
C Er quib^z sequif qz ydēptitas istoz p oppositū eoz
que dicta sunt de distictiōib^z poterit īvestigari.

Vātu ad 2° pte hui^o ar^u. Prio īve-

*Wey ētū bīlo
ab' decatō
pūatiū. uel
aliter cōdē-
re vñ pōndē-
rando,*

stigem^o modū ifserēdi vna ydē
ptitatē ex alia. C Scđario vna distictio-
nē ex alia. C Vtū ad p^m pono duas ḥnes.
qru p^o ē ista: qz minima ydēptitas ē ydēptitas se tos ob-
lective qz ab oib^z ifseri z ipsa nullo alia ifseri. C 2° qz

*Dic logi de dīfōne ex
nā rei extēne ut p. m.
vō restringe oia.*

*Vel 2 vla diuisionis fm
alios.*

*Hoc dīc p p. supi^o z ifse-
ri^o in linea pōca mali.*

*Zollit istātā. hz pidera
ad huc istātā cuī ciuldez
p̄git eē ples passiones.
die qz nō pla genera dis-
perata saltim.*

*Vel pone p uno duo p
ma mēbra z p qrtō pōe
viā generū z spec. erum
ut aliqd placcet. Sz oia
vanitas.*

Uddē ut sup nōnū.

*Seri ē gfa fote iō ē dī-
stributio accōmodatā nī
si alīdēfēdat ut. J. nōbō
fīs fac 3*

Secunda

pars

meria ydēptitas est ydēptitas rationis: q̄ oēs alias
lserit z nō cōpōl itā ē ydēptitas ex nā rci q̄ oēs ali-
as seq̄ntes lserit z nō eđ. Silt dico de p̄dēptitate fō-
mali i reb̄n̄ cōposito ex re z recipiēdo p̄p̄z ydēptitas,
tē foialitē: ita q̄ sp̄ maior ydēptitas lserit mōrē i reb̄n̄
reb̄: i reb̄'āt cōposito ex re z rex ydēptitas foialis nō
lserit alias ydēptitas. Mā enī z foia s̄t cēdē foialit̄:
cōposito: cū fūr de sua diffōne fm̄ p̄b̄z 7̄ metba¹² z
m̄ distiguūf̄ realt ab eodem. Ydēptitas s̄t realis tu-
fert ydēptitatē cēntiale t̄ et ydēpt̄ subinuā: fm̄ 2^m mo-
du dicendi de ydēpt̄ subinuā m̄ fm̄ p̄mu3. nec lserit.
Et ydēptitatē obiuā: nec fz p̄m: nec fz 1^m modū dicendi
po^e enī ale seu pafioēs enī s̄t ecedē realt̄ lserit se z ec-
cialit̄ z s̄t distiguūf̄ se tog obiuē: cū i n̄llo q̄ditiatiue cō-
ueniāt. C. Et si def̄ q̄ pueniāt: saltē ego ueniā ad p̄ di-
uersa p̄ q̄ iste pōe aie dānt: z ista erit̄ disticta se togis
obiuē e nō realt̄. Et breuiter nō possū vidē quō yna
ydēptitas p̄ bonā pñtiā posset inferre oēs alias ydē-
ptitatis: Iz aliq̄ aliq̄s iferat: ut dictū ē. C. Q̄tum ad
2^m de mō iferēdī vnu distictionē ex alia: pono ista 2^m
aēdō maior distictionē lserit mōrē: m̄ video iudicio:
meo q̄līt̄ vna distictionē p̄ bonā pñtiā posset oēs alias
distictionēs iferre Iz aliq̄ aliq̄s iferat. Mima tñ vñ eē
distictionē rōnijs q̄ ab ob̄ iferit: q̄ declaro sic. due pōe
distictionē rōnijs q̄ ab ob̄ iferit: q̄ declaro sic. due pōe
distinguūf̄ se tog obiuē eodē mō q̄ dictū ē: z tñ nō
distinguūf̄ se tog subiuē: fz sc̄ba3 opionē supi¹³ recita-
ā de distictionē subiuē. nec ēt lserit distictionē realē:
z oēs foialit̄: nec cēntiale. mā ēt z foia distiguūf̄
cali a cōposito: z m̄ nō foialit̄: ut lā dictū ē. Ita m̄bi
idēt̄ bāilz multi foialit̄: ares dicāt oppo^m. soluāt m̄
diffictitates ibi tactas. v3 de pōtēt̄ aie se tog obiuē
distictis z m̄ nō realt̄ nec cēnt̄ q̄ ēt s̄t cēdē realt̄ nō m̄
biue: ēt de mā z foia q̄līt̄ cēdē foialit̄ cū p̄posito z m̄
realt̄ imo distiguūf̄ realt̄: nec vnu¹⁴ Sc̄or̄ ordinat̄
las pñtias siue illatioēs: nec ēt hñt̄ aliquid rōnijs pue
cēt̄: iō eadē facilitate q̄ sic affirmat̄ z ordinat̄ z de-
rulif. Et b̄c de corpē q̄oniis.

Digitized by Google

Lórdere ut
sup' nōm' er-
tico. 72. p.
cipatio. t. ap-
plicatio punitio
l'icordia mōm'
dicēdi ad ca-
q' ibi dixit s'
būdō modi
accipitēdi bēf'
dass pfecti
tate. Et q'ō
dēc de potē
tio sic t' paf'
tūdō. ⁹ casio
q. s. sic cedē
realit' iner' les
posse nega-
tio ple loquē-
do. s. utrū c'
accio pp' vi-
tels ita. p'
dera bē ubi

Quere **Bo**
new ubi sepi
ad ipce.

Q^{uod} distinguunt ex nā rei distinguunt res. dico q^{uod} uerū c^{re}a liter. i. p^{ro} realitates & ex nā rei. nō tñ sicut res & res q^z alia ē distictio rei & alia ex nā rei ut dictū ē. C Ad 3^m cū dicebat sic se hēt res sibi & c. q^{uod} p^{ro}prie nō ē b^o loc^o a transmutata p^{ro}priōe q^z ubi ē p^{ro}priōe ul' loc^o a transmutata p^{ro}priōe opz q^z sunt distictae res q^z p^{ro}priōe ē tñ rei & p^{ro} p^{ro}fundat illis qst res & res. cum siq^z res subi nō sit alia res a re passiōis s^z eadē & idisticta: nō p^{ro}sū fiducare p^{ro}priōe. nec p^{ro} p^{ro}fundat loc^o a transmutata p^{ro}priōe. C Uel alt dī l^z ista solō sit bōa Q^{uod} silitudo argⁱⁱ nō v^z. ē eni silitudo & dissilitudo. sili tudo ē ista q^z sic res subi nō p^{ro}t^{er}e eē sine re paⁿ ita foia litas sbiti p^{ro}t^{er}e eē sine foia paⁿ. dissilitudo āt p^{ro} quā claudicat eēq^z res sbiti trāsit in ydēt^{es} realē cū re paⁿ & eē. foit^{es} āt sbiti trāsit i ydēt^{es} foialē cū foit^{es} paⁿ. nec eē q^{re} eē. C Ad 4^m cū dī q^{uod} foit^{es} sbe est v^{are} res. Dico q^{uod} ois talis ē b^o res si sit sba i recto. vñ eo mō q^z talis foit^{es} ē sba ul' aliqd aliqd ē res. mō nō ois foit^{es} sbe ē b^o res i recto: s^z aliqd i recto & aliqd i obliqd: q^{re} p^{ro} p^{re} nō v^z dici illa q^z ē i obliqd p^{ro}p^{re} sba s^z sbe. t^z dō nō opz Q^{uod} illa qst disticta p^{ro} foit^{es} sp^{ro} distinguunt sic res & res s^z sicut rei & rei. C Ad 5^m dī q^{uod} q^{ctuq} hñt diuersas diffōnes distinguant realit. uerū ē si bēant diuersas diffōnes qditatiusas p^{ro}stitutas ex ḡfie & d^zia: nō opz āt si bēant solū diuersas rōnes foit^{es} ab intellectu ex nā rei foialit cōceptibiles. C Ad 6^m cū dī q^{uod} ī ab vno & eodē & c. Dico q^{uod} ab vno & eodē nō p^{ro}t^{er} sumi vnitatis rei & plalitas rei respicū eiusdez. dico tñ q^{uod} ab vno & eodē p^{ro} su mi vnitatis rei & pluralitas foialitatis: q^z nō opponunt i eodē nec repugnant. C Ad 7^m cū dī accipio foit^{es} sibi & p^{ro}p^{re} passiōis & c. admitto totū. & cū p^{ro}dī: ul' his fo malitatib^z sbiti & passiōis ē aliqd cōe ul' nihil. dico q^{uod} nihil ē cōe vniuocū vniuoce dictuz. hñt tñ vna cōem real^{es} sbitue i qua realit pueniūt & differūt l^z nō qditatue. & cū ultra dī: q^{ctuq} distinguunt se tog obiuie disti guif se tog sbitue & realit. dico q^{uod} argⁱⁱ ē bonū & illos q^{uod} dicitur q^z distictio se tog obiuie ifert distictionē se to tis sbitue & oēs alias. s^z ego nō dico sicut dico q^z aliqd se tog eē diuersa p^{ro}t^{er} eē dupl^r. vno mō in realitate obiectua & sic ille foialitatis sbiti & p^{ro}p^{re} passiōis sunt p^{ro}diuerse: nec postea sequit q^z distinguunt realit. alio mō in realitate obiectua & sic realitas & formalitas sbiti & passiōis nō sūt p^{ro}diuerse q^z pueniūt i realitate &

gumētādi. fāc p^{ro} alia via dicū **BB.** 5 metra. t.c.
12. ubi ult q^{uod} vnitatis malō
scriti mōrē. S^{agax} lece
cligat vñ p^{ro}babilit^z. h^z
& appa^z mōrē cā col vñ
tenēdum est.

S^{ide} ko. i p^{ro}mo dī. 36. &
l. 4. dī. 42. q. 3. & aliqd &
aliqd ad p^{ro}p^{re}nt.

Cōfidera hic p^{ro}tra. q^{re}
ko. 8. dī. p. oxod^z. t. 45.
dī. p. pariseb.

alib.

Edge Mārid & maxime
nō tenēdo distinctiones
realit p^{ro}dicantur.

Cōfidera en se nō uerū
& tage hic illātia.

Cōfidera evaniorē alio
mō ac sup^r uñbūl. p^{ro}tra ad
dēdo.

Recipie p^{ro}p^{re}ntē **BB.**
uñ s^z s^z secūdū modū.

f 4

centia sibi et pao^{mis} et ea ydēptificāt realit. Ad alia
pbōnē cū dī q̄rēdo de illo in quo pueniūt uel est ens
reale ul' rōnis. Dico q̄ i nullo pueniūt qditatiue: nō i
lud nō est ens reale nec ens rōnis. dico tñ q̄ i aliq̄ cō
ueniūt vnoiatue et illō est ens ul' res trāscēdēter. di
co ēt q̄ pueniūt in realitate subiuas: sic dc̄m est. Ad
8^m cū dī: q̄cūq̄ distiguunt qditatiue et c̄. nego: ad pbō
nē: q̄ qditas et res idē st̄: uerē ēt s̄ i adeq̄te q̄ cū vnit
te rei pt̄ stare pl̄itas foialitatū. Ad 9^m cū dī ab her
ueo nulla passio et c̄. tñ seat p̄ nūc. postea cū dī i miorē
s̄ distictio est passio enī: pcedat tot^o ille pcessus usq̄
ad miorē psillī i qua dī: oē ens ē reale uel rōnis ut p̄
5° metha^{c̄}. dico q̄ oē ens est reale. i. secluso ope itelle
ct̄: uel rōnis. i. p op^o itellect^o. postea cū iferfiḡ ois dī
stictio est real ul' rōnis. dico q̄ ois distictio est realis
i. secluso ope itellect^o: que a nob uocat distictio ex nā
rei: uel rōis. i. p op^o itell's: tñ iter illas distictiōes me
diat distictio ex nā rei et foial. Ad 1^m cū dī: q̄cūq̄
distiguunt nūo et c̄. pcedo illā maiorē et nego miorē. s.
q̄ q̄cūq̄ distiguunt foialr distiguunt nūo. et ad pbōnē
q̄ q̄cūq̄ distiguunt foialr distiguunt qditatiue: tñ seat.
s̄ q̄cūq̄ distiguunt qditatiue distiguunt specifice: nego. il
lā. et si adb^c pcederef nō seq̄ref ultra distiguunt specifi
ce ḡ distiguunt nūo: q̄ s̄ eos actio et pa^o distiguunt spe
et tñ s̄t vñ^o mol^o nūo ut ip̄ dicūt q̄re et c̄. Ad 11^m c̄
arguebat Frā. De marchia illa q̄ b̄st realit et centia
diversas foias et c̄. pcedo: accipiēdo formā p̄ et mō
nō āt accipiēdo foias 5° mō. et ad miorē cū dī: q̄cūq̄
distiguunt foialr distiguunt p̄ foias: uerē est p̄ foias. i.
qditates et accipiēdo foias 5° mō: nō ai accipiēdo fo
mā. p̄ foia accipit uel s̄balit: tot^o pcessus sequit nō
vñ q̄: pcedit ex flo itellectu. Ad 12^m cū dī: q̄cūq̄
illa q̄ foialr distiguunt et c̄. pcedo respectu illorū q̄ a ḡ
fac differre ul' distingui realit. et dico brevit^o q̄ eo mō
quo foialitas est pa^m distictiū eo mō fac differre illi
realit realit: si foialr foialr. Ad p̄firmatiōes p̄t dī:
q̄ nō ēt s̄t. q̄ i dīa rōnis ē aliqd actuale. pura ipsa
relatio rōnis: et aliqd potētiale pura ip̄s s̄bm ul' fuda
mētū. Hō aut̄ op̄ q̄ ita sit in oī distictiōe ex nā rei.

l. p̄t lipp
dī: s̄os

Exercit. 10.
13. 0. 4. et dī
de miorē.

Exercit. 11.
3. 0. 1. p̄
cipitalia.

Lige Mātē ex dīcia. 5
art. 2. 2. p̄ncipiale ubi dī
xii q̄ ē acceptus^o foial
tāt secundo mō ibi affi
gnat i h̄ylo locutōibus.
dic p̄uer bñ p̄oderido.

Cōdēra alter.

Doc sat p̄ illa imageri
one quā sup̄ nōni de ḡc
vñkōne et paccōs p̄dēp
urare aliq̄f. s̄i mō. ul' rō
se lñfinitudo extremot^o?
sidera bñtoni et dīc p̄t.

CExpliciūt Formalitatis moderniores
de meie Doctoris ūtilis Joānis Scoti.

CExcellētissimi theologi magistri Stephani Brulli
ser Epithomata in formalitates iuxta doctrinā Sco-
ti Incipiunt feliciter.

Um multi pro istro

ductione doctrine Scotti uaria de di-
stinctiōib⁹ et foialitatib⁹ eiusdē docto-
ris ſtilis: incōsona tñ suis dictis ſcri-
pſerint in qb⁹ ſcolastici falſo eruditī a-
bitate nō modice ſūt alienati placuit pro cōi ſtudē uo-
lētiū utilitate mēte doctoris eiusdē de ea re in h⁹ ope-
ſculo ostēdē. Et p̄ q̄ndā modus dicēdi poneſ. 2⁹ illi⁹
modi dicēdi falſitatis redarguent: et poſtemo vitas
ſuccieſe apieſ. **C**Quātu ad p̄m aduertēdū q̄ ab alig-
b⁹ foialitati⁹ doctore ſtilē: ut aſſerūt: ſeqn̄tib⁹ pontū
tur ſepte modi diſtictionū. q̄y p̄m est diſtictio rōnis.
Sed s diſtictio ex nā rei. Lerti⁹ eſt diſtictio forma-
lis. Quart⁹ diſtictio realis. Qui⁹ diſtictio eentalis.
Sext⁹ diſtictio ſe totis ſbiue. Septim⁹ eſt diſtictio
ſe totis obiue: qb⁹ ež corr̄ſident ſepiē modi ydēptita-
tū: q̄nū p̄m eſt ydēptitas rōnis. Sed s eſt ydēptitas
ex nā rei. Lerti⁹ ydēptitas foialis. Quart⁹ ydēptitas
realis. Quint⁹ ydēptitas eentalis. Sext⁹ ydēptitas
ſe totis ſbiue. Septim⁹ eſt ſe totis obiue. H̄i aut̄ mo-
di ydēptitatū p̄nt cogſci per mōs oppoſitos diſtictio-
nū. **C**Quoꝝ p̄m eſt diſtictio rōnis: q̄ diſtictio fm̄
eos: eſt illa que h̄i ſieri p̄ actū itellect⁹ copatim ſeu col-
latim ūt ſortes eſt ſortes. ſor. poſit⁹ a pte p̄dicati diſti-
guif a ſor. poſito a pte ſbi ſola rōne et nō ex pte rei ſiue
ex nā rei. **C**Diſtictio aut̄ ex nā rei: fm̄ eos: eſt illa q̄
eſt iter aliq̄ extrema de qb⁹ p̄dicata ūdictoria p̄nt vñi
cari p̄ter op̄ itellect⁹ ut ſe hñt totū et ptes. ſupi⁹ et ſieri
us. abſtractū et ſcretū. Totū enī h̄et eē ūſtitutū: ptes
aut̄ nō ūſtitutū. Lōſtitutū at̄ et nō ūſtitutū ūdictoria. ſilt
ſupi⁹ eſt p̄ter op̄ itellect⁹ multiplicabile in pl̄ra. ifer⁹
aut̄ nō multiplicabile: multiplicabile vo et nō miſipli-
cable ſūt ūdictoria. **C**Diſtictio aut̄ foialis eſt illa q̄
eſt iter aliq̄ duo: q̄rū vñi nō icludit aliō in p̄ mō dicē-
di p̄ ſe ut iter ſbm et ſua p̄priā paſſione. **C**Diſtictio vo
realis eſt illa q̄ eſt int̄ aliq̄ duo q̄ ſūt res et tres. Illa vo
ſūt reſ et tres q̄y vñi p̄ot corr̄upi alio remanēt et ež ut
ſor. et Plato uel q̄nū vñi p̄ot p̄ diuina potētiā eē ſiue

p̄m⁹ articulo.

modi ydē-
ptitatis et diſ-
tictionū ſa-
mole. 7.

Primus

alio ut partes et color exiſtunt in eo et oē acciſus per acciſus
respectu ſuī ſotii. illa ēt ſūt res et reſ q̄rū vnu est p se cā
efficiēs uel finalis et aliud p ſe effeci⁹; qz idē realit̄ nō
pōt cāre ſeipz. Illa ēt q̄rū vnu est ḡnans et aliud geni
tū; qz nulla re ſeipz gignit fz Aug⁹ li⁹ p de trini⁹ ut
in diuīs pē et fili⁹. C Distiſcio eentialis eft illa que eft
iter aliq̄ q per aliq̄ potentiā pñt ſepari a ſe iſicē ut ſor
tes et plato paries et albedo ſua: et ſic diſterunt diſtictio
realis et diſtictio eentialis ſim iſtos in creaturis qz q̄
cūq̄ diſtiguunt eentialit̄ i creaturis diſtiguunt realit̄
et eō q̄cūq̄ diſtiguunt realit̄ et diſtiguunt eentialit̄ in
creaturis. repif tñ in diuīs diſtinctio realis pſonaz si
ne diſtictione eentialit̄ ipaz cū hēant eadē eentia. ſic ſim
eos diſtictio realis in plus ſe hēt q̄ diſtictio eentialis. C Diſtictio ſe totis ſbiue: ſim eos: eft illa q eft
iter aliq̄ duo extrema q̄rū realitates ſut diſtictie et ab
iſicē ſepate in actuali exiſtia ita q nō queniuūt in aliq̄
realitate ſbiua ſeu actu exiſti: ut duo iſividua eiusdem
ſpeī. Nec enī coicidit iſta diſtictio cū diſtictio reali
nā ibi nō regriſ de neicitate ſepatio actualis: S at reg
rif. vñ corp⁹ et aia vniata diſtiguunt realit̄ qz l̄ nō ſint
ſepata actu pñt tñ ſeparari et vnu pōt corrūpi alio re
manēt et tñ nō diſtiguunt ſe totis ſbiue: queniuūt enī
in realitate ſbiua cum ex his ſtituat vnu ens per ſe.
C Diſtictio ſe totis obiue eft illa que eft iter aliqua
duo extrema que in nullo pceptu reali cōi queniuūt q
ditatiue ut ſunt due ultie dñe et per iſtas ſeptē diſtinctio
es facile patēt ſeptē ydēptitatis p opp⁹ ad illas.
Ex his iſerūt aliq̄ correlaria. C primū eft q̄ ultima
diſtictio arguit oēs alias et penultia arguit oēs alias
pter ultiaz et ſic deſcedēdo uſq; ad p̄mā nō aut̄ eō ſic
ſe iſerūt. p̄a enī nō arguit 2^{am} nec 2^{am}; et ſic de ſingu
lis deſcedēdo uſq; ad ultimā. C Secūdū correlarū ydē
ptitatis nō ſic ſe iſerūt ſicut diſtictio es opposite. uſt
mo enī ydēptitas nō arguit penultimā et ſic deſcedē
do uſq; ad p̄mā. S ſe oppoſito mō ſe bñt qz p̄a arguit
ſcda; et ſcda tertiam et ſic deſcedēdo uſq; ad ultimā.
C Tertiū correlarū maior; ydēptitas que pōt eſſe eft
ydēptitas rōnis: qz ipa oēs infert alias. C Quartū
correlarū q̄ minor; ydēptitas q̄ poſſit ēe eft ydēptitas
ſe totis obiue: qz ipa nullā alia infert. C Quintū corre
larū maior; diſtictio que pōt ēe eft diſtictio ſe totis

4

105 ce hac
bortuſio p
uō ſolū vna
magiſt̄ illeſo
nō diſcretiſ
et ſic ſe
rō ſeminaliſ
qui iſcrit in
paginare ga
plicata emer
tit q̄ iſcē pote
te et plura ad
dit q̄ nō dñ
ſuare p. t.
t. ſ. et ſolū
tocco horneſ
q̄ attributum
omniḡ ſeo
ne nōlū videt
in principio p.
p̄plicata ſtem
ſuare ſe
correlatia de
correlatio. Ju
nū cal endre
ciſ ſuare b̄
viro et uſ re
or diſcipular
cina.

obīne: et minor est distinctio rōnis. ratio prīmī est q̄a
distinctio obiectiva oēs alias ifert. ratio sc̄di est q̄d
distinctio rōnis nullā aliā infert. C Sextū correlariuz
q̄cuz distinctione rōnis stat ydēptitas ex natura rei
et cū distinctione ex nā rei stat ydēptitas formalis: et
sic de singulis ascēdendo. vnde aial et hō distinguūt
ur ex nā rei et tñ sunt idē formaliter cū aial includat
in hoie in p̄mo modo dicēdi per se. C Septimū cor-
relariuz est cū distinctione obīna nulla stat ydēptitas.
C Octauū correlariuz est cuz ydēptitatem reali stat di-
stinctio formalis et ex nā rei: hec oia patēt ex p̄missis.

2º articulus.

Sed ista opinio l3 sit multū cois et fa-
mosa: apud multos
scotistas. videt tñ ptinere multa falsa: nec sequit do-
ctorē subtilē: imo manifeste afferit aliqua p̄tra ipsuz.
Ideo hoc sc̄do loco arguo p̄tra eam. pbādo primo q̄
nulla sit distinctio ex natura rei mino: distinctio for-
malis: et q̄ distinctio ex natura rei nō p̄t stare cū ydē-
ptitate formalis: q̄ quecuq̄ distinguunt ex natura rei
distinguunt formaliter et ecōuerso. ergo distinctio ex
natura rei nō stat cum ydēptitate formalinec est mi-
nor ipsa: p̄sequētia est manifesta: et antecedēs quo ad
secūda sui partē cōcedit ab eis. Sed quo ad primā
partē probat: q̄ quecuq̄ distinguunt ex natura rei
dicūt aliam et aliā rationē formalez: sed quecuq̄ di-
cunt aliā et aliā rationē formalē distinguuntur forma-
liter. ergo quecuq̄ distinguuntur ex natura rei distin-
guunt formaliter: mino: est evidens: et maior pbā-
tur discurrendo per oia illa que ipsi ponunt distinguiri
ex natura rei et nō formaliter. p̄mo de superiori et in-
feriori. manifestuz enim est q̄ supius et inferioris ha-
bent aliā et aliā rationē formale: cū ratio inferioris
sit extra rationē superioris. sūlter sicut ipsi dicūt: ratio
socratis est incōmunicabilis: ratio autē hois est cō-
municabilis. Sed eadē ratio formalis nō potest esse
cōmunicabilis et incōmunicabilis. sūlter patet de to-
to et p̄tibus: ratio enīz formalis totius est alia a ratio
nibus formalibus cum eadē ratio formalis nō sit cō-
stituta et non cōstituta cōstituens et nō constituens.
Similiter de modo intrinseco et de re cuius est mo-
duis l3 enīz modus intrinsecus sit ille qui additus al-
teri non uariat rationem eius formalem ut patet de

a Quādis in maꝝ ne-
neratiō hēc hic excel-
lētissimū virꝫ et sumū sc̄o-
listā iōm reputo: q̄ tñ eō
clonē quā itēdī nō p̄tis
sc̄o exp̄sile in aliq̄ loco.
Iō rōnes iste ē cōcēm pō-
nē formalizatū ēē solu-
bles i via Scotti paucis
nōbo excitādo lectorē i-
geniolā ad p̄la alia addē-
da. Anīz ign̄ hūt p̄me rō-
nis p̄ p̄ma lūi p̄te negat
Et ad. pbādū elius negat
maior. Et cū p̄ba fiduci
ue p̄mo de supiori et iſe-
riori dico q̄ exp̄sile d̄ mē
t̄ sc̄o. iferī ē idē foſalit
supiori: nō tñ ēz ut supi-
nōū in notullū sup. t̄ p̄ce
dēti p̄te. 3.2. art. p̄ncipal
hoc p̄z ex diffōne ydēpti-
tatis foſalia quā ponit. 2.
di. p̄. p̄te. 2. q. j. et exp̄silia
33. di. p̄. reparationi. q. 2.
Est iſiḡ ibi ydēptitas for-
malis nō mirua ut. 5. nō
ui. cū hoc tñ ſtar q̄ iferī
nō fit idē ex natura rei ſe-
riori pp̄ficationē ūdī-
toriaz de eio ut recte for-
malizat̄ loquunt. Sūlter
dico ad illō q̄d tāgit d̄ to-
ro et p̄ib⁹ ut p̄us notaū
pono enīz totū phicum et
metaphicum ēē idē foſa-
lit et realū p̄ib⁹ l3 nō c̄p̄
Et q̄d iſiḡ sua pp̄oneſiū
damētali q̄d eadē rōfoſa-
lio nō est coicabilis et nō
coicabilis. ſtituta et nō
ſtituta. nerū ē loquēdo
de eadē foſalitate adeq̄uat

mentis causam nō s. p.
potest sic probatur
ille faciat pidi ex nā rci:
e nō ad spofas ergo
est enī mutatio de
ficiencia ex nā rci s. dū
fotatio q̄re fotatio ubiq
uerū illa e nō e. Reversi
ē dīc̄ hoc nō c̄ idē fot
illa illa. t̄ dīc̄ ipsa sic dūt
gai ad illa ut exp̄it h̄t
doc. nōl. s. dūd̄ retiū ad
dīc̄ de quiditate t̄ modo
mūr̄ v̄i i doc̄ta q̄s q̄s
exp̄it dīc̄ q̄ mō nō dū
mīd̄ fotatio nō eo c̄ e.
2. dīc̄ p̄ t̄ abd̄. 3. 6. q̄d̄
deū q̄d̄ dīc̄ e. ianor
n̄i e. nōl. q̄d̄ ne re
c̄ idē n̄c̄ fotatio fotat
dīc̄ dīc̄. t̄ hoc maxie ne
rū e. dūd̄ fotatio e. po
sūd̄ dūtatu iñi x̄p̄
q̄d̄tatu ut e. v̄i illa po
sū. nō e. l̄ḡ deductio n̄
e idē fotatio l̄ḡ dīc̄tatu
ut e. t̄ iñi fotatio l̄p̄p
t̄o. c̄ hoc n̄i c̄ dīc̄tatu ex
dūtatu modul̄d̄ n̄c̄tatu
ic. v̄i pḡ dīc̄tatu t̄ mōm̄
illa e. p̄c̄tatu dīc̄tatu
ob illa s. non e. illa cd.
Quiditat̄ iñi doc. 2. d. p̄
e mō n̄o l̄k̄ oppoſitio
Ric̄a fotatio. sui dīc̄tatu
t̄ p̄c̄tatu dīc̄tatu. Que m̄
oia causae x̄p̄tatu ut in
dīc̄tatu declaimatio in
doc̄ta k̄ad̄ sup̄ fuiso ex
ponim̄. Et alibi dō fātē
te p̄x̄t̄ legimus. Cā u
teri q̄rto loco p̄b̄r̄ p̄p
st̄u ex rōm̄ dīc̄tatu t̄
dīc̄tatu pḡ e n̄o p̄c̄
dīc̄ q̄z ibi e. p̄c̄tatu fot
atio mutatio ut coher dī
t̄z possit e. dīc̄tatu e. dīc̄
parado dīc̄tatu ad dīc̄
tatu ex illa decriptione
ydepinatio fotatio. 2. dīc̄
p̄. abd̄. iñp̄. Sali dīc̄tatu
e. dīc̄tatu fotatio. s. q̄z
e. p̄c̄tatu p̄b̄tatu dīc̄ q̄

albedine et eius gradibus. albedo enim intensa et remissa sunt eiusmodi ratione formalis. sed est tamen talis modus quenamvis rei in primo modo dicendi per se quare non erit illius idem formaliter cum re cuius est modus. Ibi forte proprie non distinguat formaliter a re cuius est modus: ut ad distinctionem formalē requiri fortasse quod sit quiditas et quiditas. Modus autem intrinsecus non est proprietas formaliter vel quiditas. quod quiditas addite alteri varietates ratione formalē ei sunt substituti per illā ut rationale et irrationalē si addantur sicut constitutū species huius diversas rationes formales: non sic modus intrinsecus. vñ nulla ratione quiditas potest addi alteri quam varietates ipsam vel simpliciter est de una specie aliā faciat triā vel disparata: vel hoc est de non tali specie facit talē species: puta si addatur differentia primaria ad eum quiditatim quā facit species species spalifera et non perficit talis species spalifera sed tamen perficit species intermedia: patet ergo de diffinione et diffinito. nam ratione formalis diffinitio est alia a ratione formalē diffinitionis: ratione enim formalē diffinitio est ratione totius. ratione formalis diffinitionis est ratione partium. nam dictum est quod est sicut ratione formalē ratione totius et alias prius. Ties manifestum est quod alia est per se conceptus diffinione alius diffinitio accepte pro receptibus significati. quod alia et alia receptibilitate dictum diffinitio et diffiniamur. Sed tales receptibilitates non sunt nisi rationes formales seu objecta rationales receptibilitas. ergo diffinitio et diffinitio dictum sicut et alia ratione formalē rationales: acceptio est de dictoris subiectis in primis ubi ex intentione probata sunt duobus aut tribus medijis. et confirmata tota illa ratione est ipso sicut et alia quiditatim illa distinguuntur quiditatis et rationes. Sed oīa illa que distinguuntur et non rei ipsiorum sicut et alia et aliam quiditatē. quod oīa que distinguuntur ex non rei distinguuntur quiditatibus et rationales. igitur distinctione ex non rei non potest stare cum ydentity ratione ratione non ipsa. maior est manifesta: quod ubi et alia rationes ibi est distinctione quiditatibus: sicut ubi est alia et alia res ibi est distinctione realis. sed postquam oīa distinctione quiditatibus est rationis minor est sufficiens probata per discursus factū in precedente ratione. patet enim per ipsum manifeste quod oīa que ipsi ponuntur distinguuntur ex non rei et non rationales huius et alia et alia quiditatē vel sicut dictum quiditatē et modum intrinsecum est. Si dicunt quod receptum et subtractum distinguuntur ex non rei et non ratione

Billy form
so pp ca q d
cra fui L. pag
ceden o fuis
kines mudi
pls ecceps
e delimitac
formal
Slide fra L.
di, ro. t. 3-a
exponent
Ind d cni phd
2. membra
cico fili form
mii. t. alibi
scpe uia y.o
p. q. mina. fo
medio pene
principale. t.
2. membran

bēt alia t alia qditatē. Dico q̄ s̄ est falsum: qz q̄cūq̄ distinguunt solū penes diuersos modos c̄cipiēdi idē obiectū formale sola rōne distinguunt t nō ex nā rei. S̄z cōcretū t abstractū solū distinguunt penes diuersos modos c̄cipiēdi idē obm̄ foiale igit̄ solū rōne distinguunt t nō ex nā rei. maior est manifesta: qz sola diuersitas cōcipiēdi idem obiectus formale: ita mō nō arguit distinctionē ex nā rei. minor est doctoris subtillis in 2° dī. p̄mi t in plurib⁹ alijs passib⁹ sue doctrine.

Credo b̄ p̄ncipaliter arguit ad idē supponendo q̄ dīstictio vna in intellectu est penes diuersos modos cōcipiēdi idē obiectū formale t hoc siue cōcipiēdo grāmatice ut homo t hoīs: siue logice ut homo t huma-
nitas. Alia dīstinctio est maior in intellectu cōcipien-
do duo obiecta formalia duob⁹ actib⁹: t hoc siue illis
correspōdeat diuerte res ut intelligēdo hoīem t asinū
siue vna res ad extra: ut intelligēdo colore t disgrega-
tiū. ista suppositio est in foīa ipsi⁹ doctoris subtilis
in 2° dī. p̄mi. ubi inuestigat distinctionē formale inter
rōne eētie diuine t rōne suppositi: isto supposito pro-
bo q̄ supius t inferi⁹ nō soluz distinguunt ex nā rei
sed et formaliter: qz itellect⁹ intelligens hoīem aut in-
telligit ipa ut diuersa obiecta formalia. aut precise ut
idē obiectū formale sub alio t alio mō cōcipiēdi. nō
2° mō: qz tūc nō esset maior differētia q̄ c̄cipiēdo ho-
minē t humanitatē. t ita nō c̄ciperet hominē seu hu-
manitatē magis coicabiliē q̄ sorte. nam homo nō est
incōmunicabilis si humanitas est cōmunicabilis t
ecōuerso. Igif̄ si homo t sortes non plus differūt q̄
humanitas t homorū nō esset coicabilis si for. sit in-
coicabilis nec ecōuerso. Si p̄mo mō cuīz ista diuersa
obiecta foīalia sint due rōnes in re ex nā rei repibili-
les t nō fabricate per actū itellect⁹ negociatīs seu cō-
paratiō: sequeit q̄ iter ipsa erit dīstinctio formalis. nā
ubiq̄ est alia t alia rō formalis ibi est dīstinctio for-
malis: qz alietas in diuersis rōnib⁹ foīalib⁹ arguit ali-
am t alia formalitatē: t alia t alia foīalitas arguit di-
stinctionem formalem. Eodē mō posset argui de dis-
finito t diffinitiōe t de toto t p̄tibus. Ex his manife-
stū est q̄ nō est ponēda aliqua distinctionē p̄cedēs actū
itellectus minor distinctione formalī que possit stare
al ydēptūtate formalī. **C**reterea 3° p̄ncipaliter ostē

gre. 1. q. 1. idē
2. dī. 1. q. 3. et
alibi sc̄pe. q̄
rei amēdū
camēta. q. 3
t ea q̄ ibi no
nati.

q. 4. gre. idē.
2. dī. 1. mō. 4.

nō: t hoc tenēdo q̄ diffi-
nitio nō dicat alīq̄ ynāz
foīalitatē resultatē ex p̄-
tib⁹ nū iſm̄ diffinitiū: t
ic̄ dicē diffinitiōē eē idē for-
malis diffinito, ē dicē dif-
finitū ēē idē sibi ip̄ foīa-
litē. vñ recē dixit doc. i. q̄
9. sup̄ porphirio. q̄ diffō
nō nūa a porphirio iter-
ulsa eo qz nō h̄z aliques
vnā modū p̄dicādi imo-
bdicāci lī q̄le qd. q̄re ea q̄
ibi copioſe nō dū. Est igit̄
p̄cise ibi dīstictio ex natu-
ra rei ul̄ sola dīstictio rō-
nis ut plū vñ. Quō dī. p̄
cedat rōnes leo. 2. dī. 1. q̄.
2. de diuītate hōz cōce-
p̄nūtūdīgēt lōga expōe
S̄z. p̄mī dico q̄ illa dī-
stictio artēdi dīz penes p̄n-
cipia p̄tōniū trīnsece t
pullulariōs neccio cōdītā-
tia. diffō ergo q̄ ē īmīnīl̄
p̄cē seu dimīnē p̄plex⁹
t icōplex⁹ ē alīa diffini-
to qd̄ ē īmīnīl̄ s̄līr icōplex⁹
rōne significatiō: nō vñiul̄
h̄z plūs foīalitā a diffinito
dīstictio p̄l̄z nō c̄. Jō dī-
finitio ē mediū iserendi
neccio pullularis de trīnse-
ce t foīalitā p̄tūto in q̄
ydēptūtac p̄ces diffinitiōe
t passio. s̄līr ex p̄dū dī-
finitiōis ē utulogī ē nāe
origario. ita in eē rōcia-
tiōis ē neccia abloq̄ penū-
one p̄secutio. Que omīa
billis lector p̄legit. Qui
ho poneret dīstinctiō dicē
foīalitā ex natura rei alia
foīalitatē vna difficitas a
diffinito h̄bet dicē ut i p̄
cedēciūb⁹ q̄ est ydēptūtis
foīalus nō mutua diffini-
ti ad diffinitiōes. Que
alibi h̄bet inuestigari. Lūz
hoc enī stat dīstictio mutua
ex natura rei p̄ḡ p̄dīcio
nē inuentam.

b. **G**eba rō p̄ncipal h̄

Sextus

docillimi viri soluit le-
ui ex hys qdca sc. pcedo
enī qd maior distictio ē it
hosiez t socrate qd il ho-
ne t bumanitatē. t nō fu-
gio cū sophistis ad qd
dus distōnis rōnta. Ulti-
ri pcedo qd hō distiguif
foialr a socrate t socrate
itate t hoc ponēdo disti-
ctione foialē nō mō acci-
pi a formalitate tuo mō
vca h̄ secundo mō dca ut
i pcedēt. t. tacrum ē. Et
hō l̄ socrataas distigu-
al foialr ab hoie no mō lo-
cates ut p̄us dixi b̄ mē-
te doc. Cum distōne igit
mutua ex natura ret in
illa stat distō foialē mu-
tua t ita ydēptitas talis
l̄ n̄ adequa neq; mutua.
Quō d̄ sp̄a d̄c̄ totū ē
ididuo, dixit doc. 3. di.
2. t sup. t. pcedēti tacitū ē
t alibi nō i logica. S̄ posse
ēt ponderari quō
ueq; fit qd dic̄ illa v̄z et di-
ūla oba foialta cū ididuo
v̄z nō ple icellat n̄fis b̄
rōne sp̄ci. S̄ lector stu-
diosus addat ibi p̄sra ex
doc. ut alibi sepe notau-
Panca p̄ nūc sapienti.
c. Tertia rō fncipalstā
git bona difficultatez ex
dicens Ico. 2. di. S̄ p̄t
dici p̄formit dictio ipse. 2
q. q̄libet. q. 2. ad fines. t
7. di. p̄. i. sili. t. j. regia. d.
26. q. 2. t di. 33. ciudem.
q. 2. t sup. 7. metra. q. 19
p̄la b̄n̄pōderado. S̄ re-
solute t b̄cuit p̄o dici.
qd iplicite i distictiōne for-
malis i celiq; disto ex nā
rei t iō nomis vni ielle-
ti alia l̄z vna nō sit foia-
lii alia. S̄l̄ posse dici qd
p̄feras de qd logi ibi do-
ctor tm̄ ex natura ret di-
stiguif ab cēntia qd nō ē
foialta qd loquēdo l̄z
qd cēntia distinguit foia.

do qd hoc est cōtra doctorem exp̄sse in eadē dī. 1. p̄l-
mi in loco p̄dicto ubi ponit distinctionē foialē seu nō
ydēptitatē inter cēntia diuinō t pp̄ietatē declarādo
qualis sit dīa formalis seu nō ydēptitas que ponit
pcedē oēm actū intellect⁹ sic in forma dieens. C Dico
qd tam in reb⁹ qd in intellectu dīa aliqua maior mani-
festa magis ek: t ex illa cōcludis frequēter dīa mi-
nor que est imanifestar in re autē manifesta est disti-
ctio rep. t hoc dupl. s. suppositoz t naturaz: in intel-
lectu manifesta est dīa duplex. s. modoz cōcipiēdi t
objectoruz formaliz. Ex his cōcludit dīa hic intēta
que est imanifesta: qd minima in suo ordine: b̄ est iter
oēs que p̄cedut itellectionē: hec ille. Ex quo māifeste
p̄z qd Doctor nō solū snialr: b̄ variabilē ponit distō
nē foialē seu nō ydēptitatē eē mīmā iter oēs p̄ceden-
tes itellectionē. nulla ḡ est mīor distictio ex nā rei di-
stictiōne foialē. C Itē fm̄ ipm̄ Scotū pbaf qd supiora
distinguant foialr a suis iferiorib⁹: qd negat isti sequa-
ces sui. ipse enim in dī. 16⁹. respondendo ex intēto
ne ad questionē quā format ibi. s. Utrū imago trini-
tatis p̄sistat in tribus potētijs aie rōnalis realiter di-
stictis: sic respōdet in foia. Ideo dico aliter sic fz Dio-
nysium 5⁹ caplo de divinis nominib⁹ p̄tinētia vnituita
nō est eoz que oīno sunt idem: qd illa nō vnituit: nec
eortū que manēt distincta ista distinctiōne qua fuerūt
distincta ante vnituitē: sed est eoz que sūt vnti realiter.
manēt tñ distincta formalē sive que sūt idē ydēptita-
te reali. distincta tamē formaliter. b̄ autē p̄tēta sūt in
duplici dīa: qd quedā sunt de nā p̄tinētis. ut quecum-
qz sunt supiora ad p̄tinēs: vbi grā ab eadē re accipit
rō albedinis coloris: c̄lītatis sensibilis t q̄lis: t hec
sunt supiora ad hāc albedinē. t iō oīa sūt de essentia
ei⁹. alia sunt p̄tēta in aliquo vnituitē q̄si iferiora: qd q̄si
passione p̄tinētis nec sūt res alie ab ipso cōtinēte. isto
mō ens cōtinet multas passiones que nō sūt res alie
ab ipso ente ut pbaf Aristo. 4⁹ metha⁹. distinguunt
tñ adiuvicē foialr t qditatē: b̄ ille. P̄z iō clare qd foia
supiora vnituitē p̄tinēt in suis iferiorib⁹: t qd ad talē
p̄tinētā vnituitā regrif qd p̄tēta distinguant foialr a cō-
tinēte. vñ brevit isti scotiātēs nō dicitūt ad doctrinā
Scoti p̄formit: qd nūq; ponit distōne ex nā rei disti-
ctam p̄tra distinctionē formale: imo oppositū exp̄sse

Ecce ps qd
de sangore
t hō dōcē
ip̄p̄ḡz p̄c.

Lc. t dīb

ponit sicut patet ex istis p̄ allegatis & ex multis alijs
passibus sue doctrine quos omittit causa brevitatis.
Quarto p̄ncipaliter arguit ex dictis eorum: dicunt enim
quod distinctio formalis est illa que est iter aliquid quo
rum unum non includit aliud in primo modo dicendi per se: sed
si ista descriptio sit sufficiens: sequitur contra eos quod super
ius & inferius distinguant formaliter: si litteriter totum &
sue pars diffinitum & diffinitio non solum distinguunt ex
naturae rei. Probat: quecumque extrema sic se habent quod
unum non includit aliud in primo modo dicendi per se illa di
stinguunt formaliter. sed superius & inferius totum & partes
diffinitum & diffinitio sic se habent quod unum illoque non includit
aliud in primo modo dicendi per se. igitur distinguunt formaliter.
Major est evidens ex descriptione distinctiōis for
malis data ab eis: minor probat: quod superius non includit
inferius in primo modo cum nullus superius diffinitus per suum
inferius. immo oia inferiora sunt extra rationem per se superio
rum: si litterliter diffinitio non includit in primo modo dicendi per se
diffinitum. quod propositiones per se non pertinent secundum primum
posteriorum. c. de statu p̄ncipiorum. sic intelligendo quod si
predicatus dicatur de subiecto per se non excepto dicatur subiectum
de predicato per se sed per accidens. ergo si ista est per se pri
mo hoc est ait rationale ista non erit per se primo ait rationale
est hoc sed magis per accidens. Si litterliter non includit
totum in primo modo dicendi per se. Si dicatur ad ista quod
superius non includit sicut inferius in primo modo dicendi per se:
negatur diffinitio diffinitum neque partem totum. non excepto in
inferius includit sicut superius in primo modo dicendi per se. Et dif
finitum diffinitum est: et totum sicut pars: hoc nihil ualerit: quod sed p
ut cocludere quod omne inferius est idem formaliter suo super
iori. et similiter quod diffinitum sit idem formaliter sue dif
finitionis: et similiter totum est idem formaliter suis partibus:
per ut quodlibet illoque includit reliquum in primo modo dicendi
per se autem eodem modo includit quod superius non est idem formaliter suo
inferiori: quod non includit ipsum in primo modo dicendi per se

Possunt etiam scilicet dicitur quod recurrendo ad illud quod dixi superius per definitionem recipitur scilicet scilicet ratione
accepta. non quod ultio includit in fine rosis per quod non currit quicunque pedibus.
Dicitur 4. ratione nihil militat in me quod iam ex dictis per se solo ei copiosum. p̄cedo enim hinc distinctio scilicet ab inferiori et pro
a toto. sed per definitionem maior: distinctionis est. sed iam hoc tetigit in solone. j. rosis. descriptiones igitur intelliguntur in
genitali ut extendatur se ad predicationem et distinctionem scilicet ratione naturam sicut prius nō dicitur. Si uolueris plus alia hic
addere: quod disputacione eiusdem frater Samuellus quod dislocavit umbrias in quibusdam epistola et dialogis sed hinc belarum
vix cuius scriptum abhorret sicut et aspicere potest quod non modernorum hypocrita per libellos divitaxat placitum eum esse in
dicauit: nec dignum recitari aut huius hoīis corrigendā mūniū arguitur solū: quod ex scoto ipsi scoto satisfacit.

Secundus

Contra rō nō pcedēt
ē cū q̄ poterit dellōne ē
pdep̄itare t̄ illū sū p̄
modō affigndi ipso is
tractari pcedēt p̄c. 6.
arr. 2. p̄ncipal. Sed h̄
finaēdo sc̄ndū modō id
potuī ī q̄ pcedēt hoc
argumēti ē q̄ recita
uit ill. sup̄. sū d̄c̄ facili
q̄ non sufficit ad dellōne
se totis sūndū dñsas exi
stētis actusq̄ h̄ re
q̄ris q̄ bēne fortū exi
stid uel legati seu q̄ sū
i codē sup̄positio seu sūo
et hoc a reali et c̄d̄ vni
guis faciliter ergo evadi
poti hoc argumēti q̄
pcedēt ex sū imaginante
ut patet.

Sexta rō nō ē 3. Au.
street ut p̄. sup̄ articulo
magli p̄c. 2. Sū si nō h̄tis
fūndū illas illorōe ordi
nare valere, dlc̄ ut id in
margie nōn. **D**istinctio
res ē i minoris distinctio
nōn et p̄dēptare tr̄d
ligi d̄z ut singularissime
q. 2. q̄d̄p̄t̄ ad finē haber
doc. **D**istinctio realis ē
maior iſtine p̄ acc̄ di
stictio obīne. Sū distin
ctio obiecta ē maior; let
stue p̄c. p̄mū let̄ rōne
eritatis extremp̄ et le
ctidū rōne sc̄ndū rōne
deficiōis i se. **M**ād d̄z de
partiōis p̄t̄ potēt̄ aie et
d̄t̄s ult̄ posse vno mō
negari. q̄ nō querit̄ in
alio aditatis accip̄leō
oia ut q̄d̄: ut sup̄ notam
ut extremp̄ accip̄leō di
stictio obīne: poss̄ ne
gari q̄ distinguant̄ obīne
hec oia brevib̄ nōn. **S**
ed que solers lector et
iēdū penitus lemoris,

Tq̄ diffō nō est eadē formali sūo diffimile. **T**q̄ p̄co
nō sunt eadē focialr sūo toti q̄ multū illoꝝ iedūt̄ relv
qui in p̄ mō dicēdi p̄ se. **T** p̄m̄as q̄ in cunctis focialr
si affirmatio est cā affirmationē et negatio negationē
per p̄b̄m̄ p̄ poste^o. **G** si includere alioꝝ in p̄ mō dicē
di sū cā focialr q̄re includēs est idē focialr includens in
cludere alioꝝ in p̄ mō dicēdi per se erit cā q̄re nō iudic
dēs sū nō idē formali nō iclusō. modo p̄m̄as dicti
p̄to distinctionēs focialis data ab eis sit sufficiēt̄ p̄ cā
focialr q̄re alioḡ est idē focialr alteri est q̄r includit̄ sicut
in p̄ mō dicēdi per se. nō l̄iḡt̄ oportebit̄ eos pcedēt̄ sūo
q̄ in istis iſtātis iferunt̄ q̄ t̄i fuerūt̄ negata: nec op̄
eos d̄c̄ q̄ descriptiōes t̄ distinctionēs focialis q̄p̄ p̄s
prītatis sūt ab eis insufficiēt̄ assignata. **C** p̄. q̄mo:
p̄ncipalr arguit̄ ī modū p̄sēdi ipsoꝝ distinctionēs
totis sūone: q̄ illa sūo distinguere se totis sūone q̄
realit̄. **S**i loco t̄ sūu actualit̄ legate t̄ i actuali cūt̄
ut duo idemdua cūndē sp̄ci seḡ q̄ corp̄ t̄ sūa sūl̄ vni
t̄ nō distinguere se tos sūone: nec ēt̄ bō t̄ albedo sūe:
neḡ sūa iſlectioꝝ t̄ sc̄ia sua: p̄n̄s est falsa: ḡ illud ex
quo seḡ p̄ntia est manifesta q̄ oia ista nō bēne realit̄
ies loco t̄ sūu actu separata t̄ i actuali cūt̄: fallit̄
p̄ntis p̄. q̄ si illa non distinguere se totis sūone sūe:
ref q̄ p̄uenit̄ in alioꝝ realitate sūone seu in alioꝝ alioꝝ
exaudi q̄d̄ est fl̄m̄: q̄r q̄t̄q̄z due cēntie cēntialt̄ t̄c̄t̄
distictie ad se iuice bēt̄ alioꝝ t̄ alioꝝ actu exaudi sūe alioꝝ
t̄ alioꝝ realitatē sūone. **S**ū corp̄ t̄ sūa sūl̄ vni. sūt̄ bō
t̄ albedo sua sūt̄ sūa t̄ sūa sc̄ia sūt̄ realit̄ t̄ cēntialt̄ dñs̄
eta. ḡ nō p̄uenit̄ in aliquo actu existēdi seu realitate
sūone. maior p̄b̄s q̄ vnaqueq̄ res seu cēntia bēt̄ sūd̄
pp̄t̄iū actu exaudi cū eē exaudi t̄ eē cēntie p̄dēptare
tur realit̄ sicut̄ l̄iḡ corp̄ t̄ sūa bēt̄ alioꝝ t̄ alioꝝ cēntie
ta h̄sūt̄ alioꝝ t̄ alioꝝ exaudiā actualē. vñt̄ bēnēt̄ nō video
q̄ sūa t̄ corp̄: sūt̄ q̄ acc̄is t̄ sūd̄ p̄uenit̄ negata
in alioꝝ actu exaudi cōi ambob̄ seu in alioꝝ realitatē sūe
na q̄n̄ vnuansum̄ q̄s q̄s sūt̄ actualit̄ separata. **C** 3t̄ 6°
arguo. p̄b̄ādo q̄ Distinctio se totis obīne nō iferat̄ oēs
alias: nec sūt̄ maior oib̄ alioꝝ: q̄s risibile t̄ flebile disti
guunt̄ se totis obīne. sūt̄ risibile t̄ bō t̄ mō nō disti
guunt̄ realit̄. ḡ distinctio se totis obīne nō iferit̄ disti
ctionē realē nec est maior ea. assūpt̄ p̄b̄s: q̄ in mul
to p̄ceptu cōi reali q̄d̄itatino p̄uenit̄: cū illa bēbet̄

Accept⁹ simpl⁹ simplice smēc⁹ includit ens qđitatīvē.
 Dis eni p̄pā passio cuiuscūg⁹ entis ē simpl⁹ simplex
 nec aliqd includit quiditatīvē. qđ confirmat ⁊ est qđ si
 idē: qz vñitas ⁊ bonitas que sunt p̄prie passiones en-
 tis distinguunt se totis obiective ⁊ tñ nō distinguunt
 realr. ḡ distinctio se totis obiue nō infert distinctiones
 realē nec oēs alias. Assumpt⁹ qr in nullo p̄ceptu cōi
 qđitatīve p̄veniunt cū nullū sit sup⁹ ad ipsaz. Dicit⁹ eni
 p̄cept⁹ simpl⁹ simplicē ⁊ resolubilē in aliud p̄us: nec
 ens qđitatīvē p̄dicat de ipsis cū sit sbm ipsaz. nulluz
 eni sbm p̄dicat qđitatīvē de suo p̄prij⁹ passionib⁹: qz
 aut̄ oia p̄dicta ydēptificent realr p̄z qr ois p̄pria pas-
 sio ydēptificat realr cū suo subo ⁊ oēs passiones eius.
 dē s̄t̄ ydēptificant realiter inter se. L̄ōfirmat ⁊
 dñe ultie distinguunt se totis obiue ⁊ tñ p̄nit esse idē
 eēntialr ⁊ realr. ḡ distinctio se totis obiue nō est ma-
 ior oib⁹ alijs neqz infert oēs alias. aſis p̄bas qz ultima
 dñia specifica albedinis ⁊ dñia individualis hui⁹ albe-
 dinis distinguunt se totis obiue ⁊ sunt p̄ diuerse cuž
 sumant ab ultima realitate sp̄ei ⁊ ultia realitate indi-
 uidoi ⁊ dicat p̄cept⁹ simpl⁹ simplices ⁊ tñ nō distin-
 guunt eēntialr neqz realr cuž ois dñia sp̄ei realr ydē-
 ptificet tñ per se individuali illi⁹ sp̄ei uel cū dñia ei⁹ in-
 dividuali: ⁊ ista ultimate sumpta sunt de mēte docto-
 ris subtilis in 3⁹ di. p̄mi. ⁊ in 2⁹ di. 2⁹. in mā de p̄n⁹ in-
 dividualitionis ⁊ in multis alijs passib⁹ quos pro nūc
 omitto: ⁊ sic p̄z qđ formalitātes multa dicunt p̄tra
 opionē doctoris subtilis. Patet et falsitas multoz dī
 etoz ab eis. p̄z etiā qđ cuž distinctiōe se totis obiue
 stat ydēptitas realis ⁊ essentialis: p̄z etiā qz nō est ma-
 ior oib⁹ alijs nec infert oēs alias quoz oposuit aſe-
 rebat in suis correlatijs. C p̄z. 7⁹ p̄ncipali ⁊ ultimo
 p̄bo qz distinctio realis ⁊ eēntialis nō infert distincti-
 onem foizalē. imo cuž ydēptitate formalis stat distinctio
 tā realis qz eēntialis: qr aia itelleciua ⁊ corpus sunt
 idē qđitatīve ⁊ foizalē boi ⁊ tñ realr ⁊ eēntialr distin-
 guunt ab hoie. ḡ distinctio realis seu eēntialis nō in-
 fert distinctionē foizalē. imo cuž ydēptitate foizali stat
 distinctio realis ⁊ eēntialis. Assumpt⁹ pro p̄p̄te p̄z.
 qr tñ aia itelleciua qz corp⁹ includunt qđitatīve ⁊ for-
 maliter in hoie ⁊ hō includit illa duo in p̄ modo p̄cē
 dī per se, ergo sunt idē formaliter boi: uel saltē hō est

b

Secundus

idē formaliter cū iōpis. ^qntia tenet per descriptionē ydē
ptitatis foialis data ab iōpis. Illa enī sunt idē foialis
fm eoꝝ quoꝝ vnu icludit aliud in p̄ mō dicēdi per se.
ans pbaſ:q; de qditate seu de diffōne qditativa cu-
tuslibet rei nālis est tā mā q; ppria forma ſbalis et^o.
Sed corp^o & aia itellectua ſunt huiusmodi respectu
hois. ergo t̄c. Et ita pōt argui de qualibet re māli, &
hoc eſt de intētione doctoris ſubtilis in 3° in illa que-
ſtione utrū christ^o fuerit homo in triduo. Scda pars
aſſumpti p̄ncipalif. s. q; aia itellectua & corpus reali
distinguuntur ab hoie & quelibet materia & forma a
toto cōpoſito p̄z per doctores in 3° & oēs ſcotiātēs.

dl.22.

dl.22.

De treo rōneſ uicē. l.
2.9. t. 10. q ad eadē p̄lo
ne p̄badi adducunt. L. q;
chario aliaꝝ p̄dēptitatis
ex p̄dēptitate rōnis non
recie pcedit nec ſemp ut
p̄z i illātō qd introduci
de trib^o p̄lonis i dī t̄d
ocē ſadicamētis ſeq ſu-
damētis p̄t. lib^o ſacra-
mēt p̄formati & alioꝝ ſi
goꝝ p̄acticor uel ſpe-
culacionor min^o ualeat qd
p̄cedētis & ſorte pg hoc
omiuſe fuerit coſter i co-
dicib^o correcțio. & an illi
us ſcelari viri hui ſatiſbu-
doro. pcedit enī ex igno-
rātia p̄dēptato rōnis qd
ē abſolutiſtis ut ſagittis
nō. t nō ē pg puenien-
tia aliq; in aliq; respectu
rōnis hinc caueat ab itel-
lectu hinc a nobilitate. Eſt
enī p̄dēptato rōnis cui
dē ad le cōparati & nō ad
aliō & ē ſimpli p̄dēptato
& fm qd dūktas ut hinc
nō. Ptoſter enī a illi er-
git qd hō & aiaꝝ cēt idē
realiꝝ qd pueniat i eadeꝝ
re ſalit fm hēm p̄ occi-
uē applicationē ut pote
i albedine nel horum mōl.
Ptoſter ēt pbaſ:q; dīc.
q; res p̄lone die. 10. hōl
camēt, & illa ſolidamētis

non ifert oēs alias ydēptitatis. cuiꝝ oppoſitū dicit in
ſuis corelatiōis: q; p̄z & fili^o & ſpūs sanct^o ſunt idē rō-
ne: ſeu h̄nt ydēptitatē rōnis & in nō ſunt idē realiſ ſu-
poſitalliter ſeu pſonalit^o. Igit ydēptitas rōnis non in-
fert oēs alias ydēptitatis. aſſumpti p̄z ſui pte mani-
festū eſt. Nā alia eſt pſona p̄is alia fili^o; & alia ſpirit^o
sancti: & diſtinguunt realiſ ſu poſitalliter iter ſe: cuꝝ nul-
la res ſit: que ſeipam producat ſeu ſpirer. Sed prima
pars aſſumpti pbaſ. Nā de qbusciq; dī vnu acq; idē
respect^o rōnis nūo ſeu eadē relatio rōnis nūo illa ſut
eadē rōne: & h̄nt iuitate rōnis: ſed de pte & filio & ſpu-
ſcō dī vnu & idē respect^o ſeu relatio rōnis nūo igit
ſunt idē rōne. Maior patet. Nā ſicut illa diſtinguū-
tur rōne: de qd ſic diuerſe relatioēs ſeu respect^o
rōnis: ita illa diſcunt eadē rōne: de qd dī vnu & idē
respectus ſeu relatio rōnis. Minor pbaſ:q; p̄z & fili^o
& ſpūs sanct^o ſunt vnu dñs respectu creature: vnu
creator: vnu pſervator & rector: & ſic de ſilib^o. Mo-
do p̄stat: q; tale dñiꝝ & respectu creationis active &
pſervatiois & gubernatiois & ſic de ſilib^o ipoſitā ſo-
lū relationē ſeu respectū rōnis. Igit t̄c. L. oſiſ matur
q; ois respectus ſeu relatio dei ad creaturā eſt cōmu-
nis trib^o p̄lonis: pſertim loquendo de respectu caue ad
cātū & creatris ad creatū: qd opa trinitatis ad ex ſu
iudicata. Sed ois talis respectus dei ad creaturā eſt
respect^o rōnis & nō realis: cuꝝ de nō poſſu referti ba-
bitudine reali ad creaturā ſeu ad aliq; aliō extra ſe.
Igit in talis respectu cōi tres p̄lone pueniat ſive ſunt
ide tanq; in aliq; cētiali ad extra. C. Je ſo. p̄ncipalit

Explanatio
ſimbolo
Hug^o. i. l. 6

Eſtde ſo. dī.
30. p. t. 1. q.
q̄lub. t. j. q. 2

Hug. 2. t. 4.
de trinitate

Uide sc̄o. fug
g. metra. q. 6
t. p. i. t. nois
les c. alios se
tudo de distin
cuone. pdice
mator.

arguit ad idē. p̄nta s̄c idē rōnēt t̄ tñ nō s̄c idē realt̄ t̄
eēntialr̄ aut salte foialr̄: ḡ ydēptitas rōis nō isert oēs
alias ydēptitates. assūptū p̄ 2° sui pte p̄. Nā p̄nta fz
vnā opionē distiguunt eēntialr̄ t̄ realr̄: aut ad min⁹
foialr̄ fz alia: ul̄ 3° fm vnā opionē aliq̄ p̄nta fz aliq̄s
suaz spēz distiguunt realr̄ a se iuicē. Sz p̄ ps assū
pti. pbaf. Nā oia p̄nta quenit in ista 2° itētio seū re
latiōe rōnis: q̄ est gen⁹ gñalissimū. s̄ba enī ē gen⁹ gñia
lissimū: t̄ q̄litas est gen⁹ gñalissimū: t̄ q̄litas est gen⁹
gñalissimuz: t̄ sic de alijs. Lōfirmat: q̄r hō t̄ lapis in
istis pp̄nib⁹: hō currit: t̄ lapis est in cētro t̄re ydēpti
fiant rōne: cū queniat in isto respectu rōnis seū 2° itē
tiōe que dī s̄bm seū s̄bisci in pp̄one: t̄ tñ p̄stat q̄ disti
guunt eēntialr̄ t̄ realr̄. igis ydēptitas rōnis nō isert
oēs alias ydēptitates. Nec ualeat si dicat: q̄ nō ē idē
respect⁹ rōnis nūo seū 2° itētio: que dicat de dece p̄n
tis: fz solū spe: nec eadē 2° itētio nūo: que dicat de s̄bo
vnū pp̄onis z alteri⁹ fz solū sperq̄ t̄ nulla entia crea
ta uel paucissima possent ydēptificari rōne: t̄ hō loq̄n
dore regult: t̄ fm q̄ logici coiter loq̄punt de sc̄dis itē
tiōib⁹ seū respectib⁹ rōnis: q̄r ut coiter dicūt nulla en
tia creatā realr̄ t̄ eēntialr̄ disticta totalr̄ ab iuicē sepa
ta p̄nt quenire in aliq̄ respectu rōnis vno nūo: qui di
cat de ip̄is. Et notāter dixi coiter t̄ regulr̄: q̄r in alig
bus entib⁹ oppositū inuenit: ut patet in rōne seq̄nti.
Sūl̄ nullū ens reale creatū q̄tūcūq̄sib̄i p̄ idem
realr̄ t̄ penit⁹ ex nā rei p̄t quenire cū seipo in vno re
spectu sen̄ relōne rōnis nūo. Sortes enī q̄uis sibi p̄p
fi sit penit⁹ idez ex nā rei. In istis tñ duab⁹ pp̄nib⁹:
sortes legit: sortes disputat: nō quenit sibi p̄i nec ydē
ptificat sibi p̄i vno respectu seū relōne rōnis nūo. Alia
enī est 2° itētio seū relōne rōnis s̄bi: ut dī de ip̄o in p̄ p
pone: t̄ alia ut dī de ip̄o in 2° pp̄one. Sic igis itell̄s
nō posset facē: q̄ idē ens creatū oib⁹ modis idē ex nā
rei: et sibi p̄i idē rōne: si oportet eiudē respectu seu
relōne rōnis nūo dicit de iisdē rōne: seū de eis q̄ ydē
ptificant rōne. C Ultio igis t̄ x̄ p̄n arguo sic: Et q̄ pu
rat s̄ba ista: ego baptizo te in noie p̄is t̄ filij t̄ sp̄is
sci. sūt realr̄ t̄ eēntialr̄ disticta: t̄ tñ quenit in vno re
spectu seu relōne rōnis nūo: in qua ydēptificant. igis
distictio realis t̄ eēntial stat cū ydēptitate rōnis: cui⁹
opp̄m ipsi dicūt. Assūptū pro p̄ pte pbaf. Nā aq̄ est
in sacro t̄. ut s̄b talib⁹
respecib⁹ p̄siderant uō
distinguunt realr̄ ul̄ eē
ntial. imo sunt vñū t̄ nō
mō vnitate p̄pozitionis
ut coiter dī sed ēt maio
ri: p̄ c⁹ ulterior specula
tōc vide ea q̄ notauit sup
11. q. sc̄o. i p̄phirītū sol
uēdo p̄mū principale t̄
alibi sepe. Alia pl̄a bic
addat diligēn lector: t̄
auctoritatib⁹ scripture
t̄ sc̄tōr̄ atq̄ phōz oīdat
dari multitudine distō
nū t̄ ydēptitū. p̄tra ad
uersariol q̄rānk foialiste
antiq̄ t̄ moderni. Et sic
defendat cois t̄ antiqui
mōs dicēdi. hec oia p̄
babili t̄ saluo sp̄ melio
ri iudicio. Expositū enī
fmōnū ueroz ē p̄esse se
hic hō q̄ apparēt ut re
cre in gr̄ auroys. S. d. ph̄
sico auditu. Et inquisito
res vitatis op̄z cē nō mi
micos ut ait ingeniosus
Aristoteles. 2. cc. t̄ mā
di.

Zertius

fol. 4. r. 20
Mad dec.

ens permanēs: yba illa sūt successiva. Sīl ēt manet in
actuali exiūta acq ybis trāscētibz: i.gif illa duo reālē
z cēntialē distiguunt. Sz 2^{am} pte assūpti pbo. Nā illa
duo sīl sc̄ipta faciūt vnicū sac̄m baptis̄mi: qd fōalē
nihil aliud est nīsi relō signi ad signatū q̄ relō nō est
nisi respect⁹ rōnis: i.gif aueniūt i vna z eadē relōne rō
nis nūo: z in eadē ydēptificant. Añs pbaf p Aug^m
in omelia 8^a z ponit. i.q. i. de trahere accedit uerbū ad
el'm: z fit sac̄m. Lōfirmat q̄ entia q̄tūcūq̄ diversa
in re p̄nt p̄currē z p̄uenire in fundamēto vni⁹ relōnis
rōnis nūo. i.gif illa q̄tūcūq̄ diversa i re p̄nt eē eadē
rōne. i.gif ydēptitas rōnis nō ifert ydēptitatē reales.
Añs pbaf: q̄ b⁹ relōnis rōnis vni⁹ nūo: que est signi-
ficiūt bonit̄: bñ pōt eē fidamētū totū istō. i. circulus
coopt⁹ folijs edere. Multe ēt orōnes p̄exte uel vna
orō ex multis sillabis que nihil vnu per se faciūt sūt
fundamētu vni⁹ relōnis nūo, bñ. i. que est significa-
re deo inesse aliq̄ que sibi i trāsece insunt: cū tñ p̄stet
q̄ illud significatū sūt vnuz z idem simplicissimū. Ex
his oibus patet qualiter ista opinio formalitatiū p̄t
net multa falsa: z qualiter oia illa falsa sunt p̄tra men-
te doctoris subtilis. Patet 2° qualiter isti sunt turpiter
decepti ex eo q̄ opinant seq̄ doctorē subtilez: si tñ in
istis z in multis alijs exp̄sse p̄tradicūt ut plixius de-
clarauit in diversis passibus doctrine p̄fati doctoris
subtilis legēdo suos quatuor libros sentētiāz in ma-
gnis scolis huius cōuentus fratrū scilicet minorū.

3° articulo

Exordio dñi vñ dic ut
bñ adat i margie. 2. p̄f.
criticū. 3. p̄cipalē 22.
Greci.

Qd̄ ligitur aliter dici q̄site distinctiones
nō ordinant inter se per modū
superioris z inferioris: nec sūlter habēt vnicā habitu-
dine adiunctē per modū inferētis z illatis: qd pbaf p
q̄ sicut cū ydēptitate reali stat distinctio formalis ita
cū ydēptitate formalis stat distinctio realis z cēntialis.
Primum patet: q̄ risibilitas z flebilitas sūlter z humani-
tas sunt idē reali z in distiguunt fōalē cū sunt diver-
se fōalitates quaz vna nō includit alia in p̄ mō dicen-
di per se. Scđm pbaf: q̄ hō est idē formaliter aie in-
tellective z ēt corpori cū includat ipsa in sua rōne qdita-
tiva seu in p̄ mō dicēdi p̄ se: z in distinguunt reali ab
ipsis z essentialē sicut manifestū est. Probab 2° q̄ di-
stinctio se totis obiue nō infert distinctionē reale uel
cēntiale: nec ecōtra distinctio realis ifert distinctionē

Articulus

Hoc pōt negari extit,
dēdo ydēpitatē obiectū
ut supra dixi.

se totis obiective. ergo nō ordinant inter se p̄ modus
superioris et inferioris nec per modum inferēti et illati.
Prima pars antecedēti p̄bat: q̄r vnitatis et bonitas: si
militer risibilitas et flebilis distinguunt se totis obi-
te ut p̄batū est p̄tra optionē precedēti et tñ s̄ idē reali-
et essentiālē. Silt̄ dñia ultia spēi et dñia ultia sui p̄pri
individui distinguunt se totis obiue et tñ s̄ idē reali-
te et p̄batū est p̄ p̄dictas optionē. et p̄t addi vna par-
ua ratio: q̄r q̄cūq; sunt p̄mo diversa distinguunt se totis
obiue. Sz oēs dñe ultie sūt p̄ diuerte. ḡ distinguunt se
totis obiue. Maior p̄z q̄r p̄ diversa in nulloceptu coi-
puenit aliquo nō eēnt p̄mo diversa imo dñia. minor
p̄bat: q̄r s̄ dñe ultie nō eēnt p̄ diuerte. includēti alio
cōe dictū de eis in quo puenirēt et per dñs cū nō sunt
eēdē differēti alioz dñis a se inuicē: et sic nō eēnt ultī
me dñe sed ille alie per q̄s differēti a se inuicē ul̄ eēt
p̄cessus in iñv in dñis et differēti. 2^a p̄s antis p̄bat
q̄r hō et asin⁹ distinguunt realiter et essentiālē. et tñ nō
distinguunt se totis obiue cū pueniat in aliq̄ p̄ceptu coi-
illa et p̄s p̄cedit ab oib⁹ formalitatib⁹. C Ulteri⁹ p̄t
dici q̄ p̄ter distinctionē rōnis que sit p̄ actū collatiū
intellect⁹ seu uolūtatis q̄s et suppo⁹ cum p̄dictis for-
malitatib⁹: nō sunt necio ponēti nisi due distinctiones
p̄cedētes oēm actū intellect⁹. sed distinctio forma-
lis et distinctio realis: quaz p̄ma est minor distinctione
et manifesta. 2^a est maior et manifesta. et ad istas du-
as distinctiones oēs alie h̄st reduci nec p̄prie condi-
stinguunt cōtra istas. C Pro deelatiōe p̄ distinctionis
aduertēdū q̄ illa opponit ydēpitati formalis seu
vnitati. iō vidēdū est qd̄ sit ydēpitatis formalis. possu-
mus eni inuenire multos gradus in ydēpitate seu vni-
tate. in p̄ gradu est vnitatis seu ydēpitatis aggregatio-
nis et illa est minima vnitatis. In 2^a gradu est vnitatis or-
dinis que aliqd addit supra aggregationē. si ordines
ptiū adiuicē. In 3^a est vnitatis p̄ accessū: ubi ultra ordi-
nē est inforatio. Iz accessalis vni⁹ ab altero que sic sūt
vnū. In 4^a est per se vnitatis copositi ex p̄ncipijs eēntia-
libus per se actu et per se potētia. In 5^a vno est vni⁹ as-
seu ydēpitatis simplicitatis que ē bā ydēpitatis. q̄cqd
enim est ibi est realē idē cuiuslibet et nō tm̄ est ynum illi
vnitatis vnitatis sicut in alijs modis. In 6^a adhuc ul-
tra oēs est ydēpitatis formalis. Ut hoc aut̄ ydēpitata

Hoc p̄t negari extit,
dēdo ydēpitatē obiectū
ut supra dixi.

Dic q̄ sufficit p̄uenire
et realis ul̄ viuoco tē.

Hodi ydēpitatum et
dilatit in ko. 13. 3.

Gradus ydēpitatis ul̄
vnitatis et vnlur. et. di. p.
i sco. ubi sup̄ i alio. et. no-
tatu est.

Zertius

tem formalē ubi illud qd sic est idē includit illud cui sic est idē in rōne sua formalī t per se p modo, t per h p3 qd si distinctio fozialis opposita tali y dēp̄titati for malī. Ut oīo aut distinctionē fozalē ubi illud qd sic dis tinctū nō includit illud a quo sic est distinctū in rōne sua foziali t per se p modo. Ex hoc pōt elici qd oē iferi us est idē formalr suo superiori; t oē diffinitū est idem formalr cū sua diffōne, pōt etiā dicq qd oē totū eēntia le est idē formalr t qditatine cūm suis p̄tib. patet qd oīa ista includit illa in sua rōne formalī t per se p mō. C Scđo pōt elici qd omne supi distinguit formali a suo iferiori; t sīl r qd oīs diffinitio distinguit forma liter t quiditatue a suo diffinito. Similiter qd oēs partes alicui rotius eēntialis distinguuntur formaliter t qditatue a suo toto, pbat qd ista nō includit illa in sua rōne formalī t per se primo modo ut dictus est in iprobatione pcedentis opinionis. C Tertio pōt elici qd distinctio formalis est in re t ex natura rei pre cedens omnē actum intellectus: qd ista distinctio est inter qditates t realites quarum yna non includit aliaz quiditatue, modo quiditas, t realitas uere sit ex natura rei: nec possunt dici secunde intentiones uel entia rationis fabricata per actuū cōparatiū seu nego ciatiūs intellecti. C Quarto pncipaliter pōt dici qd distinctio ex natura rei non est minor distinctio distin ctione foziali: mo est ipsamē distinctio fozialis: t que cūq distingunt ex nā rei distinguuntur formaliter t eō. t hoc 4^m est plix pbatū ī opionē pcedēte arguē do. C Sed ī isto arguī: qd inferi distinguit a suo su periori; t sīl r diffinitū a sua diffōne aliciū distinctione ex natura rei precedente oēm actuū intellectus: t non sola distinctione rationis fabricata per actum intelle ctus, sed inferius non distinguuntur a suo superiori uel etiam diffinituz a sua diffinitione distinctione forma li cum quodlibet illo qd includit reliquū in pmo mō di cendi per se ut etiā modo dictū est: nec etiā distinguit realiter ut patet: nec aliqua alia distinctione maiori qd sit distinctio formalis, ergo distinguunt aliqua distin ctione minori qd sit distinctio formalis pcedēte etiā actuū intellecti. Illa aut non videſ esse nisi distinctio ex nā rei. Iō potesta est distinctio ex natura rei ex tra intellectū minor distinctio formalis. C Rūideo qd di

Hoc notari pōt ut p̄us ostētiū est soluēdo rōne huīos.

Distinctio formalis,

Articulus

32

stinctio formalis est duplex. vna est que est iter duas aliq̄s qditates ul̄ realitates seu formalitates: q̄rū vna nō cadit in rōne qditatua alterius nec ecōtra. et isto mō subm̄z ppria passio puta risibilitas z humanitas distinguunt formalē: q̄ in qditatua rōne humanitas nō accipit ul̄ includit risibilitas nec ecōtra. et isto mō nō dieunt distinctio formalis diffinitū z diffinitio supius et inferius: q̄ semp alter illoꝝ cadit in rōne qditatua alterius seu includit qditatue in alio. Isto etiā modo nō distinguunt formaliter qditas z suus modus itrin secusq; non dicunt duas formalitates seu realitates sed tm̄ vna cum modo eius itrinco. Modus enī in trinsec⁹ nō addit formalitatem aliam ultra quiditatē cuius est modus ut patuit in prefate opinionis improbatio. Isto modo pōt etiā supius distinguiri a suo inferiori lz nō ecōtra. Similiter diffinitūz a diffinito lz nō ecōtra. silt p̄tq; eentiales a toto eentiali lz nō ex sicut patuit in 2° elicto nup dicto. Alia est distinctio formalis que est iter aliq; duo extrema quoꝝ rō vni⁹ non est p̄cise neq; adeq̄te ratio alteri⁹ seu adequatua alterius. vbi grā ratio aialitatis z rō humanitas dicuntur distinguiri formalē: isto mō ēt sim viam doctoris subtilis: q̄rō humanitas nō dicit adeq̄te rōne aialitatis quapp; vni⁹ nō p̄dicat de alio in abstracto: loquēdo de ultimata abstractiōe: q̄ humanitas nō est aialitas: et hoc est q̄ vna nō est p̄cise z adequate altera: et hoc nisi altera illarū esset formaliter infinita uel ambe ille rōnes essent formaliter infinitae: ut essentia diuina z bonitas. lz enī distinguunt formalē z vna nō sit p̄cise alia. p̄dicant tamē de se inuicē in abstracto loquēdo etiā de ultimata abstractione. lz hoc est ppter finitatem formalē inclusam in ipsis. Isto etiā mō dico q̄ oē inferi⁹ distinguunt formalē a suo supiori. rō enim inferioris nō est p̄cise z adeq̄te ratio supioris: nec inferius est idē suo supiori ydemptitate adeq̄ta ita q̄ in inferius sit tm̄ suū supius formaliter. silt diffinitū isto modo distinguunt formaliter a diffinitione: q̄ non est p̄cise z ydēpititate adequate sua diffinitio cum dicat quiditatem: alia a diffinitione sua cōstitutaz ex p̄tib⁹ diffinitionis. et sic patet q̄liter doctor subtilis dixerit modo loquī de esse idē formalē: z distinguiri formaliter: et isti formalizantes semper capiunt vno modo

b 4

¶ dicit de diffinitōe
z diffinita dubit ē ne pos
se notari.

Debet pōt⁹ dicit ydēpitate
sotē si adeq̄ta q̄ dicit
finitio talis uel ydēpitate
sotē nō mutua ne
kōp distriktō lecida pōt⁹
di. nō currat dn̄. ubi p̄t
nōp̄t lagax lector ut ex
pedire videbis.

¶ nō ydēpitate tali ad
di. iste nō ualeat erg.

Hoc vñ exp̄isse min⁹ bñ
dicnū. h̄ sū uoldio soluare
cum dic consequenter.
Est enī 3 ph̄um. 1. post
rōz uel dicnū q̄ et h̄ quo
debet pōt diffinitio si i p̄tib⁹
q̄ diffinitum totum sūt
eq̄te et.

Zertius

Autem et i pmo faler.
Et aliter solue nō credo
bene esse bonum.

Distinctio realis.
Ego dic pmo et secundum
dantibus doc. scibz.

Ego dic aliam distinctio
et cantic et rei arg reali
tudo dubia acceptio

Opi. Iordanis canonici

Qui vellet huius op.
Op. canonici posset nega
re ea q̄ hic sacerd et p̄ter
dicē q̄ intelligit ipse p̄de
parte celi alijs qd vna
et h̄c hinc alio et hoc p̄p
tationē ip̄o eccl̄ i co. ut
ps de ioro eccl̄ et p̄p. si
multi dicat de distinctionē
celi p̄m suppo et ceteris
varietate et in hoc oco in
flarie cessari q̄ pcedunt
de impossibilitate separatio
nis p̄p huius ad ext
leca ut patet.

distinctionē formalē. s. primo modo: et ideo nō habet
mentē doctoris subtilis. Per istā etiā distinctionē fa
ctā de distinctionē formalē: si bene noteſ solvunt septē
rationes Gregorij de arimino quas ipſe adducitū cō
tra opinionē doctoris sub. ponēdo distinctionēm fō
malem: quas rōnes causa breuitatis omittit. in nullo
enī arguit p̄tra doctorē n̄m q: semp capit distinctionē
nō formalē vno modo et nō alio modo: et hec sufficiat
de distinctionē fōzali. Secunda autē distinctionē que
est realis et maior manifesta: est distinctio rerū seu di
stinctio rei et rei. que aut̄ sint res et res videat in opinio
ne p̄cedēte: qz satiſ bñ declarat. Ista aut̄ distinctionē rea
lis est duplex: qz qdā est suppositoꝝ et alia est natura
Prima est inter pſonas diuinās que sunt tria suppos
ta realiter distincta babētā tamē eadē naturā nume
ro indivisibilē et indivisibiliter. Distinctio autē na
turarum est inter oēs alias res quartū vna nō est alia
et ista vocatur distinctio essentialis: que cinq̄ enim ha
bent alia et aliam naturā babētā alia et aliam essenti
am: cuꝫ natura et essentia sint idem. Distinctio igitur
realis naturarū est distinctio essentiarū et per conse
quēs distinctio essentialis: sic igitur distinctio essentialis
nō cōdistinguit cōtra distinctionē realē sed est ipsa
distinctio realis Iz nō precise suppositoꝝ sed etiāz na
turaꝝ. et quo ad hoc bene dicit p̄cedēs opinio q̄ in
diuinis inueni distictio realis et nō distinctio cantic
lis qz ibi inueni distictio suppositoꝝ et nō distinctio
nārū. Alter m̄ dicit canonicus et aliqui scoti: aut qz
distinctio essentialis est illa que est inter aliquas duo
quoꝫ vnu p̄t est exsistere sine alio et sic fm̄ cum totis
canticis nō distinguuntur essentialiter a suis pribus: bñ
bñ distinguunt realiter: qz totū canticale nō potest exi
stere sine suis pribus. Sed tamen istū modū bñ
canonici dicunt q̄ paternitas nos distinguunt essentialiter
a filiatione nec et contrarie qdēq̄ relationis in
suo correlatiō: qz neutrū filiorū potest esse sine alio:
et sic fm̄ istū modū nō omnes species essentialiter
distinguuntur: quis species de genere relationis nō
distinguuntur a se inuicem: scilicet ille que opponit
tur relative: quia vna nō potest esse sine alia. Sicut bñ
istū modū nulla creatura distinguereſ essentialiter
et deo: patet quia nulla creatura potest essentialiter et

Bid distinctio
nē supposito
rū i creaturis
leḡ distinctio
naturae ḡra
mōne. sec̄ c̄ i
dia. P̄sona
re dñs; sup
positoꝝ ac
cepit et idū
dñs i p̄posito
et nō realiter
et nō et alia
plura.

Impugnat
opi. Iordanis
canonici.

Ane deo. S^z dia ista sunt absurdā: q̄re reputo p^z op̄
nione p̄babiliōrē. s. q̄ distinctio eēntialis est distinctio
realis nārtū: z q̄cūq̄ distinguunt distinctiōe reali nā
rū distinguunt ēt distinctione eēntiali z ecōtra: q̄q̄
aliq̄ distinguant distinctiōe reali suppositoz: que nō
distinguunt eēntialr. hoc solū in diuinis ut dictū est.
Sic igit̄ p^z qualr distinctio eēntialis nō pdistinguunt
ētra distinctionez realē. s. l̄ patet q̄lter distinctio ex
nā rei nō pdistinguunt ētra distinctionē formalē. Ulte
ri^z dico q̄ distinctio se totis subiue: aut est distinctio
formalis: aut etiā aliquī est distinctio realis nāruz seu
suppositoz. Unde illa dicunt distingui se totis s̄biue
que nō pueniūt in aliq̄ realitate potentiali p̄hibili
ad ipsa per alias realitates p̄bentes ut deus z crea
ra: cū enī deus sit sūme simplex nō est in eo ordo rea
litatum quarū vna cōtrabat aliā: de quo magis alias
videbit. Isto mō etiā distinguunt decē p̄dicamenta:
q̄ in nulla realitate p̄hibili potētiali ad ipsa per alias
realitates pueniūt supposito q̄ ens nō descēdit in ip
sa per dīas formales. sed solum per modos intrinse
cos qui nō dicit̄ aliquas realitates. Ex quo patet q̄
puenire in aliqua realitate s̄biua nō est puenire in ali
qua re seu in aliquo actu existēdi ut dicebat p̄cedens
opinio. Sed est puenire in aliqua realitate potētiali
cōtrahibili per dīas formales importātes diuersas
realitates: sicut hō z astinus pueniūt in aialitate que
est realitas cōtrahibilis ad ipsas sp̄es per realitates
dīales. P^z ulteri^z q̄ distinctio se totis s̄biue est aliquī
distinctio realis nārtū sicut exēplificatu^z est de deo z
creatura z decē p̄dicamētis. Addit̄ enī dītarat q̄ di
stincta tali distinctione nō hēant aliquā qđitatē cōez
potētiale cōtrahibile ad ipsa p̄ realitates. Aliq̄ stat
etiā distinctio se totis s̄biue cū distinctionē formalī dī
tarat sicut sapiētia z eēntia diuina distinguunt se to
tis s̄biue cū in nulla realitate p̄trahibili pueniāt. q̄ in
deo nulla ponit realitas p̄trahibilis z p̄trahē ratio
nulla est ibi realitas s̄biua. z tñ manifestū est q̄ sapiē
tia diuina z eēntia diuina solū foialr distinguuntur.
Siliter stat distinctio se totis s̄biue cum distinctione
reali suppositoz sicut pater z filius z spiritus sanct^z
in diuinis distinguunt se totis s̄biue cum in nulla rea
litate p̄hibili conueniat z m̄ distinguunt distinctiōe

b 5

Contra ob. 3. & die 2. M.

Mō ē illa foialr sed b̄d
Mortuus ē nō conuerlo.
Logi s̄z illū p̄mū mo
dū dicendi breviti tūp̄g
ta pondera bene.

Si volueris gg. alio
difficultates aliquā crātā
dās ſtūz z oppōñti. dīc
p̄lter ut an. breviti. 3. 3
ut. S^z k. utrāq̄ vid̄ ibi
potēt uſiles tenē op̄erū i
cū ūcēde q̄ distinctione se
totis s̄biue ut potē de lo
cūcē e ūcēde. dic
p̄lter plura meditande,

Dicitur quod non est ex parte le
quod est in causa distictione secundum
est per additionem.

Quare ad modum potius
bono definitio est definitione
Cetera et proutus et
quod est in causa accepta et
per additiones distinguuntur
ad aliis et ceteris.

Sedde quod percludit et quod
non, ex substantia et propria re
trahit et alia plus pro
bonica illius cimerici de
que impedit mentem et cu
cra finaliter dirige la obie
quod est in causa diffi
cuonum et percepientium glos
pum faciunt ut percep
tum que sunt solitare prae
cepto feliciter fructu. **Cui**
si honor et impunit in eis
enorum linea.

reali suppositorum. Ex obiectis bens evidentes est quod omnes
estio se totis subiectis non distinguuntur in distinctione reali
sunt in distinctione formalis sicut aliqui sunt cui distinctione reali
naturae aliqui cui distinctione reali suppositorum aliqui cui in
distinctione formalis sunt. et quod addat seu connotat ultra illas
distinctiones dictum est nup. Dicit finaliter quod distinctione se de
tine obiectus aliqui est distinctione realis naturae aliqui distinctio
ne formalis solitare addat enim seu connotat ultra illas dictas
estiones quod illa quod sic distinguuntur in alio perceptu generali
non reali sueruntur. vix ultime due dicas diversas
speciem distinguuntur reat. et sicut se totis obiectis cui in alio
perceptu generali eo sueruntur. sicut virtus et bonitas
ut probatum est in precedente opinionem. et sic de multis aliis
distinguuntur se totis obiectis et tamen solitare
stat in distinctione totis obiectis cui distinctione formalis et
cui distinctione reali. Ex his obiectis evidenter notum est quod
cui pluralitas non sit ponenda sine necessitate et non appa
reant aliqua necessitas multiplicandi distinctiones que
sunt precedentes intellectum nisi in distinctione formalis et
distinctione reali. sequitur quod non sunt necessario ponere
de aliis distinctionibus conditio proprie et per se et aliis
ab istis duabus. patet enim manifeste quod alle pertin
ent sub istis et ad eas reducuntur.

Liber Malala
libro et libro
non ut ius ser
tam.

TExplicatur formalitates doctoris subti
lis Joannis Scoti: necno formalitates Sic
phani Burlifer diligentissime castigatae:
ac notis additionibz et cordalibz deco
rate per Reuerendum patrem fratrem Mauri
cui Hibernicu ordinis minoz: et Aene
tius imprese in scripta sancti Cassiani per
Simonez de Luere. 14. mensis decembris
1051. Sub principe domino Leonardo Lan
redano. **Feliciter.**

Registrum.

a.b.c.d.e.f.g.b. Omnes sunt duemis pre
ter.b. qui est ternus.

